

Consell Municipal – Actes

ACTA Consell Municipal, sessió de 23 de febrer de 2018.

A la Sala del Plenari Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia vint-i-tres de febrer de dos mil divuit, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. tinents d'Alcaldia, Gerardo Pisarello Prados, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. regidors i les Imes. Sres. regidores, Agustí Colom Cabau, Gala Pin Ferrando, Laura Pérez Castaño, Mercedes Vidal Lago, Josep Ma. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Sònia Recasens i Alsina, Mercè Homs i Molist, Francina Vila i Valls, Jaume Ciurana i Llevadot, Jordi Martí i Galbis, Raimond Blasi i Navarro, Irma Rognoni i Viader, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltran, Koldo Blanco Uzquiano, Alfred Bosch i Pascual, Jordi Coronas i Martorell, Juan José Puigcorbé i Benaiges, Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Jaume Collboni Cuadrado, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Xavier Mulleras Vinzia, Ángeles Esteller Ruedas, María José Lecha González, Maria Rovira i Torrens, Eulàlia Reguant i Cura i el Sr. Gerard Ardanuy i Mata, assistits pel secretari general, Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Excusa la seva absència la Ima. Sra. Teresa M. Fandos i Payà.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les onze hores i vint minuts.

Es donen per llegides les actes de la sessió ordinària de 26 de gener de 2018 i de la sessió extraordinària de 2 de febrer de 2018, l'esborrany de les quals ha estat tramès a tots els membres del Consistori; i s'aproven.

PART INFORMATIVA

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. Decret de l'Alcaldia, de 26 de gener de 2018, que designa el Sr. Xavier Marcé Carol membre del Consell d'Administració de l'Institut de Cultura de Barcelona, en substitució del Sr. Guillem Espriu Avendaño.
2. Decret de l'Alcaldia, de 26 de gener de 2018, que delega en l'Im. Sr. Jaume Asens Llodrà la presidència del Consorci del Museu de Ciències Naturals de Barcelona, en substitució de

l'Im. Sr. Jaume Collboni i Cuadrado; i nomena el Sr. Josep Garcia Puga membre del Consell General de l'esmentat Consorci.

3. Decret de l'Alcaldia, de 26 de gener de 2018, que nomena el Sr. Joan Amell Reig com a membre del Consell Municipal del Districte de Gràcia.

4. Decret de l'Alcaldia, de 31 de gener de 2018, que delega diferents competències en matèria d'habitatge en la Comissió de Govern, en el regidor d'Habitatge, en el gerent d'Habitatge, i en els regidors i gerents de Districte.

5. Decret de l'Alcaldia, de 2 de febrer de 2018, que modifica el Decret de l'Alcaldia de 16 de novembre de 2017 d'aprovació de l'organització política i administrativa de l'administració municipal en el sentit de:

a) Modificar la denominació de l'Àrea de Govern de Treball, Economia i Planificació Estratègica (Primer, apartat primer, núm. 1; Primer, apartat segon, núm. 1); Primer, apartat tercer, A), núm. 1 i Primer, apartat tercer, B), núm. 2 per la de Economia i Treball, Ciutat Digital i Relacions Internacionals.

b) Modificar la denominació de l'àmbit material Gabinet de programació (Primer, apartat segon, núm. 1, epígraf 1.1.4) per la d'Oficina municipal de dades.

c) Incorporar el Comissionat de Cultura a les regidories i comissionats adscrits a l'Àrea de Drets de Ciutadania, Cultura, Participació i Transparència (Primer, apartat segon, núm. 3, lletra b), i atribuir la correlativa delegació al Sr. Joan Subirats Humet, a l'apartat tercer, lletra B, núm. 20.

6. Decret de l'Alcaldia, de 2 de febrer de 2018, que delega en l'Im. Sr. Jaume Asens Llodrà la presidència de la Fundació Barcelona Cultura, en substitució de l'Im. Sr. Jaume Collboni Cuadrado. Nomena l'Im. Sr. Jaume Asens Llodrà vicepresident executiu de la Fundació Barcelona Cultura, en substitució de l'Im. Sr. Jaume Collboni Cuadrado i nomena el Sr. Joan Subirats Humet patró de la Fundació Barcelona Cultura i designar-lo vicepresident de l'esmentada Fundació.

7. Decret de l'Alcaldia, de 2 de febrer de 2018, que aprova les modificacions del dimensionament de llocs de treball, de conformitat amb l'autorització conferida a l'Alcaldia per acord del Plenari del Consell Municipal de 22 de desembre de 2017 en relació al període transitori establert per a la confecció de la relació de llocs de treball i manté en els trasllats la forma d'ocupació dels titulars als respectius llocs de treball.

8. Decret de l'Alcaldia, de 15 de febrer de 2018, que proposa a l'òrgan competent de la Societat Barcelona de Serveis Municipals, SA, com accionista de Mercabarna, SA, elevar a la Junta General de Mercabarna, SA la proposta de designació de la Ima. Sra. Eulàlia Reguant i Cura com a membre del Consell d'Administració de Mercabarna, SA en substitució del Sr. Xavier Monge Profitós.

9. Decret de l'Alcaldia, de 15 de febrer de 2018, que nomena la Sra. Marta Carranza Gil-Dolz de Castellar i el Sr. Martí Niubò i Baqué vocals de la Junta Directiva del Consell de l'Esport

Escolar de Barcelona, en representació de l'Ajuntament de Barcelona i en substitució, respectivament, de la Sra. Mercè Jofra i Companys i del Sr. Gabriel Arranz Herrero.

10. Decret de l'Alcaldia, de 15 de febrer de 2018, que nomena la Sra. Marta Clari i Padrós membre suplent de la Ima. Sra. Laura Pérez Castaño al Consell de Govern del Consorci de Serveis Socials, en substitució de la Sra. Marta Cruells López.

11. Decret de l'Alcaldia, de 15 de febrer de 2018, que nomena el Sr. Albert Arce Vela membre del Consell Municipal del Districte d'Horta-Guinardó, en substitució del Sr. Pau Castelló Gil.

12. Decret de l'Alcaldia, de 15 de febrer de 2018, que nomena el Sr. Jorge Carlos Feijóo Suñol membre del Consell Municipal del Districte de Les Corts, en substitució del Sr. Jesús Castell Devís.

13. Decret de l'Alcaldia, de 15 de febrer de 2018, que cessa la senyora Julia Calonge Coch com a membre del Consell Municipal del Districte d'Horta-Guinardó, amb efectes 6 de febrer de 2018.

14. Decret de l'Alcaldia, de 15 de febrer de 2018, que cessa el senyor Luís Calonge Coch com a membre del Consell Municipal del Districte de Gràcia, amb efectes 6 de febrer de 2018.

15. Decret de l'Alcaldia, de 15 de febrer de 2018, que actualitza la composició del Consell Municipal de Consum.

16. Decret de l'Alcaldia, de 15 de febrer de 2018, que delega en la gerència adjunta d'Urbanisme l'atorgament, denegació o altres situacions administratives de llicències urbanístiques de canvi d'ús i de llicències urbanístiques d'edificis per habitatge d'ús turístic altres usos compatibles previstes a l'article 23.6 del Pla Especial Urbanístic per a l'Ordenació dels establiments d'Allotjament Turístic, Albergos de Joventut, Residències col·lectives d'Allotjament Temporal i Habitatges d'Ús Turístic a la ciutat de Barcelona de 27 de gener de 2017, amb l'excepció de les que es refereixin a immobles situats al Districte Ciutat Vella.

a) Mesura de govern

Única. Estratègia cap a una política de joc a l'espai públic.

La Sra. Sanz fa avinent que la mesura té com a objectiu garantir el dret dels nens i les nenes a jugar a Barcelona, i per això volen fer que la ciutat promogui i garanteixi la llibertat per al joc en els seus carrers i places.

Precisa que la perspectiva que tenen és molt ambiciosa i des d'una nova perspectiva del joc, que passa d'una visió exclusivament centrada en les àrees de joc a una altra que va molt més enllà i que abraça tota la ciutat.

Consideren que pensar la ciutat com a jugable és bo per a infants i grans; planificar una ciutat per a nens i nenes els permet de planificar-la per a tothom, com també ho és treballar la ciutat en perspectiva de gènere, cosa que també van abordar amb una altra mesura de govern, i que contribueix a humanitzar-la i posar-la al servei de les persones.

Precisa que pensar la ciutat en termes de joc significa implementar més i millors àrees per al joc, nous espais lúdics i dissenyar nous espais públics aptes per jugar, com és el cas concret de les superilles, juntament amb totes reglamentacions que s'estan estructurant a fi que jugar estigui ben vist a la ciutat i es deixi de criminalitzar, per exemple, jugar a pilota.

Indica que aquesta mesura està dotada amb vint milions d'euros, i que estableix unes primeres fites tangibles, tal com demostra que avui el BOPB ha publicat la renovació de trenta-nou àrees de joc inscrites en els nous criteris que estableix aquesta estratègia, i també amb l'objectiu de disposar d'un Pla del joc 2020-2030 que impliqui no només l'urbanisme sinó la totalitat de les àrees municipals a fi de treballar-lo transversalment.

Confirma, doncs, que tenen l'objectiu que el Pla estigui enllestit el 2019 i que determini totes les actuacions que es duran a terme en el període que abasta.

Indica que amb la mesura que avui presenten, i que suposa el tret de sortida, plantegen la renovació de 150 àrees de joc, i 89 de noves, així com espais lúdics nous. Afegeix que a més de les renovacions i de fer-ne de noves volen canviar els criteris, així, tenen previstes noves instal·lacions més creatives, més diverses i estimulants, connectades i amb millor accessibilitat, més inclusives per a totes les edats, gèneres, cultures i discapacitats; afegeix que volen que aquests espais més verds, que promoguin el joc compartit i col·laboratiu, que siguin indrets de trobada i convivència, i inscrites en ecosistemes lúdics segurs i adequats al joc.

Quant a l'accessibilitat, que entenen com un aspecte prioritari, fa avinent la pretensió de fer les àrees de joc existents totalment accessibles i afegir-ne 22 amb elements d'inclusió universal, cosa que suposa un canvi de perspectiva, i 5 noves àrees globals d'accessibilitat plena.

Assenyala que la mesura planteja 20 espais lúdics nous, que són espais molts més amplis i oberts que no pas les àrees de joc tradicionals, en què el disseny del conjunt garanteix més seguretat per als infants, però que també genera molts més espais de joc. Concreta que els cinc primers espais lúdics comptaran amb jocs de gran volum, que estan convençuts que es convertiran en icones de ciutat, i que neixen inspirats en allò que es fa en altres ciutats europees. Indica que seran jocs singulars que s'instal·laran als jardins de la Indústria, a Celestina Avinyó, a les places del Sol i Joanic i a l'avinguda Meridiana.

Fa avinent que aquestes instal·lacions es faran d'una manera més participada, i impulsaran dues propostes de prova pilot en el codisseny dels espais, i unes altres dues al districte de Sant Andreu, al parc de la Pegaso, i al districte de Nou Barris, al parc Central.

Concreta que durant el mandat plantegen una proposta de passar de 813 àrees de joc a 912, que inclouen espais lúdics; i promouran un canvi de perspectiva del joc amb nous criteris que permetin als nens i nenes prendre la paraula i la ciutat per fer-se-la seva i per jugar-hi millor.

La Sra. Vila reconeix que els espais per a les famílies i per al joc dels infants fan més amables les ciutats, i és una certesa recollida en totes les agendes de les grans ciutats. Adverteix, però, que aquests espais han de ser també a la mida de les ciutats i integrats en el seu paisatge.

Destaca que durant anys Barcelona ha estat referent en aquest àmbit, i que arquitectes, urbanistes, paisatgistes i professionals en la definició de l'espai públic venien a la ciutat a conèixer el que es denomina model Barcelona. Tanmateix, entenen que aquesta mesura trenca amb tot aquest llegat, proposant unes figures icòniques que no s'integren en l'espai públic, que tindran un impacte excessiu en el paisatge urbà, i que no tenen cap vincle amb els entorns on s'ubicaran.

Observa que Barcelona no és Berlín, i no ha de guanyar els espais cívics que aquella ciutat necessita, sinó millorar els existents. Remarca que Barcelona és una ciutat mediterrània, a mida humana, i en aquest aspecte sempre hi ha hagut consens polític, tècnic i social.

Entén, per tant, que la mesura que avui els presenten arriba tard perquè el mandat acaba l'any vinent, i malament perquè els presenten abans les mesures que no pas el Pla, i no entenen quins poden haver estat els criteris per decidir les intervencions i les seves localitzacions, així com el seu mateix contingut, per què una plaça i no una altra, per què una temàtica en un lloc i no en un altre.

Per tant, consideren que la planificació ha estat arbitrària i no ha tingut en compte la identitat dels barris, l'entorn i el paisatge, ni tampoc les necessitats dels veïnats.

Reconeix que el joc ha de formar part de l'educació i del creixement personal dels futurs ciutadans adults, però integrant-lo correctament en la resta de l'espai públic. Afegeix que els sorgeixen, encara, més dubtes, com ara si seran espais accessibles per a tothom, si implementaran el prec que va presentar el seu grup a favor de les persones amb diversitat funcional; sobre el pressupost de manteniment que s'hi destinarà, o què passarà si no se'n dedica.

Fa avinent, també, que reben moltes queixes per la pràctica del botellón, les xeringues per terra o mobiliari urbà malmès en espais de joc infantil, com és el cas de la plaça Salvador Seguí, Can Portella o la plaça de les Dones del 36. Per tant, avisa al govern que té molta feina per fer encara. Tanmateix, sospiten que a corre-cuita ara s'adonen que cal presentar obra de govern per tapar tres anys de mandat en què s'han fet molt poques inversions, i se n'han paralytats altres d'importants com és el cas de Glòries.

Constata, per tant, que el mandat és fallit, especialment pel que fa a l'espai públic, la mobilitat o l'ecologia; i malgrat que han anunciat grans mesures que havien de fer més vivible la ciutat, en paraules del govern, no ha aconseguit altra cosa que una ciutat més bruta i degradada. I repeteix que consideren que avui els presenten una mesura efectista a fi de posar fum en l'acció de govern.

La Sra. Barceló agraeix la presentació d'aquesta mesura, que valora com un llistat d'intencions sense un projecte global per a l'espai públic urbà, i entén que es limiten a aplicar les recomanacions del Comitè de drets dels infants de les Nacions Unides sobre el dret al joc.

En aquest sentit, entén que tothom reconeix el dret dels infants al joc, que és una gran eina per aprendre valors i per a la sociabilització; per tant, valoren positivament la participació dels menors en la mesura.

Recorda la petició del seu grup en comissió el novembre de l'any passat, amb què demanaven al govern la presentació d'un estudi de l'estat de conservació dels parcs infantils de la ciutat, amb diagnòstic de les deficiències detectades, un pla de manteniment i de millores per dotar-los d'instal·lacions adients, entre les quals espais d'ombra, fonts, seients, neteja adequada i accessibilitat universal, i pregunta a la Sra. Sanz què se n'ha fet d'aquest estudi, que entén que podrien haver inclòs en la mesura que avui presenten. I diu que si ja el tenen que els facin arribar.

Assenyala que si certament existeix aquest estudi, tal com li acaba de confirmar amb un gest la Sra. Sanz, encara els preocupa més l'estat actual de molts d'aquest parcs.

Precisa que una ciutat com Barcelona no pot tenir només deu parcs infantils adaptats, i discrepa amb què l'aposta del govern sigui tan ambiciosa com pretén, ja que segons les seves mateixes dades el 2020, quan hagi acabat el mandat, la ciutat tindrà 20 àrees de joc totalment adaptades, 22 amb elements d'inclusió universal i només 5 amb tots els elements d'inclusió.

Pregunta a la Sra. Sanz si aquestes xifres satisfan el govern, i remarca que els espais de joc estan adreçats tant als infants com als seus pares.

Insisteix que la previsió de tenir a Barcelona 912 parcs infantils, com ha dit la Tineta d'Alcaldia, es queda molt curta.

Confirma, igualment, que els preocupa molt la manera com implementen aquests parcs, i posa com a exemple el parc de Sant Martí, on s'han col·locat dos gronxadors i està totalment abandonat; i afegeix la mesura estrella del govern, les superilles, i pregunta si realment creuen que disposen d'espais de joc adients, com la de Sant Martí, que s'ha convertit en un malson per als adults, i sembla que ara pretenen que també ho sigui per als menors.

Assegura que el seu grup donarà suport a espais de joc que siguin accessibles, però demana a la Sra. Sanz que primer s'encarregui de mantenir els espais existents i els parcs de la ciutat.

El Sr. Coronas comenta que després d'escoltar la presentació de la mesura i de l'èmfasi que hi ha posat la Sra. Sanz li han agafat ganes de posar-se a jugar. Tanmateix, diu que quan s'entra en el contingut de la mesura i es comença a desgranar, aquestes ganes de jugar comencen a esvair-se.

No obstant això, agraeix la presentació d'aquesta mesura perquè considera que és indispensable pensar en els espais destinats al joc dels infants; però també reconeix que, finalment, s'acaben fixant en referents d'altres ciutats en comptes de pensar en quins haurien de ser els referents propis d'una ciutat mediterrània, amb molts aspectes positius quant al clima, i també amb els aspectes negatius que li confereix ser una ciutat molt densa, amb l'espai públic saturat; i efectivament, cal reconèixer la manca d'espais verds i d'àrees de joc infantil.

Quant a l'aspecte de l'accessibilitat a què s'ha referit la Sra. Sanz, considera que és una de les qüestions més importants a l'hora de parlar d'aquests espais, per a tot mena d'usuaris, nens i nenes, pares i mares i avis i àvies o les persones cuidadores ja que resulta evident que

els infants no arriben tot sols al parc. En aquest sentit, diu que els sorprèn que entre els autors dels projectes de les noves àrees de joc no hi hagi la representació de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat, i ho considera una mancança important, sobretot per l'èmfasi que ha posat la Sra. Sanz en la seva intervenció pel que fa a la diversitat funcional.

Troba interessat el concepte de ciutat jugable que ha emprat la Tinència d'Alcaldia, però alerta que han d'entendre que per acostar-s'hi cal que la ciutat sigui caminable, accessible i segura per als vianants.

Afegeix que també cal teixir complicitats socials intergeneracionals, i precisa que es referia a això quan ha dit que Barcelona és una ciutat amb trets diferencials respecte d'altres ciutats i destaca el fet que té un caràcter molt social, per tant, no està especialment motivada pels espais especialitzats on no s'hi produeixi barreja, on cada col·lectiu estigui endreçat en el seu àmbit. Altrament, consideren que els infants no han d'estar engabiats en un lloc, o que els avis i les àvies ho han d'estar en casals de gent gran; és a dir, és evident que cal disposar d'aquests serveis però cal preveure la manera com es relacionen com a societat.

En referència a què aquesta mesura abraça tota la ciutat, posa de manifest que en el document no es preveu cap espai lúdic els propers dos anys en els districtes de Les Corts i Sarrià-Sant Gervasi i només una àrea de joc nova entre tots dos.

La Sra. Andrés agraeix la presentació d'aquesta mesura i la feina que hi ha esmerçat el personal tècnic, la Tinència d'Alcaldia de la Sra. Sanz, la de Drets Socials, l'Institut Municipal d'Infància, el Departament d'Infància i la directora de serveis d'Infància.

Dit això, manifesta que els hauria semblat més adient que aquesta mesura l'hagués presentada la Tinència d'Alcaldia de Drets Socials, ja que entenen que hi ha molts factors que formen part d'aquesta mesura que superen la mera perspectiva urbanística, entre els quals, i el prioritari, el dret dels infants a usar la ciutat, atès que són ciutadans i ciutadanes; afegeix que un altre factor, que ha esmentat el Sr. Coronas, és que els infants acudeixen acompanyats d'adults a les àrees de joc, per tant, es tracta d'una activitat intergeneracional, fet que també compta a l'hora de fer uns espais més accessibles.

Remarca que també cal fer pedagogia en el sentit de conscienciar la ciutadania que els infants són subjectes de dret i com a tals han de ser tractats.

Considera, per tant, que la presentació de la mesura només des de la perspectiva de l'ecologia urbana o de l'urbanisme acabarà en una renovació de les àrees de joc infantils existents i la creació d'algunes de noves que, segons s'ha dit aquí, tenen més vocació de referents icònics que no pas d'adequar-se als barris i a la idiosincràsia del territori. En aquest sentit, considera que han adoptat la línia d'importar models de països del nord d'Europa, tant en el cas que els ocupa, però també en el cas d'habitatges prefabricats, per exemple, quan el cert és que aquí hi ha urbanistes i urbanisme de referència al món; tenen un espai de qualitat, una ciutat model i no entenen per què s'ha d'importar cap model de fora, justament quan ha estat Barcelona la que ha exportat disseny urbà.

Conclou la seva intervenció agraint novament la presentació de la mesura, i reitera que haurien preferit que l'hagués presentat qui té la responsabilitat d'infància i ha d'exercir en aquesta qüestió a fi que sigui transversal el tractament del dret dels infants al joc.

Posa en valor, també, que Barcelona ha estat reconeguda internacionalment com a ciutat amiga de la infància per la seva en defensa dels seus drets, i també pels espais.

El Sr. Mulleras també agraeix a la Tinenta d'Alcaldia la presentació d'aquesta mesura de govern.

Reconeix que a Barcelona hi ha d'haver llocs per al joc de nens i nenes, però també és cert la ciutat no és un joc. En aquest sentit, valora que la mesura de govern que els presenten és clarament insuficient i poc ambiciosa, i els sembla una cortina de fum per tapar les incapacitats del govern en polítiques de família i d'infància.

Considera que està molt bé que l'Ajuntament promogui àrees de joc infantils, però entén que allò certament infantil és creure's que això amagarà els forats en polítiques de família i infants.

Recorda que recentment en comissió van recriminar al govern que en la convocatòria de subvencions del 2018 de 18 milions d'euros no se'n dediqui ni un de sol a famílies, ni a les monoparentals ni a les nombroses i, en conseqüència, als infants de la ciutat.

Remarca que el govern ha emplenat aquest ajuntament de consells sectorials, però ha estat incapaç de crear el consell de la família que el grup del PP ha reclamat en moltes ocasions.

Precisa que aquest curs 3.473 famílies no han aconseguit plaça en l'escola bressol, i que suposen el 46% de la demanda; i, d'altra banda, el govern es mostra obertament contrari a la concertació d'aquestes escoles, impeding així l'accés de milers de famílies als ajuts públics per poder-hi matricular els fills. Afegeix que de set instituts previstos a la ciutat d'ençà del 2011 només se n'ha fet un.

Insisteix que està molt bé posar jocs infantils en les places públiques de la ciutat, però diu que les famílies els agrairien que, per exemple, no utilitzessin la superilla per buidar els carrers de vida i, a sobre, posar-ho com a exemple. Igualment, constata que les famílies i els infants els agrairien que no els discriminessin en la concessió de subvencions públiques; també celebrarien que l'Ajuntament garantís escoles bressol municipals per als infants de la ciutat i no haver d'estudiar en barracons o mòduls prefabricats.

Remarca que tot això que acaba d'esmentar serien polítiques municipals de suport a les famílies i als infants, i això és el que reclama el seu grup al govern.

La Sra. Lecha manifesta que acullen positivament aquesta mesura de govern, tot i que no es vol estar de fer algunes puntualitzacions.

Indica, en aquest sentit, que la mesura no aclareix prou la manera de compatibilitzar i harmonitzar la pluralitat de funcions en la ciutat sense caure en actuacions inconnexes. Creuen que és positiu, però, haver escoltat la veu dels nens i les nenes de la ciutat i

considerar-los com a subjectes de dret, un dret que d'altra banda ja ha estat reconegut, però sempre amb una mirada adulta.

Destaca el fet del reconeixement del joc, com moltes altres facetes de la vida dels infants, com part de la seva educació com a persones autònomes, que tinguin una mirada crítica del món i, per tant, la capacitat de respondre.

També consideren positiva la participació, tot i que mitjançant una enquesta, sobre la necessitat que tenen els infants de disposar d'una ciutat on es pugui jugar no només en zones ad hoc, sinó també que les places i els carrers siguin espais que configurin un entorn no agressiu i, per tant, una ciutat segura.

Observa en la mesura es parla de descriminalitzar el joc i generar espais de seguretat, de la transversalitat, i l'associa a la revisió de l'ordenança de civisme. Tanmateix, diu que transcorreguts tres anys de mandat els sobta veure en moltes places el rètol "Prohibit jugar a pilota", i per tant, si és cert que treballen en aquesta mesura d'ençà del 2015 creu que res no hauria estat tan senzill com eliminar-los, ja que si bé els infants els ignoren olímpicament no passa el mateix amb la guàrdia urbana.

Finalment, addueix que la mesura tindria més credibilitat si anés acompanyada per alguna actuació en la mateixa plaça Sant Miquel, on malgrat les queixes de les famílies, acompanyades de recollida de signatures i les mateixes queixes del seu grup, la reduïda àrea de joc està envoltada de cotxes, furgonetes i motos, i que molts d'aquests vehicles pertanyen a la flota municipal o donen servei a l'Ajuntament. I, en aquest cas concret, la mesura deixa la remodelació per al 2019.

Confia, però, que la mesura no quedi en una voluntat de ressò mediàtic i de posar una mica de maquillatge.

Afegeix que si la intenció és fer una ciutat sota la mirada dels infants, no s'ha d'oblidar que a partir dels 12 anys les necessitats passen a ser oposades a les dels infants, i desitja que la ciutat també pugui oferir a la població adolescent espais autogestionats per desenvolupar-se.

El Sr. Ardanuy comparteix la visió de la Tinenta d'Alcaldia que la ciutat millora exponencialment quan es fa des de l'òptica dels infants, però també de la gent gran, i creu que si se sumen ambdues visions la ciutat seria millor per viure.

Creu que és imprescindible incrementar l'espai verd i de lleure a la ciutat, especialment en una com Barcelona, molt densa i que gaudeix d'un bon clima i, per tant, pot fer-ho de carrers i places.

Subscriu la necessitat de millora l'oferta d'espais de joc, però no només per als infants, sinó també perquè en pugui disposar la població adulta.

Posa de manifest que en els districtes de l'Eixample, Sarrià-Sant Gervasi i Les Corts, Sants i Gràcia no s'hi contempla fer nous espais, i remarca que Barcelona també són tots aquests districtes.

La Sra. Sanz comenta que allò que els diuen els infants és que volen una ciutat segura, saludable i sostenible. Per tant, per treballar tot això l'urbanisme en té bona part de responsabilitat, i creu que durant massa temps han pensat que l'urbanisme no era un element generador de drets i de trencament de desigualtats.

Creu, en conseqüència, que el treball col·lectiu que s'ha fet ha donat un resultat molt positiu i que suposa el tret de sortida per començar a capgirar la lògica que a l'espai públic no serveix per afavorir el joc.

La Sra. Barceló considera que cal jugar, però mai s'ha de negligir la responsabilitat del manteniment dels parcs de la ciutat i dels espais de joc, cosa que sí és una responsabilitat d'adults.

c) Informes

PART DECISÒRIA EXECUTIVA

a) Ratificacions

b) Propostes d'acord

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

1. (E.04.6006.17) Constituir respecte la finca de propietat municipal ubicada en el carrer Numància 153-161, un dret real de superfície a favor de la Generalitat de Catalunya, per un termini de setanta-cinc anys i amb caràcter gratuït, per a la construcció i gestió de l'Escola Pública d'Educació Infantil i Primària Anglesola; sotmetre l'expedient a informació pública durant un termini de trenta dies i, si no s'hi formulen reclamacions o al·legacions, tenir per aprovat definitivament el present acord; formalitzar el dret de superfície d'acord amb les condicions del document annex, que s'aprova; inscriure'l en el Registre de la Propietat; i facultar l'Alcaldia per a la realització de totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

El Sr. Colom indica que avui porten a aprovació l'aprovació d'un dret real de superfície en favor de la Generalitat en la finca del carrer Numància, en el procés d'edificació d'un centre d'educació infantil i primària a Les Corts. Indica que aquest centre públic amplia l'oferta amb un espai modern i adaptat per ubicar-hi l'escola Ausiàs March i la provisional de Can Rosés, i que permetrà poder disposar de l'edifici que actualment ocupa la primera per instal·lar-hi un centre de secundària.

La Sra. Recasens posa de manifest que mai la creació d'una nova escola havia estat envoltada de tanta polèmica i incertesa, i en certs moments fins i tot d'una situació caòtica que va arribar a posar tota la comunitat educativa del Districte en peu de guerra.

Observa que, novament, el govern suspèn en la gestió d'un bon projecte de ciutat, i recorda el Ple extraordinari del Districte de Les Corts en què, per unanimitat de tots els grups, es va portar una proposició per garantir la continuïtat de l'escola Ausiàs March.

Avança que avui faran una abstenció en aquest punt, no pas per al govern, sinó per als veïns i veïnes, la direcció de l'escola i les Ampa, i reivindica novament el manteniment del projecte

educatiu de l'escola Ausiàs March, i que el nou equipament del carrer d'Anglesola pugui garantir la continuïtat del nom per continuar amb els valors i l'esperit del centre, i que l'equipament que deixarà buit continuï tenint un ús docent.

El Sr. Sierra manifesta que el veritable drama del govern municipal no és a la ciutat sinó als Districtes, ja que no respon a les seves necessitats. En aquest cas, tota la comunitat educativa i els grups d'oposició al Districte de Les Corts van explicitar la necessitat de construir un institut de secundària.

Posa de manifest que el regidor Colom explica que s'obrirà un nou centre educatiu, quan el que es fa és tancar-ne un i traslladar-lo a un altre lloc.

Recorda que el seu grup va impulsar el Ple extraordinari a què s'ha referit la regidora Recasens, i que juntament amb les Ampa del Districte van estar d'acord amb la proposta que s'hi va aprovar, amb la qual cosa assegura que no pensen ser còmplices del nyap que pretén el govern i, per tant, s'abstindran.

La Sra. Benedí anuncia que el vot del seu grup serà favorable a aquest acord, atès que entenen que qualsevol altre posicionament només serviria per generar més incertesa entorn del projecte del carrer Anglesola.

Puntualitza que Can Rosés només pot acollir tres cursos i, per tant, es fa indispensable d'avançar en el projecte del nou equipament educatiu.

Remarca que el seu grup sempre ha defensat al Districte i en comissió, impulsant diverses iniciatives, la creació d'un projecte d'institut aprofitant l'actual equipament de l'escola Ausiàs March i el futur equipament d'Anglesola de forma coordinada amb les comunitats educatives directament afectades.

Apunta que qualsevol proposta en el marc del mapa educatiu del Districte ha d'estar consensuada al màxim amb tota la comunitat educativa.

Afegeix que voldrien que es tinguessin en compte el edificis protegits del carrer Joan Gamper, quin paper tenen en el projecte, i què es pensat fer-hi, tenint en compte que estan en un sòl qualificat d'equipament.

La Sra. Ballarín anuncia el vot favorable del seu grup, en considerar que es tracta d'un equipament necessari i molt esperat al Districte de Les Corts, on fa anys que hi ha dèficit d'escola pública, i que algunes de les que hi ha han hagut d'assumir grups addicionals o "bolets".

Per tant, entenen que és indispensable ampliar l'oferta pública d'educació primària a Les Corts, atès que l'escola Ausiàs March desenvolupa provisionalment la seva activitat a la masia de Can Rosés, que ara compta amb dues línies; en aquest sentit, diu que els preocupa la gestió futura que pugui fer aquest ajuntament i el Consorci d'Educació. Precisa que aquest ajuntament ha de supervisar els real·lotjaments que ha de fer el promotor privat del pla urbanístic d'Europa-Anglesola; i consideren que hi pot haver algun problema amb la finca del carrer Joan Gamper, que ha d'estar lliure d'ocupacions i que encara no és així.

El Sr. Mulleras afirma que el govern municipal ha decidit tancar el CEIP Ausiàs March, i al carrer d'Anglesola hi construirà un nou centre d'educació infantil i primària en comptes d'obrir un institut que és el que demanaven els veïns de Les Corts i el que constava en el pla d'equipaments. Constata, per tant, que el govern municipal fa exactament el contrari d'allò que demanen els veïns i d'allò que va ser aprovat per majoria absoluta de tota l'oposició en la sessió extraordinària de Plenari a Les Corts, impulsada per tots els grups de l'oposició, i on van reclamar que es fes cas als veïns i no fessin el que avui volen fer.

Observa que aquesta és la manera com interpreta el govern la participació, la democràcia i la descentralització municipal.

Seguidament, pregunta al regidor Colom quina és la raó oculta per fer aquest joc de trilers entre l'institut i el CEIP, un canvi summament polèmic, i quines garanties tenen per escrit quant a la construcció del nou institut.

Finalment, indica que per respecte als veïns faran una abstenció.

La Sra. Reguant recorda que el 2017 la matriculació en l'escola infantil i primària, entre escola pública i privada, a Les Corts ha estat del 50% en cada cas. Assenyala que perquè l'escola pública continuï creixent i esdevingui una opció majoritària, el problema està en la secundària en aquell Districte, on l'any passat s'ha produït una matriculació del 70% en escoles privades.

En conseqüència, i en total conformitat amb el que expressen totes les Ampa del districte, defensen que no es tanqui l'escola Ausiàs March on, hipotèticament, es vol instal·lar un institut; i, per tant, que el solar del carrer Numància tingui l'ús reclamat per les famílies.

Per tant, avança el vot en contra d'aquest punt de l'ordre del dia.

El Sr. Ardanuy indica que votarà favorablement aquest punt, malgrat que confirma que té dubtes quant a què es pugui garantir el futur institut, considerant que les necessitats d'espai per a un centre d'aquestes característiques són majors que les d'un CEIP.

Així doncs, justifica el vot a favor perquè no pot votar en contra de la cessió d'un solar per construir-hi una escola pública.

El Sr. Colom agraeix els suports obtinguts a fi de poder fer un pas més per tenir més escola pública a Les Corts, on la darrera que es va fer és del 1992. Afegeix que hi ha el valor afegit que amb aquesta operació ja que, de retruc, es pot aconseguir l'institut que fa més de trenta anys que reclama el Districte.

El Sr. Sierra puntualitza que amb això no s'aconsegueix més escola pública per al districte de Les Corts, sinó que es queden amb la mateixa, només que canviant-la de lloc.

El Sr. Colom replica que ara en comptes d'un tindran dos centres.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Homs, Vila i Rognoni, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller, i el vot en contra de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

2. Adoptar, en l'exercici de les competències reservades a l'Ajuntament de Barcelona, com a soci únic de Barcelona de Serveis Municipals, SA, els següents acords: Primer.- Nomenar la Ima. Sra. Eulàlia Reguant i Cura membre del Consell d'Administració de l'esmentada Societat, en substitució del Sr. Xavier Monge Profitós. Segon.- Establir que el termini de designació de la consellera que es nomena serà l'establert en els respectius Estatuts, sense perjudici de la renovació que fos procedent en el canvi de mandat consistorial. Tercer.- Facultar indistintament el president i el secretari del Consell d'Administració per comparèixer davant notari i elevar a escriptura pública el nomenament anterior, com també per complir els tràmits necessaris per a la seva inscripció en el Registre Mercantil i també la correcció d'errors materials en cas necessari.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller, i també del Sr. Ardanuy.

Tot seguit, es dona per aprovada amb els mateixos vots aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents, per tal d'agilitar-ne la inscripció en el Registre Mercantil.

3. Proposar com a membres de la Comissió d'Empara, la Sra. Carme Panchon Iglesias i el Sr. Jordi Giró Castañer, de conformitat amb el disposat a l'article 114.3. del Reglament de Participació Ciutadana de l'Ajuntament de Barcelona.

La Sra. Pin fa avinent que la Comissió d'empara és òrgan de caràcter consultiu que té com a objecte vetllar per la realització efectiva de les obligacions i els deures derivats del nou reglament de participació, i indica que està integrada al Consell de Ciutat.

Assenyala que en aquest cas proposen les dues persones que presenten a instàncies del Plenari; d'una banda, Carme Panchón, professora titular de Pedagogia de la Inadaptació Social de la UB, directora adjunta de l'Institut de Ciències de l'Educació, i amb una llarga trajectòria en infància i participació; i, d'altra banda, Jordi Giró Castañer, a proposta dels grups Demòcrata i d'ERC, un destacat dirigent veïnal, president de l'Associació de Veïns de la Vila Olímpica i membre de la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC), i amb una implicació ben coneguda en la participació des de fa anys.

Afegeix que també formen part de la Comissió d'empara el Sr. Enric Canet a proposta del Consell de Ciutat, la Sra. Imma Miret a proposta de la Síndica de Greuges, i el Sr. David Bondia i la Sra. Teresa Puig a proposta del govern municipal.

El Sr. Blasi expressa que el seu grup creu en la participació, tal com demostra que s'han implicat de forma activa en la proposta de noms. Afegeix que també els hauria agradat poder participar o conèixer amb una certa antelació les propostes del govern en el moment del desplegament de les normes de participació i en què és essencial comptar amb la complicitat de tots els grups municipals i totes les parts implicades.

Felicita, doncs, les dues persones nomenades a la Comissió d'empara, que com ja s'ha dit tenen unes trajectòries molt remarcables i gran experiència en l'àmbit de la participació i del teixit associatiu.

La Sra. Barceló agraeix la col·laboració de la Sra. Panchón i del Sr. Giró que treballaran en la Comissió d'empara del reglament de participació ciutadana, i els desitja que facin una bona feina, amb objectivitat i encerts.

Finalment, anuncia que el seu grup s'abstindrà.

La Sra. Capdevila anuncia el vot favorable als dos nomenaments, i manifesta la satisfacció del seu grup per l'acceptació del Sr. Giró, treballador incansable per la ciutat i pels seus veïns i veïnes des del barri de la Vila Olímpica de Sant Martí de Provençals, així com també durant molts anys des de la FAVB, i que actualment presideix la CONFAVC.

Igualment manifesta que els satisfà molt la tria de la Sra. Panchón, a qui avala una llarga trajectòria tant acadèmica com personal també en l'àmbit de la participació ciutadana vinculada a Barcelona.

La Sra. Andrés manifesta la conformitat del seu grup amb aquestes propostes, així com el reconeixement a la Sra. Panchón i al Sr. Giró, als quals agraeix a l'avançada la feina que faran en el si de la Comissió d'empara, i els fa avinent la predisposició del seu grup per ajudar-los en qualsevol cosa que estigui al seu abast.

La Sra. Esteller, en nom del seu grup, valora el fet que es constitueixi la Comissió d'empara, però diu que pensaven que el govern els faria partícips de les seves propostes a fi de dissenyar millor els perfils de les persones que n'hagin de formar part.

Dit això, i posant en valor el perfil i la trajectòria de les persones escollides, fa avinent que només els resta desitjar-los molts encerts i bona feina per tirar endavant les funcions d'aquesta comissió; i avança que faran una abstenció.

La Sra. Rovira anuncia l'abstenció del seu grup.

El Sr. Ardanuy expressa el seu vot favorable a la proposta, i valora positivament el perfil de les dues persones proposades.

La Sra. Pin agreix als membres de la Comissió d'empara l'acceptació de formar-ne part.

I afegeix l'observació a la Sra. Esteller que si el seu grup anés a les reunions que es convoquen al respecte haurien sabut i conegut molt millor aquesta proposta.

La Sra. Esteller replica a la Sra. Pin que no falti a la veritat, atès que en la reunió a què es van convocar els grups el seu no hi va ser convidat; i fa avinent que el Sr. Blasi li va enviar un missatge preguntant-li si li hi havien convocat.

Aprofita per dir a la regidora que li agrairia que assistís a les reunions del Consell de Ciutat.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller, i també de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

4. Resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública; aprovar definitivament la modificació del Reglament Orgànic Municipal, amb la finalitat de regular la possibilitat d'assistència telemàtica i de votació remota per causa de maternitat, paternitat, embaràs o malaltia greu dels membres de la Corporació; i publicar el text íntegre de la modificació en el Butlletí Oficial de la Província a efectes de la seva entrada en vigor, de conformitat amb allò disposat a l'article 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local.

La Sra. Pérez posa de manifest que ja han tingut ocasió de debatre aquest punt en diferents espais i, per tant, d'avançar en el consens per a aquesta modificació del ROM, que té com a finalitat regular la possibilitat d'assistència telemàtica i de votació remota per causa de maternitat, paternitat, embaràs o malaltia greu dels membres de la corporació.

Destaca que aquest canvi afavoreix fer compatible l'exercici de la vida política, que en el cas del Plenari del Consell Municipal estableix que el vot de regidors i regidores és personal i indelegable, amb situacions vitals que en moments determinats poden limitar l'assistència però, a canvi, la permet telemàticament.

Valora que aquest canvi els permet avançar en el fet d'entendre que l'exercici polític de totes les persones que componen aquest consistori no està aïllat de les incidències de la vida quotidiana i, per tant, que cal buscar una major flexibilitat.

Reitera, doncs, que la proposta ja ha estat debatuda i contrastada, i que incorpora algunes de les al·legacions que hi han fet els grups.

Per tant, remarca el consens que empara aquest canvi en el ROM, que suposa un pas envers la modernització d'aquesta administració.

La Sra. Vila avança que el seu votarà a favor d'aquest canvi perquè suposa posar en valor la feina dels càrrecs electes, dipositaris dels vots de la ciutadania.

La Sra. Barceló entén que resultava evident la necessitat de modificar el ROM per possibilitar l'assistència telemàtica i de votació remota dels membres de la corporació en els casos esmentats, que aprofitant l'existència de les tecnologies que ho permeten dona resposta a una necessitat bàsica i de sentit comú.

Recorda que el 2 de juny de 2017 es va aprovar la reforma de la Llei reguladora de les bases de règim local que permet fer aquesta modificació del ROM i, per tant, anuncia que el seu grup hi dona suport.

La Sra. Benedí se suma als suports a aquesta modificació del ROM, que el seu grup valora més que necessària ja que respon a realitats de la vida quotidiana.

Aprofita per referir-se a una de les al·legacions del seu grup, i que era el fet de substituir el terme "demandar permís" per "queda vostè informat/ada", entenen que el matís és necessari

ja que les baixes de maternitat, paternitat o altres incidències per malaltia greu estan més que justificades, i agraïx que s'hagi incorporat.

La Sra. Andrés manifesta el suport i la satisfacció del seu grup per aconseguir, finalment, la possibilitat de votació telemàtica, que també suposa un reconeixement a aquelles regidores que en època de baixa per maternitat van acudir a les sessions per expressar el seu vot, o a aquells regidors i regidores que amb malalties greus també ho van fer.

La Sra. Esteller també celebra en nom del seu grup l'aprovació d'aquesta modificació del ROM per donar resposta a una necessitat més que evident en els casos que incorpora.

Reconeix, però, que fins ara hi hagut moltes inseguretats jurídiques, tot i que estant ja en disposició de posar-ho en marxa malgrat que resta l'aprovació de normatives a fi que es pugui actuar amb garanties plenes.

Fa avinent que el seu grup ha presentat un seguit d'al·legacions per millorar el contingut del text.

La Sra. Rovira avança el vot favorable del seu grup com no podia ser d'altra manera, entenent que aquesta modificació del ROM permet posar la vida i les cures al centre de la vida de les persones que componen aquest consistori. I diu que tan sols lamenten que s'hagi trigat tant a aprovar la modificació, atès que el projecte es va iniciar el 2008.

Confia que les formacions presents en aquest consistori també donin suport a la implantació de la mateixa mesura en altres municipis on s'està debatent.

El Sr. Ardanuy anuncia el seu vot favorable.

La Sra. Pérez considera que no només és una bona notícia l'aprovació d'aquesta modificació del ROM, sinó fer-ho per consens. En aquest sentit, posa en valor el procés que s'ha seguit fins arribar fins aquí, en el qual s'ha escoltat els grups i s'ha millorat el text inicial amb les seves al·legacions.

La Sra. alcaldessa felicita els membres del consistori per aquesta aprovació per unanimitat en considerar absolutament necessària aquesta modificació del ROM.

S'aprova per unanimitat el dictamen en debat.

5. (4259/17) Atorgar la Medalla d'Or al Mèrit Cultural de l'Ajuntament de Barcelona a títol pòstum al Sr. Joan Mora Soler, barceloní i andreuenc exemplar, per la seva capacitat d'enriquir el debat en el món artístic a partir de fer art des de la quotidianitat, així com l'important paper que va tenir en la dinamització de la vida sociocultural de Sant Andreu.

El Sr. Asens comenta que, malauradament, aquest és un reconeixement a títol pòstum, però merescut a una vida feta escultura, d'anys picant pedra per convertir-la en poema. Remarca la virtuositat de Joan Mora en el treball del marbre, i convertir elements d'allò més quotidians en autèntiques obres d'art audaces.

Subratlla, també, la implicació de Joan Mora amb el seu barri de Sant Andreu; i recorda que aquest ajuntament té l'honor de tenir una de les seves obres en el pati d'honor de l'edifici consistorial.

En referència a la certa polèmica causada per l'exposició d'aquesta obra, considera que va ser un encert mantenir-la, llevant-li, però, la llegenda inscrita en el pedestal de marbre, que recordava el president del Comitè Olímpic Internacional, Joan Antoni Samaranch, on reposa l'escultura i que l'autor va veure amb bons ulls. Considera que precisament per aquest fet, l'obra esmentada ja no pot ser interpretada com un homenatge al president del COI, sinó com un homenatge a l'olimpisme i a Joan Mora desvinculant-la d'aquella figura del franquisme que va ser Samaranch.

El Sr. Ciurana destaca que Joan Mora els ha permès a tots plegats de tenir una nova mirada sobre els objectes quotidians, entre els quals barrets, caps de cartó, bosses de paper o llibres, que traslladats al marbre adquireixen simbologia i transcendència.

Remarca que Joan Mora va ser un mestre de l'hiperrealisme amb una tècnica molt acurada, que combinava amb una profunda ambició per la perfecció en les seves obres, acompanyada per una gran discreció personal, i el seu arrelament sincer a Sant Andreu de Palomar i al barri on va néixer i créixer, on tenia la casa i l'estudi.

Manifesta que l'atorgament d'aquesta medalla els suposa un goig sense alegria ja que, malauradament, arriba tard; però que compensa, en part, el gran disgust que va tenir Joan Mora quan el govern municipal li va anunciar que es retiraria l'escultura seva que havia donat Samaranch.

El Sr. Sierra avança el suport del seu grup a l'atorgament d'aquesta medalla a Joan Mora, que descriu com un escultor de gran prestigi en el camp de l'hiperrealisme. Posa en valor que va portar el nom de Barcelona, i del barri de Sant Andreu, per totes les ciutats importants del món on va exposar la seva obra.

Posa de manifest que les obres de Joan Mora tenen títol, com la mateixa que hi ha en aquest ajuntament, que s'anomena "Barcelona Olímpica", i en cap cas "homenatge a Samaranch". Precisa que es tracta d'una obra que encarregada pel president del COI. En aquest sentit, lamenta que, existint una proposta per a la reposició de la peça de marbre que recordava que l'obra era donació de Samaranch, no es reposi i es retorni al seu estat original.

Lamenta, igualment, que aquesta medalla s'atorgui a títol pòstum, però celebra tanmateix que Barcelona reconegui un escultor singular i de gran prestigi.

La Sra. Capdevila saluda en primer lloc al fill de Joan Mora i els amics de Sant Andreu, presents en aquest Ple, una part dels quals no han pogut cabre a la tribuna de convidats.

Celebra en nom del seu grup la concessió d'aquesta medalla al Mèrit Cultural, a títol pòstum, a l'escultor Joan Mora, i diu que si el seu grup va proposar que el Plenari li concedís aquesta distinció en el Ple de l'octubre passat, va ser perquè al llarg de la seva vida i de la seva trajectòria artística havia fet mèrits més que suficients per merèixer-la. Per tant, entenen que és de justícia, malgrat que sigui després de la seva mort, que la ciutat li reti aquest reconeixement.

Es refereix a Joan Mora com a escultor de mirada tàctil, com el definia plàsticament el poeta Àlex Susanna; un artista de prestigi internacional, un referent de l'hiperrealisme que en paraules del galerista Artur Ramon s'expressava més com un artesà, sense retòriques buides i sense donar-se importància. Destaca que una bona mostra de la seva obra és l'escultura que hi ha al pati d'honor d'aquest ajuntament.

Posa en valor, però, que Joan Mora es definia com un andreuenc de pura raça, un home lleial als seus i a les seves conviccions, que va mantenir un sòlid compromís cívic amb la gent i el teixit associatiu de Sant Andreu de Palomar. Considera, doncs, que avui és dia d'orgull i de celebració per a la seva família i amics i per a tots els andreuencs i andreuencques.

Finalment, desitja que aquest ajuntament organitzi ben aviat una exposició retrospectiva de la trajectòria artística de Joan Mora en col·laboració amb la seva família, i que l'escultor tant havia anhelat, i a què el govern municipal es va comprometre en acceptar el prec formulat per ERC.

La Sra. Andrés expressa el reconeixement del seu grup per la figura d'aquest andreuenc i barceloní, estimat i que estimava el seu barri i la ciutat, que ara la ciutat li retorna amb la concessió d'aquest reconeixement honorífic pòstum.

Descriu Joan Mora com una persona senzilla, a qui va poder conèixer estant al Districte de Sant Andreu com a regidora, i que mai parlava ostentosament de la seva obra ni del seu do innat de fer de les seves mans eines per crear art a partir de l'anonimat dels objectes i de les persones en què s'inspirava.

Considera que Sant Andreu sempre el recordarà passejant pels seus carrers fins als seus últims dies, on ha rebut i es mantenen les mostres d'estima envers la seva persona. Per tant, constata que és de justícia que la ciutat li reti aquest reconeixement.

Acaba dient que no té intenció de fer referència a la polèmica generada per l'obra de Joan Mora que està exposada en aquest ajuntament, només expressar la convicció que la censura de tota mena no s'ha de practicar mai en el terreny de l'art. I expressa que lamenta no haver pogut resoldre la preocupació de l'artista per què se'n faria del material del seu taller, i que entén que l'Ajuntament se n'hauria d'ocupar.

El Sr. Fernández Díaz també es refereix a Joan Mora com un andreuenc i barceloní reconegut per la seva obra escultòrica, tant a la resta d'Espanya com a l'estranger.

Destaca que Joan Mora era una persona propera i amable que va fer de l'art la seva vida i que ha deixat un llegat de més de tres-centes cinquanta obres espectaculars, que obliga a la preservació, i concretament a aquest ajuntament, a promoure l'exposició retrospectiva de la seva obra, que reconcilia la quotidianitat amb l'elegància del marbre.

Al·ludeix a l'exactitud i la precisió amb què Joan Mora reproduïa en la pedra, a mida real, amb martell i escarpa, objectes corrents que naixien en la pedra amb textures i colors.

Remarca que una de les seves escultures més conegudes a la ciutat és "Barcelona Olímpica", que d'ençà del 1995 està col·locada en el pati d'aquest ajuntament, regalada a la ciutat per Joan Antoni Samaranch en commemoració dels Jocs Olímpics del 92; i considera que l'obra

s'hauria de retornar a la seva integritat restituint la placa que així ho recordava, i que majoritàriament va reclamar el consistori municipal.

Afegeix, aprofitant l'ocasió, el condol en nom del seu grup als familiars i amics de Joan Mora, i reitera el suport a l'atorgament d'aquest reconeixement de la ciutat.

La Sra. Rovira expressa, com fa el seu grup cada vegada que s'aprova la concessió d'una medalla al Plenari, que no són partidàries d'aquesta mena de reconeixements institucionals. No obstant això, avui volen posar en valor l'obra de Joan Mora, sobretot en un temps en què la llibertat d'expressió està amenaçada dia a dia.

Reitera que la CUP és del parer que el millor reconeixement no és el d'una institució d'un color determinat, i que respon a una quota entre els grups municipals, sinó el que prové de companys i companyes sense cap interès al darrere, cap foto políticament correcta i que expressa l'amor per la feina, la militància o la lluita.

En conseqüència, anuncia l'abstenció del seu grup.

El Sr. Ardanuy al·ludeix a Joan Mora com a veí de Sant Andreu, escultor, alumne de Llotja, artista excel·lent i persona implicada en la societat civil; afegeix que es tracta d'un referent cultural i artístic, que mai no va oblidar els seus orígens andreuencs, implicat sempre en entitats del barri, i remarca que és la mostra clara de compromís amb la ciutat.

Per tot plegat, el reconeix com a digne mereixedor d'aquesta medalla.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

6. (37/2018) Atorgar la distinció de reconeixement a títol honorífic, al Sr. Ramón Eslava Hungria amb número de matrícula 22984, d'acord amb el que estableix la disposició addicional del Reglament d'Honors i Recompenses dels membres de la Policia Municipal i del Servei d'Extinció d'Incendis, aprovat pel Consell Municipal el 17 de setembre de 1976, en reconeixement a les seves actuacions i col·laboració envers el Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament de Barcelona, a la vista dels informes que figuren a l'expedient.

S'aprova el dictamen precedent amb el vot en contra de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

7. (123/2017) Atorgar la medalla d'Honor al Mèrit, en la categoria de bronze, als membres del Servei de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament que figuren en les relacions adjuntes, per haver prestat serveis sense interrupció durant 25 anys sense cap nota desfavorable en els seus expedients personals, d'acord amb el que disposa l'article 4.2.c del Reglament d'Honors i Recompenses dels membres de la Policia Municipal i del Servei d'Extinció d'Incendis, aprovat pel Consell Plenari de 17 de setembre de 1976.

S'aprova el dictamen precedent amb el vot en contra de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

8. (38/2018) Atorgar la medalla d'Honor al Mèrit, en la categoria de bronze i a títol honorífic, a les persones alienes al Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament de Barcelona que figuren en la relació adjunta, per haver-se distingit notablement per la seva actuació en favor de l'esmentat servei, d'acord amb el que estableix la disposició addicional del vigent Reglament d'Honors i Recompenses dels Membres de la Policia Municipal i del Servei

d'Extinció d'Incendis, de 17 de setembre de 1976, a la vista dels informes que figuren a l'expedient.

S'aprova el dictamen precedent amb el vot en contra de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME I MOBILITAT

9. Adoptar, en l'exercici de les competències reservades a l'Ajuntament com a soci únic de la Societat Privada Municipal Foment de Ciutat, SA, els acords següents: Primer.- Designar l'Im. Sr. Jordi Martí i Galbis membre del Consell d'Administració de la Societat Foment de Ciutat, SA, en substitució de la Ima. Sra. Mercè Homs i Molist. Segon.- Establir que el termini de designació del conseller que es nomena serà l'establert en els respectius estatuts, sens perjudici de la renovació que fos procedent en el canvi de mandat consistorial. Tercer.- Facultar indistintament la presidenta i el secretari del Consell d'Administració per comparèixer davant notari i elevar a escriptura pública el nomenament anterior, com també per complir els tràmits necessaris per a la seva inscripció en el Registre Mercantil i també la correcció d'errors materials en cas necessari.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant, i també del Sr. Ardanuy.

Tot seguit, es dóna per aprovada amb els mateixos vots aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents, per tal d'agilitar-ne la inscripció en el Registre Mercantil.

10. (20160056) Aprovar la segona addenda al Conveni de col·laboració subscrit el 28 d'abril de 2016 entre els Ajuntaments de Barcelona, Sant Adrià de Besòs i Santa Coloma de Gramenet, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i el Consell Comarcal del Barcelonès per al manteniment i conservació de les rondes de Barcelona i del tram municipal de la Gran Via Nord, d'acord amb la Normativa reguladora dels expedients d'autorització de l'atorgament de convenis administratius amb altres administracions públiques i institucions aprovada per Decret d'Alcaldia el 27 d'abril de 2011; facultar la quarta tinenta d'Alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona per a la seva signatura; autoritzar i disposar la despesa per un import de 5.975.872,05 euros amb càrrec al/s pressupost/os i partida/es indicats en aquest mateix document, a favor de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, amb NIF P0800258F, per fer front a les despeses derivades d'aquesta addenda; i notificar aquest acord a totes les administracions signatàries del conveni.

La Sra. Sanz indica que com es fa cada any porten a aprovació del Plenari el conveni signat per les diferents administracions implicades en el manteniment de les rondes, i també el tram municipal Gran Via nord. Precisa que es tracta, doncs, de concretar l'encàrrec de la gestió d'aquest manteniment per al bon funcionament d'aquesta infraestructura.

El Sr. Martí confirma que, un any més, el seu grup dóna suport a l'addenda a aquest conveni de col·laboració entre els ajuntaments de Barcelona, Santa Coloma de Gramenet i Sant Adrià de Besòs, l'Àrea Metropolitana i el Consell Comarcal del barcelonès.

Destaca que les rondes són un eix viari metropolità que ja té uns quants anys i que pateix un ús molt intensiu que requereix una bona gestió de manteniment i conservació, i consideren

que la fórmula del conveni és adequada. I afegeix que estan d'acord amb què, fins que el Parlament de Catalunya no aprovi la Llei de dissolució del Consell Comarcal del barcelonès i la seva integració a l'AMB, que sigui aquest òrgan qui gestioni el contracte de manteniment, millora i conservació de les rondes.

El Sr. Alonso expressa l'abstenció del seu grup en considerar que l'encàrrec de gestió a l'AMB i al Consell Comarcal no aporta cap valor afegit i, contràriament, suposa una duplicitat d'administracions; tot i que reconeixen que és necessari mantenir les rondes, motiu pel qual justifiquen aquesta abstenció.

El Sr. Coronas indica que faran una abstenció en considerar que es tracta d'una delegació de competències absolutament innecessària, ja que l'ens competent per fer el manteniment de les rondes és l'AMB; i indica que discrepen amb els acords que s'acaben establint en un despatx entre dos càrrecs del mateix partit, en aquest cas del PSC, a fi d'engruixir el pressupost de manera falsa a un Consell Comarcal que la majoria de grups estan a favor de suprimir. Per tant, confia que aviat el nou govern de la Generalitat acabi la feina iniciada en aquest sentit en la legislatura anterior.

El Sr. Mòdol expressa el vot a favor del grup del PSC.

El Sr. Fernández Díaz indica que el seu grup votarà en contra d'aquest dictamen perquè suposa la ratificació d'un model equivocat de gestió de les rondes, que a parer seu és una anomalia que cal corregir; i remarca que per llei ja estaria corregida, atès que va ser una llei del Parlament de Catalunya la que va encarregar la gestió a l'AMB. Això no obstant, assenyala que la gestió del manteniment de les rondes continua sent una encomana de l'AMB al Consell Comarcal; de manera que consideren que amb aquest acord es manté la respiració assistida a aquest organisme que defineix com un "txiringuito administratiu". I afegeix que en el quadre de finançament del conveni s'estableix que dues terceres parts corresponen aquest ajuntament, altrament consideren que el finançament no hauria de recaure en l'Ajuntament – aproximadament nou milions d'euros–, ja que es tracta d'una via metropolitana, sinó en el govern de la Generalitat, que només hi aporta un milió d'euros.

La Sra. Lecha avança que votaran en contra d'aquest dictamen.

El Sr. Ardanuy expressa el vot a favor d'aquest punt.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Bosch, Coronas, Puigcorbé i de les Sres. Benedí i Capdevila, i el vot en contra dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i de la Sra. Esteller, i també de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

11. (20180115) Aprovar el reconeixement de crèdit per un import total de 387,20 euros (IVA inclòs), atesa la necessitat d'efectuar el pagament de la factura que correspon a la despesa generada durant l'any 2016 i no havent estat reconeguda en l'exercici corresponent, número FS00003101, de 30 de novembre de 2016, emesa per Universitat Politècnica de Catalunya, amb NIF Q0818003F, i així regularitzar les despeses generades per la contractació de la delimitació de la finca situada al carrer Roman Macaya, número 11 de Barcelona; autoritzar,

disposar i reconèixer l'obligació de la despesa per un import 387,20 euros (IVA inclòs), amb càrrec al pressupost i posició pressupostària indicada en aquest mateix document.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

Districte de Ciutat Vella

12. (16PL16408) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació del Pla Especial de Protecció Patrimoni Arquitectònic, històric, artístic, al Districte de Ciutat Vella per incorporar al patrimoni industrial del Raval (Fàbriques i Cases-Fàbrica), d'iniciativa municipal; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de l'esmentada Direcció, de valoració de les al·legacions, informes que a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord.

La Sra. Pin explica que s'aprova un pla urbanístic de protecció de les cases-fàbrica, que és una reivindicació històrica dels moviments en defensa del patrimoni urbà industrial i del moviment veïnal, que protegeix una part cabdal de la memòria obrera del Raval. Precisa que el pla beu directament del coneixement i la recerca dels militants de la defensa del patrimoni i la memòria de la ciutat, i posa en valor que és fruit de la seva tenacitat i la seva constància.

Posa de manifest que la protecció de les cases-fàbrica ultrapassa la concepció habitual del patrimoni com un bé per ser contemplat i exposat en base a uns criteris estètics, i remet a una concepció patrimonial més integral, que inclou material i immaterial, que és comunitària i que genera comunitat, alhora que defensa un model social i econòmic de proximitat i estableix una interlocució a peu de carrer amb el veïnat.

Indica que el Raval va ser l'epicentre de les transformacions que van convertir Barcelona en una ciutat moderna, i el barri en què es construí una consciència de classe sòlida i reivindicativa, que va ser la llavor del sindicalisme i que va donar persones com Salvador Seguí, Llibertat Ródenas, Lola Ferrer o Àngel Pestaña.

Comenta que l'origen de la transformació del Raval se situa en el darrer terç del segle XVII, quan passa de ser una reserva agrícola a un nou estadi urbà per l'expansió de la ciutat, i que posteriorment esdevindria el motor de la industrialització i dels moviments obrers. Assenyala que una peça clau en aquest procés van ser les cases-fàbrica, i que amb aquest pla es passa de protegir-ne set a vint-i-sis, algunes de les quals han canviat de nivell de protecció.

Finalment, agraeix la tasca de la historiadora Mercè Tatjer, que és la persona que els va transmetre la importància i l'estima per aquest patrimoni i memòria col·lectiva de la ciutat.

La Sra. Homs confirma que el seu grup votarà a favor d'aquest pla de protecció perquè sempre faran costat a qualsevol iniciativa que busqui promoure la cultura i l'art al Raval, i que protegeixi el seu patrimoni. En aquest sentit, posa en relleu que el seu grup sempre ha pretès fer del Raval un barri cultural de la ciutat, i per aquest motiu van posar en marxa el programa "Raval cultural" a fi de posar en valor tots els actius culturals del barri per crear lligams entre el veïnat i la cultura i perquè la gent de Barcelona que havia deixat d'anar a aquesta zona tornés atreta per aquesta oferta cultural i deixés enrere l'estigma de barri malmès.

Afegeix que dins del marc de l'esmentat programa es van organitzar moltes rutes gratuïtes, entre les quals una per visitar les cases-fàbrica i que va tenir un gran èxit; i pregunta per què ara no es fan.

Confia que el govern vetlli per aquest pla que avui s'aprova a fi que no es tornin a trobar amb casos com el del Palau Moxó o els magatzems El Indio.

El Sr. Blanco expressa el vot favorable del seu grup a l'ampliació del catàleg de patrimoni a fi d'incloure-hi les cases-fàbrica del Raval, ja que tenen un valor patrimonial que és indispensable preservar. Constata que es tracta dels últims testimonis que resten dels inicis de l'activitat industrial al centre de Barcelona, i confia que aquesta catalogació serveixi no només per preservar aquests edificis i millorar les seves condicions de conservació, actualment molt precàries, sinó també perquè aquest ajuntament impulsi accions perquè la ciutadania les pugui visitar i conèixer el paper d'aquests edificis en la història de ciutat, a més de donar-los utilitat pública i que no esdevinguin edificis infrautilitzats i allotgin equipaments i serveis.

El Sr. Coronas felicita els veïns i veïnes que han estat part activa en la lluita perquè el patrimoni industrial del Raval acabés sent protegit.

Indica que valoren molt positivament la iniciativa de modificar el pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic i artístic del Districte a fi de poder incorporar-hi el patrimoni industrial del Raval amb les cases-fàbrica.

Tanmateix, adverteix que la feina no està feta del tot, ja que caldria ampliar la protecció a barris com el Casc Antic, que també té un patrimoni industrial molt ric.

Recorda, finalment, que al principi del mandat el grup d'ERC va fer la proposta de salvar Can Seixanta per destinar-la a usos comunitaris del barri, cosa que més tard es va aconseguir mitjançant un acord de modificació del pressupost, i que de certa manera consideren el germen de la protecció de les cases-fàbrica.

El Sr. Mòdol se suma al suport a aquesta modificació, i aprofita per felicitar els equips tècnics del Districte de Ciutat Vella i a la direcció de Planejament i Patrimoni arquitectònic, amb el qual va tenir ocasió d'impulsar polítiques des de la nova direcció d'Arquitectura i Patrimoni creada arran del pacte de govern, entenent que més enllà de la protecció habitual que estava duent a terme aquest ajuntament calia una visió de conjunt i en clau de paisatge urbà, que consideren que és l'aspecte que mancava a les polítiques que s'estaven duent a terme.

Remarca, per tant, que des de bon principi han donat suport a aquesta actuació, tot i que saben que queda molta feina per fer al Raval, però també reivindiquen que hi ha molts altres districtes de la ciutat on els veïns també demanen aquesta mena de protecció com és el cas de la Font d'en Fargues.

El Sr. Mulleras reconeix que al Raval hi ha un patrimoni històric que cal protegir, però també que mesures com la que avui se'ls proposa ha de mantenir un equilibri entre la protecció arquitectònica i històrica i els drets dels veïns.

Precisa que en analitzar les al·legacions presentades han pogut constatar que no s'han atès totes les dels particulars afectats, i alerta que hi podria haver un excés de proteccionisme. Per tant, opina que el pla no acaba de conciliar la protecció del patrimoni artístic amb el dret dels veïns i amb la necessària activitat econòmica i social al Raval, motiu pel qual anuncia que faran una abstenció.

La Sra. Lecha avança el vot favorable del seu grup a aquest punt, i consideren que la rehabilitació aprovada ara fa un parell d'anys es queda curta, ja que les cases-fàbrica són la memòria obrera de la ciutat, que s'ha menystingut i ara és hora de retornar-la a la ciutat i allunyar-la de l'especulació.

Constata que el mercat immobiliari ha passat per damunt de tot allò que no fos rendible, i així com va reconèixer que la Barcelona modernista és una marca que dóna diners, les cases-fàbrica han desaparegut pràcticament.

Reconeix que hi ha molt de camí per fer a fi de protegir aquests indrets amb l'objectiu de retornar-los a la ciutat, tant els edificis en si com les activitats que s'hi ubiquin, perquè s'ha d'evitar que aquestes cases-fàbrica acabin conformant una nova ruta turística, amb façanes il·luminades però buits per dins, o encara pitjor, en mans del Banc de Sabadell.

El Sr. Ardanuy expressa el seu vot favorable entenent que es tracta d'una mesura que ajuda a posar en valor el patrimoni industrial de la ciutat i els edificis que el van allotjar. Considera que aquest hauria de significar un pas més per avançar en aquest coneixement de la memòria industrial i històrica de Barcelona.

La Sra. Pin agraeix els vots favorables i reitera el compromís del govern amb la protecció del patrimoni, alhora que posa en valor el treball tècnic que hi ha darrere del pla.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i de la Sra. Esteller.

13. (16PL16426) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic d'ordenació de les activitats de pública concurrència, comerços alimentaris, serveis turístics i altres activitats al Districte de Ciutat Vella (Pla d'usos de Ciutat Vella), d'iniciativa municipal; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de l'esmentada Direcció, de valoració de les al·legacions, informes que a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord.

La Sra. Pin agraeix als equips tècnics de Ciutat Vella, als d'Urbanisme de l'Ajuntament la seva professionalitat i amor pel Districte que han posat en la redacció d'aquest Pla d'usos; també expressa el seu agraïment als grups polítics per les seves al·legacions i la voluntat de diàleg; i als veïns i veïnes i altres actors per la seva feina en les al·legacions.

Posa de manifest que fa temps que els moviments socials urbans parlen de gentrificació, i també ho fan les institucions; igualment, també es posa de manifest que els barris de la ciutat configuren ecosistemes amb equilibris fràgils. En aquest sentit, assenyala que a Ciutat

Vella fa temps que aquests equilibris estan molt descompensats, i que és un territori molt saturat.

Indica que el Pla d'usos pretén posar la qualitat de vida de veïns i veïnes en el centre de les polítiques públiques i del planejament urbanístic, i té com a objectiu principal evitar el monocultiu de determinats tipus d'activitat econòmica al districte. Igualment, també busca garantir el descans i la salut dels residents, combatre la contaminació acústica a la qual estan sotmesos en moltes zones, així com aturar la bombolla de lloguers.

Precisa que amb aquest Pla d'usos s'introdueix com a novetat el fet que es tracta el Districte com una zona única, atès que han comprovat que la divisió havia comportat zones de saturació; divideix les activitats entre les que tenen un impacte nocturn i les que no; i preveu regular edifici per edifici quina mena d'activitat s'ha de poder implantar.

Valora que aquest Pla d'usos és necessari per acurar la realitat complexa del districte, però reconeixen que no és suficient i que calen moltes altres eines. Això no obstant, aquest pla suposa l'instrument més potent de què disposa aquesta administració i, per aquest motiu, celebra els acords a què han pogut arribar amb els grups; així, amb el d'ERC han arribat a acords respecte a la protecció patrimonial, amb el del PSC quant a incrementar les inspeccions i el foment del comerç de proximitat; amb el grup Demòcrata han arribat a acords respecte a l'augment del pressupost del ajuts de protecció oficial, i altres acords. Igualment, agraeix les aportacions dels veïns, les que es van fer en el procés de participació previ i les que han servit a l'hora d'enfocar l'elaboració del Pla d'usos que avui porten a votació.

La Sra. Homs avança que el cap i el cor els demana de votar en contra d'aquest Pla d'usos, atès que resulta evident que la seva manca de model de ciutat topa amb el que sí que té el seu grup. Tanmateix, anuncia que faran una abstenció, conscients que fent-ho així el Pla tirarà endavant; per tant, constata que ho fan estrictament per responsabilitat a fi de no perjudicar encara més la situació en què es troba Ciutat Vella.

Justifica que haurien emès un vot en contra del Pla d'usos perquè, malgrat haver aconseguit modificar alguns aspectes del pla inicial i l'acceptació d'algunes esmenes, mantenen discrepàncies importants, entre les quals remarca que la complexitat i l'heterogeneïtat de Ciutat Vella imposen actuar des d'aquesta perspectiva, ja que les problemàtiques d'un carrer poden ser molt diferents de les del carrer veí; per això, manifesta que sempre han considerat que calia fer cirurgia fina, i per això van crear el mandat passat les unificacions i les àrees de tractament específic. Altrament, fa notar que el govern considera Ciutat Vella com una zona única i hi aplica criteris uniformes.

Afegeix que el Pla d'usos estableix les activitats que es poden dur a terme, i indica que el seu grup també ha volgut entrar en com es fa aquest establiment i quins criteris segueix. Recorda que, en aquest sentit, van presentar una esmena amb l'objectiu d'agilitar els tràmits i que els emprenedors es poguessin instal·lar àgilment al Districte.

Celebren que més enllà del marc estricte del Pla d'usos s'hagi acceptat recuperar el Contracte per Ciutat Vella, una eina potent de col·laboració publicoprivada que servia per comprometre les empreses implantades al districte en la seva conservació i millora. Recorda que aquesta

va ser una iniciativa durament criticada per la mateixa regidora Pin, qui va deixar entreveure, a més, que darrere d'aquest programa hi havia interessos ocults i, com sempre, demonitzant la col·laboració amb el sector privat.

No obstant això, reitera que es feliciten per la recuperació d'aquest programa, i que el govern s'hagi adonat que era un bon mètode per implicar el teixit econòmic en la cura i millora de l'entorn.

Finalment, remarca que el Pla d'usos és una eina urbanística molt important però no és el tot; així doncs, demana al govern que no s'escudi en aquest pla per fer tot allò que se'ls escapa de les mans com ara la gestió de l'espai públic, el soroll o el civisme.

El Sr. Blanco fa avinent que per al seu grup el més important en aquest cas era acabar amb la moratòria i poder disposar d'un Pla d'usos que resolgués els defectes de l'anterior pla.

Indica que aquest que els presenten no és el pla que hauria proposat el seu grup, i que tampoc no estan segurs que estiguin justificades algunes de les restriccions que inclou la normativa i, per aquest motiu, expressa les seves reserves. Això no obstant, reconeix i agraeix l'actitud dialogant de la regidora Pin, i la seva disposició a negociar alguns canvis a fi de millorar el text.

Fa avinent que l'objectiu principal de les al·legacions que ha presentat el seu grup ha estat assegurar que aquest nou pla no fos tan restrictiu com per impedir la implantació de noves activitats, ni com perquè les activitats que ja tenen llicència no poguessin millorar o rehabilitar els locals que ocupen. Per tant, diu que han exigit garanties que es complissin aquestes dues condicions; i, fins i tot, han aconseguit que el govern els presenti un document per escrit en què es justifica la possibilitat real d'implantar noves activitats en zones que encara no estan saturades.

Precisa, en aquest sentit, que el Pla d'usos anterior impedia absolutament el creixement i no permetia la implantació d'una activitat nova si no en cessava una d'existent, i remarca que es tracta d'un procediment que ha estat declarat nul pels tribunals.

Considera, per tant, que el nou pla és millor, menys restrictiu, permet implantar noves activitats i, alhora, distribuir-les d'una manera més equilibrada en el territori.

Tanmateix, diu que desconfien de l'aplicació que pugui fer el govern municipal d'aquest Pla d'usos, així com que tenen dubtes sobre la legalitat d'algunes disposicions, però atès que es tracta d'un pla millor que l'anterior, que permet el creixement i afavoreix el reequilibri dels usos a Ciutat Vella, avança que faran una abstenció.

El Sr. Coronas observa que amb tota seguretat aquest no és el Pla d'usos que hauria fet ERC per al districte de Ciutat Vella, no obstant això, van valorar la necessitat d'admetre la tramitació per a l'aprovació inicial a fi que s'obris el període d'al·legacions i presentar-ne unes quantes. Concreta que les al·legacions esmentades anaven en la línia de revisar els projectes que s'havien aturat individualment; la limitació de metres quadrats i l'obligació de disposar de magatzem dins del mateix local de restauració, cosa que sens dubte anava en detriment de l'espai destinat a cuina i, per tant, de la qualitat de l'oferta. Precisa que plantejaven limitar zones, i no una d'única, i ajustar les característiques de cadascuna; també van demanar la

incorporació d'una memòria socioeconòmica que donés justificació al Pla d'usos, atès que, altrament, corrien el risc que fos suspès com ja ha succeït en altres ocasions; i també van reclamar un increment de les inspeccions.

Confirma que algunes d'aquestes al·legacions han estat incorporades al Pla d'usos totalment o parcial, i altres han estat refusades. Considera que, entre totes, la més important era la regulació d'usos per preservar el patrimoni, ja que cal tenir en compte que a més dels béns de nivell C, Ciutat Vella té dos edificis patrimoni de la humanitat, 38 béns culturals d'interès nacional i més de quatre-cents béns culturals d'interès local. Destaca que aquesta singularitat patrimonial, que havia estat obviada en el Pla d'usos, també pot servir per gestionar, ordenar i posar fre a la sobresaturació de Ciutat Vella quant a alguns usos concrets.

Indica que aquesta regulació d'usos com a eina per preservar el patrimoni es podia afrontar des de tres vessants; d'una banda, amb la Llei de patrimoni cultural català; des de la UNESCO; i, d'altra banda, amb la directiva Bolkenstein.

Indica que, finalment, s'ha acordat que l'Ajuntament impulsarà i tirarà endavant que Ciutat Vella sigui declarada conjunt protegit, cosa que celebren atès que, històricament, ERC ha lluitat per al protecció del patrimoni de la ciutat. Confirma, a més, que aquesta declaració era un assumpte pendent a Ciutat Vella, on s'ha perdut molt de patrimoni, i es materialitzarà mitjançant les gestions que farà aquest ajuntament perquè la Generalitat, finalment, emeti l'informe favorable. Afirmar, doncs, que no tenen cap mena de dubte que aquesta declaració es produirà, i permetrà avançar en el reconeixement del valor patrimonial de Ciutat Vella i la seva protecció, cosa que dotarà de fortalesa el Districte a l'hora d'implementar polítiques més ambiciosos quant a la protecció del patrimoni, disposar d'eines per regular millor i més efectivament els espais i també els usos.

Per acabar, anuncia l'abstenció del seu grup en l'aprovació del Pla d'usos.

La Sra. Ballarín destaca que Ciutat Vella té unes característiques pròpies que obliguen a fer una regulació específica per garantir l'equilibri entre els usos i les activitats econòmiques i per protegir les condicions de vida dels veïns i les veïnes. Per això, confirma que els socialistes van promoure-hi successius plans d'usos durant més de dues dècades, i van defensar que el Pla d'usos del 2013 havia de ser reformat.

Precisa que per al seu grup un pla d'usos és un instrument per posar ordre entre activitats i usos i garantir la convivència, i fa notar que l'actual govern no entén els plans d'usos d'aquesta mateixa manera, sinó que els consideren instruments per prohibir, estigmatitzar o fins i tot criminalitzar determinades activitats econòmiques que, per elles mateixes, no són perjudicials. Concreta que la restauració, les activitats complementàries als hotels i determinats comerços no són una amenaça per a la convivència veïnal per elles mateixos; no han de ser prohibides ni criminalitzades indiscriminadament perquè, en molts casos, aquestes activitats poden ser les millors aliades per garantir la seguretat, el civisme i l'harmonia als carrers. En aquest sentit, suggereix que preguntin als veïns del Raval si prefereixen tenir a prop un hotel amb una cafeteria o un narcopis.

Retreu al govern que entengui els plans d'usos com a instruments per al decreixement econòmic, i que les seves ordenacions, sovint, responguin més a aturar l'activitat econòmica per substituir el seu "stop desahucios" del passat.

Discrepa, igualment, amb què la solució als problemes de Ciutat Vella passi per la restricció de determinades activitats econòmiques, només per la regulació; altrament, remarca que cal aplicar les normes existents com les ordenances de convivència o espai públic; cal tolerància zero a les activitats il·legals que suposen una competència deslleial per al comerç i una privatització de l'espai públic que trenca la convivència i posa en risc la seguretat i la salut públiques.

Afegeix que, a més de prohibir, cal fomentar i, en aquest sentit, el seu grup demanava, a fi de donar suport a aquest Pla d'usos, un pla de dinamització comercial, un pla de xoc al Raval, i mantenir les proves d'implantació de les Àrees de Promoció Econòmica Urbana (APEU) al Born.

Entenen que cal més convenciment per donar suport al comerç, tot i que valoren positivament l'acceptació d'algunes esmenes del seu grup, així com la voluntat de diàleg, malgrat que amb amenaces, ja que se'ls recordava sovint que si aquest Pla d'usos no s'aprova continuaran suspeses les llicències, cosa que també pot generar inseguretat jurídica.

Anuncia, finalment, que per responsabilitat faran una abstenció.

El Sr. Mulleras observa que aquest Pla d'usos que avui se sotmet a votació és controvertit, i que s'han presentat gairebé un centenar d'escrits d'al·legació per part de la societat civil i dels grups municipals. Concreta que el seu grup n'ha presentat dinou, una tercera part de les que han presentat tots els grups; i remarca que només els han acceptat parcialment quatre al·legacions.

Manifesta que discrepen amb aquest Pla d'usos per a Ciutat Vella, així, actuant en coherència, avança que hi votaran en contra.

Justifica aquest vot en contra perquè entenen que el Pla és restrictiu amb l'activitat econòmica, i que això no soluciona els problemes de convivència veïnal; així. les normes que proposen prohibeixen i limiten, però no resolen la situació en els barris.

Manifesta que tampoc no troben sentit a què per acabar amb la moratòria s'hagi d'aprovar un pla que, altrament, consolida moltes moratòries en moltes activitats econòmiques al districte. Precisa que continuaran estant prohibides activitats que entenen que no suposen cap molèstia per al veïns.

Recorda l'aprovació del PEUAT per prohibir els hotels i l'activitat turística a Ciutat Vella, que ha tingut com a resultat el fre de l'activitat econòmica, l'increment dels preus dels lloguers – és el districte on han pujat més el darrer any–, i els conflictes de convivència veïnal són més greus que mai.

Qualifica aquest pla, per tant, com el pla de no-usos de Ciutat Vella, on s'impedeix l'obertura d'orxateries, gelateries, pastisseries o fleques, i pregunta quin problema generen aquestes activitats que calgui prohibir-les. Afegeix que també es limiten els usos pel que fa a l'obertura

de restaurants, hotels, teatres, sales de música i, fins i tot, d'activitats esportives; s'impedeixen els lloguers assequibles per als veïns i, alhora, tampoc no s'hi fa habitatge social.

Retreu al govern que buidi d'usos Ciutat Vella, però que amb les seves polítiques emplenin el districte amb uns altres usos com els narcopisos, prostitució i màfies d'explotació sexual, inseguretat, comerç il·legal i ocupes.

Per tant, atès que estan en absolut desacord amb el model que pretenen per a Ciutat Vella, avança el vot contrari al Pla d'usos.

La Sra. Lecha indica que arran d'una anàlisi del cadastre i l'oferta d'establiments en general a Ciutat Vella constaten que qualsevol veí o veïna del districte viu dia a dia la transformació social que dibuixa un escenari on els drets dels residents són vulnerats.

Fa avinent que la llei de lliure mercat provoca la disminució de la qualitat de vida, de les condicions laborals i atempta a la cultura popular, unes pèrdues que només es poden aturar generant dinàmiques de producció social a l'alternativa de mercat.

Observa que, en aquest context, el Pla d'usos és necessari, però entenen que com a eina és limitat. Així, destaca que tot i que pot aturar amb perspectiva de futur la saturació d'algunes activitats, permet que el mercat superi la regulació, ja que la saturació és límit i les problemàtiques existents no es poden revertir.

Entenen que el govern de la ciutat dona als habitants de Ciutat Vella xocolata i garrot, ja que per una banda porta a aprovació un Pla d'usos que pretén ser restrictiu, però, d'altra banda, pacta amb els lobbys de l'hostaleria una ordenança de terrasses que, si tira endavant, regalarà més espai públic per a la seva mercantilització.

Conclou que amb aquest Pla d'usos s'aporta una eina per tractar els símptomes ignorant, però, la malaltia; i assenyala que allò que necessita Ciutat Vella és un pla molt restrictiu i inspeccions sistemàtiques dels locals a fi de garantir que no se sobrepassen nivells acústics molestos, que s'hi garanteix la salubritat i, en definitiva, tancar tots aquells locals que no s'ajustin al respecte a la convivència.

Posa en relleu que el districte necessita impulsos per a les associacions culturals, regulació de meublés, menjadors comunitaris, centres de dia i sociosanitaris; necessita, en definitiva, allò que compensi tots els anys de monocultiu turístic que l'han emplenat d'hotels, apartaments, espais d'oci nocturn i comerç totalment aliè a la vida del districte.

Considera curiós que Ciutat Vella sigui considerat un districte residencial mentre que la realitat és que va perdent població a marxes forçades.

Malgrat aquest estat de coses, anuncia que faran una abstenció.

El Sr. Ardanuy entén que un Pla d'usos com aquest ha de poder prioritzar la implementació de mecanismes que ajudin a millorar la qualitat de vida dels residents, posar-los en el centre de les prioritats. Precisa que aquesta millora ha de venir de la reducció de l'impacte de la contaminació acústica, que és dels principals reptes que ha d'afrontar el districte.

Reconeix que aquest Pla d'usos no serà la panacea per solucionar els problemes de Ciutat Vella, però sí que suposa un pas endavant, que recull aspectes d'altres normes anteriors, i que inclou els aspectes de la protecció patrimonial, compatibilitzar l'activitat econòmica amb el respecte a la qualitat de vida dels veïns. Per tot això, anuncia que votarà favorablement aquest Pla d'usos.

La Sra. Pin confirma que aquest Pla d'usos té present, sobretot, la població resident al districte, i, tot i ser restrictiu permet implantar activitat nova. Per això, els veïns i les veïnes han estat protagonistes en les audiències públiques i als consells de barri per tractar tots aquells aspectes que els afecten. Precisa, en aquest sentit, que la contaminació acústica un assumpte cabdal en les queixes dels veïns, i que té una incidència directa en la seva salut. Per aquest motiu, indica que han considerat que el Pla d'usos havia de reorientar un mal model d'oci nocturn fortament implantat.

Admet que el Pla d'usos és millorable, però consideren que és un bon pla tècnic.

Nega que hagin fet cap amenaça al grup de la Sra. Ballarín pel que fa a la moratòria; i li recorda que han cancel·lat cinc reunions d'ençà de l'octubre per parlar del Pla d'usos, i que van participar en la seva redacció quan formaven part del govern; i diu que lamenten que quan els informen d'alguna cosa s'ho prenguin com una amenaça. Precisa que els han explicat la realitat del que podria passar; i remarca que el 42% de les llicències de Ciutat Vella són de restauració, i assegura que no estan demonitzant l'activitat, sinó establint un reglament a fi d'equilibrar els usos al districte, i que es permeti el desenvolupament d'activitat econòmica que respongui més a les necessitats dels residents, ja que aquest és un fet essencial per romandre a un barri o marxar.

El Sr. Blanco fa avinent que el seu grup ha permès que s'aprovi la normativa abstenint-se, però adverteix que estaran atents a la manera com s'aplica, i perquè s'emprin totes les possibilitats per concedir llicències a noves activitats dins del compliment de la normativa, així com que es facin inspeccions per donar de baixa totes aquelles llicències que no estan en ús.

La Sra. Pin puntualitza que existeixen dues sentències judicials que anul·len el Pla d'usos de 2013, cosa que els obliga a ser responsables i a intentar pactar i, per aquest motiu, van oferir de reactivar el Contracte per Ciutat Vella, tot i que no és un model que subscriguin, però remarca que ho van fer en benefici del diàleg.

Manifesta, finalment, que alguns dels regidors i regidores d'aquest govern van acceptar de formar-ne part justament perquè durant molts anys havien estat treballant des dels moviments veïnals per poder tenir eines com els plans d'usos al servei dels veïns i les veïnes, treballant perquè l'activitat econòmica pogués ser diversa i respondre a les necessitats de les persones que viuen als barris. Per tant, diu que personalment se sent molt satisfeta d'haver pogut complir amb un element central del programa electoral de Barcelona en Comú, i amb una de les reivindicacions veïnals de Ciutat Vella.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Homs, Vila i Rognoni, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Bosch, Coronas i Puigcorbé i de les Sres. Benedí i Capdevila, i també de les

Sres. Lecha, Rovira i Reguant, i el vot en contra dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i de la Sra. Esteller.

Districte de Sants-Montjuïc

14. (16PL16407) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació del Pla de Millora Urbana i Pla Especial Urbanístic de l'equipament privat al sector de la modificació del Pla General Metropolità per a l'ordenació dels terrenys delimitats pels carrers de Quetzal, de la Riera Blanca i de l'avinguda del Carrilet de Barcelona, promogut per Banc de Sabadell SA; amb les modificacions a que fa referència l'informe de la Direcció de Planejament, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

Districte de Sant Martí

15. (17PL16505) Suspendre l'aprovació definitiva, de conformitat amb l'article 92.1.b del Text Refós de la Llei d'Urbanisme (Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost), del Pla de Millora Urbana per a la transformació de l'edifici industrial consolidat situat al carrer Ciutat Granada núm. 68, promogut per Inmobiliaria Castrejana SL, atesa la petició formulada per l'entitat promotora del planejament; advertir als promotors del Pla, de conformitat amb l'article 95 de la Llei 39/2915, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, que disposen d'un termini de tres mesos, a comptar des del dia següent al de la notificació d'aquest acord, per a realitzar les activitats necessàries per a continuar la tramitació; en cas que no ho facin, es declararà la caducitat del procediment i es procedirà a l'arxiu de les actuacions; notificar el present acord als promotors del Pla.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

c) Proposicions

PART D'IMPULS I CONTROL

a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/8451) El Plenari del Consell Municipal acorda: - Instar al govern municipal a implantar la línia D30 a la Diagonal com a prova pilot, amb l'objectiu de servir com a solució tècnica de connexió del transport públic del tram comprés entre les places de les Glòries i Francesc Macià. - Que aquesta implantació es faci de la manera més rigorosa possible, cercant la màxima rendibilitat econòmica i social en base a un bon disseny del recorregut, el nombre de parades i la permeabilitat amb el territori i la xarxa de transport públic. - Que aquesta implantació es desenvolupi en el termini màxim de tres mesos, i que durant un any sigui sotmesa als escritoris de qualitat necessaris (passatge, velocitat comercial, etc...) reportats trimestralment en el marc de la Comissió Informativa de Plenari d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat.

La Sra. Vila enceta la seva intervenció posant de manifest que, una vegada finalitzades les sessions de la comissió no permanent d'estudi de les diferents solucions tècniques per a la connectivitat del transport públic per la Diagonal –que el seu grup va impulsar fent un exercici honest amb la finalitat d'aprofundir en els pros i els contres de la implementació d'aquesta infraestructura ferroviària–, i havent constatat que no existeix consens tècnic, polític, ni social pel que fa a la necessitat de prioritzar aquest projecte, el seu grup presenta aquesta proposta que han detectat que genera consens. Precisa que es tracta que el govern implementi d'una vegada la línia D30, que completa la nova xarxa de bus, i que connecta la zona del Besòs amb la zona universitària, i que això es faci en el termini màxim de tres mesos, atès que tot està a punt per fer-ho possible.

El Sr. Alonso diu que és ben clar que les línies de bus que passen per la Diagonal no funcionen bé, que es col·lapsen en hores punta i no ofereixen, per tant, un servei de qualitat ja que els usuaris han de patir retards i aglomeracions. Precisa que els motius del col·lapse és que hi ha massa autobusos, que els carrils bus són massa estrets i no serveixen per evitar que els autobusos acabin patint els mateixos embussos que la resta de vehicles que circulen per l'avinguda.

Afegeix que també és clar que el tramvia per la Diagonal no té un horitzó d'execució a curt termini. Destaca que s'ha debatut a bastament sobre aquesta qüestió, i que l'única cosa certa és que no es farà durant aquest mandat, ja que ni tan sols disposen de pressupost per a la seva execució.

Valora com una situació insòlita el fet que el govern hagi pactat amb el grup municipal Demòcrata treure del pressupost d'enguany les partides per al projecte del tramvia, però, a canvi, que no hagi pactat cap proposta per millorar la Diagonal, i que la condemna a continuar col·lapsada.

Entén que en un consistori tan complicat com aquest s'ha de negociar i arribar a pactes que serveixin per a alguna cosa; afirma que el seu grup vol pactes de ciutat i no pas en contra.

Conclou, doncs, que si no han de tenir un tramvia per la Diagonal a curt termini, i tothom està d'acord amb què tenen un problema amb els autobusos que passen per la Diagonal, el més raonable és assumir que s'ha de fer alguna cosa. En aquest sentit, diu que estan a favor de fer canvis en les línies de bus per millorar el funcionament del transport públic, i per aquest motiu avança que votaran a favor de la implantació de la D30 a la Diagonal a fi d'avaluar el seu funcionament.

El Sr. Coronas observa que si han estat sis mesos en una comissió no permanent sobre el tramvia no ha estat només perquè ho va demanar el grup Demòcrata, sinó també perquè aquest govern municipal ha decidit que vol avançar uns diners per a una inversió que no li pertoca i que correspon a l'ATM.

Dit això, i que els sembla bé que el govern tingui aquesta intenció, entenen que dels resultats de la comissió se'n pot concloure que el posicionament de tots els grups municipals, i concretament en el cas del seu, passa per avaluar el projecte constructiu, com queda el conveni amb l'ATM i com queda definit el model de gestió. I confirma que no estan disposats que aquest ajuntament avanci una inversió de més de cent cinquanta milions d'euros perquè

se'n beneficiïn les empreses del Tram, que són les que estan gestionant i explotant les línies de tramvia actualment en funcionament.

Consideren obvi que la línia D30 és una necessitat, i remarca que ja ho era a l'inici del mandat, i no entenen per què no s'ha avançat la feina en aquest sentit, ja que és evident que el tramvia encara està en una fase incipient, malgrat el misteriós anunci que portaran a votació en el Plenari del març una proposta de connexió dels tramvies.

Atès que la perspectiva és que no hi haurà tramvia per la Diagonal durant aquest mandat, insta a optar per la implementació de la D30, que és relativament senzilla; i fa notar que no serveix de res emparar-se en processos participatius, atès que si no els han fet abans és perquè no han volgut.

Així doncs, confirma que amb la transacció acordada amb el grup proponent en el sentit que es posi la D30 com a prova pilot fins que s'implanti una solució definitiva de transport públic per la Diagonal, consideren que aquesta és ara com ara la solució més senzilla.

El Sr. Mòdol considera que de tothom és coneguda la posició sobre el tramvia que plana al rerefons de la proposició del grup Demòcrata; i es referma en la del seu grup que és un sí rotund al tramvia i com més aviat millor; i fa notar que si bé aquesta també és l'opció del govern, tot i que alguna vegada el seu grup s'ha arribat a trobar sol defensant-la, ja que l'equip de govern ha pactat endarrerir el projecte.

Observa que el grup Demòcrata ha plantejat aquesta iniciativa en diverses ocasions a la comissió d'Urbanisme, i que la resposta del seu grup sempre ha estat, ja que van creure de debò que el govern de Barcelona en Comú faria el tramvia, que significava precipitar un sistema de transport per canviar-lo tot seguit. Tanmateix, atès que han pogut comprovar que no hi ha una voluntat real de dur a terme la connexió del tramvia, que implica la renovació del tram central de la Diagonal, no els queda altra opció de votar favorablement qualsevol solució que millori al més aviat possible el sistema de transport públic a la Diagonal.

El Sr. Fernández Díaz es pregunta quant trigaran a deixar el tramvia en via morta. En aquest sentit, assenyala que el seu grup, ja d'ençà de la celebració de la consulta del 2010, reclamava això, i avui ho reitera. Recorda que en l'esmentada consulta –que va costar tres milions d'euros a l'Ajuntament– el 80% dels barcelonins van dir clarament que no volien la connexió del tramvia per la Diagonal; i, ara, el govern municipal perpetua l'intent d'imposar una determinada manera d'entendre la mobilitat per la Diagonal, quan existeixen altres alternatives. Afegeix que l'alternativa del tramvia, a més, obligaria el consistori a assumir una inversió d'aproximadament cent setanta-cinc milions d'euros, i que pertocaria fer al govern de la Generalitat.

Avança, doncs, que votaran a favor de la proposició, com sempre han fet cada vegada que s'ha posat damunt la taula la implementació de la D30. Tanmateix, retreu al grup Demòcrata que porti aquesta proposta avui sense esperar a les conclusions formals d'una comissió que va pactar amb el govern. Després de qualificar-ho de despropòsit, entén que hauria estat molt més lògic esperar a les esmentades conclusions per posicionar-se, però valoren que és coherent la pretensió del grup proponent amb el que sempre ha defensat el grup del PP.

Finalment, fa avinent que comencen a tenir la sensació que quan no es té la intenció de resoldre un tema es recorre a la constitució d'una comissió, en aquest cas la del tramvia a instàncies del grup Demòcrata amb Barcelona en Comú, però també esmenta la dels Jocs Olímpics d'Hivern promoguda pel PSC, o la d'investigació de les irregularitats de Barcelona Regional pel grup de Ciutadans; i malgrat tot, ni tan sols esperen a conèixer les conclusions a fi d'obtenir el posicionament dels grups.

Considera, doncs, que s'haurien pogut estalviar molt de temps si de bon principi s'haguessin posicionat, com fan avui, sense necessitat de tanta comissió, tret que respongui en aquest cas al lobby del tramvia.

La Sra. Lecha diu que valoren positivament aquesta proposició, i considera que el govern no ha donat les explicacions dels motius pels quals la línia D30 no circula. Observa que fa la sensació que tot plegat forma part de la campanya que es va iniciar al principi d'aquest mandat amb l'objectiu de convèncer de la implantació del tramvia i les seves bondats.

Posa de manifest, com ja han fet en comissió, que per al seu grup és molt important l'aspecte de la gestió del tramvia. I afirma que el D30 ja fa molt que s'hauria d'haver implementat, i entén que suposa una bona oportunitat per acabar amb l'ocultisme respecte al tramvia.

Subratlla que habitualment la Diagonal està congestionada, i que l'absència d'agents de la guàrdia urbana els darrers temps en els moments de més trànsit sorprèn molt. Fa notar que els carrils bus són excessivament estrets, i la resta també ho són, de manera que la invasió del carril reservat al bus per vehicles privats és molt habitual. Diu que allò que fa un temps era saturació de la Diagonal, ara molta gent ho qualifica de descontrol; i observa que tal vegada forma part de la campanya del govern per donar a entendre que el tramvia per la Diagonal és una qüestió de vida o mort.

Afirma que el reforç de la xarxa de transport públic, malgrat que sigui en paral·lel a una hipotètica implementació del tramvia, és absolutament necessària; en conseqüència, anuncia el vot a favor de la proposició, ja que consideren que els tres punts són perfectament assumibles en un futur immediat.

El Sr. Ardanuy considera que aquesta proposició té un punt d'extemporània, ja que el mes vinent es presentaran les conclusions de la comissió del tramvia al Plenari.

Per tant, malgrat que la proposta de la implantació de la D30 ha estat defensada fermament per alguns grups, considera que per respecte s'hauria d'haver esperat a disposar de les conclusions de la comissió esmentada.

Confirma, per tant, que no donarà suport a aquesta iniciativa, i es mostra escèptic quant al resultat que pot donar la D30 respecte a l'objectiu de millora o d'atenuació de l'impacte de la mobilitat en l'àmbit de la Diagonal.

La Sra. Vidal diu que no entenen que es presenti avui aquesta proposició, tot just quan se'ls ha emplaçat en el Ple del març a prendre una decisió sobre la connectivitat del transport públic a la Diagonal. Indica que el desplegament d'una línia d'autobús no s'improvisa, ni en tres dies ni en tres mesos; i fa notar que porten molt de temps desplegant la nova xarxa de bus, que requereix projectes, licitacions, obres i participació. Precisa que la darrera fase que

han implementat ha trigat un any i mig, de manera que posats en l'escenari més optimista del desplegament de la D30, canviant els recursos de lloc i planificant les obres, se situen també fora del mandat.

Demana, doncs, que no els vulguin fer creure que la implantació del bus, més encara com l'està fent aquest govern, és fàcil i immediata, i que qualsevol de les mesures que requereix es poden prendre amb una celeritat que no es correspon amb el rigor que el mateix grup proposant està demanant.

Afegeix que, a més de tot això, si els autobusos que circulen per la Diagonal estan col·lapsats, la solució no és posar-ne més. Reitera que el problema de la Diagonal no és únicament de contaminació i que es pugui resoldre amb autobusos elèctrics, ja que això no soluciona el problema de la capacitat de l'avinguda; altrament, diu que allò que hi cal és un transport públic amb més capacitat i, per això, aposten pel tramvia, i per l'autobús en el desplegament a la resta de la ciutat.

La Sra. Vila insisteix que aposten per fer més sostenible la mobilitat a la ciutat, tal com es va palesar quan governaven amb l'increment del finançament de l'empresa pública de transport de Barcelona, també quan van posar en marxa la xarxa ortogonal, que ha implicat un increment de passatgers en el servei d'autobusos i que ha estat valorada molt positivament pels usuaris. I remarca que abans d'acabar el mandat ho van deixar tot enllestit perquè fos possible la implementació de la D30, com sap bé la Sra. Vidal, que durant més de dos anys ha estat amagant a les cotxeres de TMB els vehicles elèctrics que ja s'havien adquirit per tirar endavant la nova línia.

Pel que fa a la comissió d'estudi de la connexió del tramvia, que el seu grup va impulsar per establir un debat honest i aprofundir tècnicament sobre possibles solucions alternatives, constata que tots els tècnics que hi van participar, convocats per diferents grups, van coincidir en què allò que es pretenia amb el tramvia també ho podia fer el bus elèctric si realment hi havia una voluntat política per donar-li prioritat.

Diu que en aquesta comissió han constatat el fracàs del govern perquè ha estat tancada en fals, i pretenia que els grups de l'oposició esperessin uns mesos a veure què decidien; per tant, justifica que amb la presentació d'aquesta iniciativa, que ha tingut el suport majoritari dels grups municipals, s'han pretès avançar a la inacció del govern, i que tampoc no ha estat capaç de trobar consensos.

Confirma, doncs, que el govern també s'ha quedat sol en una qüestió molt important per a la mobilitat urbana a l'avinguda Diagonal; i creu que s'han quedat sols perquè són esclaus dels seus dogmatismes, perquè han incorporat el tramvia com una qüestió inamovible i que no admet diàleg, i perquè han estat incapaços de trobar punts de complicitat amb els grups municipals, i la prova d'això és que tots els grups, tret del regidor no adscrit, estan a favor de tirar endavant la D30.

En conseqüència, en nom del grup Demòcrata, agraeix a tots els grups el seu suport i la feina que han fet en la comissió d'estudi; celebra també la complicitat per tirar endavant aquesta línia de bus que ha estat molt reclamada pels veïns i veïnes de molts districtes interessats en una bona connexió per la Diagonal.

Per tot plegat, i atès que no saben què passarà en el Ple del març, confirma que el seu grup ha optat per avançar-se amb la presentació d'aquesta iniciativa.

El Sr. Alonso lamenta la resposta del govern en el sentit que no pensa implementar la D30 i que també deixa clar que no farà la connexió del tramvia. Per tant, confirmen que aquesta és una legislatura perduda en aquest sentit.

Quant al debat que el govern els emplaça a fer en el proper Plenari, entén que serà cosmètic amb l'objectiu d'acontentar les bases del seu partit.

Adverteix que la ciutat cada dia està més col·lapsada i creu que allò que han de fer és començar a pensar com volen que sigui la ciutat del proper mandat.

El Sr. Coronas manifesta que el cert és que la D30 ja hauria d'estar en servei, però el govern hi ha renunciat perquè la seva aposta era el tramvia. Fa notar, tanmateix, que no es tracta de fer apostes sinó de treballar amb rigor per resoldre els problemes de la ciutadania.

Sospita, per tant, que el 23 de març acabaran sent el dia en què el govern va llençar la tovallola, i de fer-ho en tot allò que hauria d'haver estat fet durant tres anys i que és treballar per un objectiu assumible per tots els grups municipals.

El Sr. Mòdol valora que avui assisteixen a un nou episodi del fracàs del tramvia d'Ada Colau. Recorda que, quan estaven en campanya per les municipals, Barcelona en Comú afirmava que en tres mesos tindrien el projecte executiu fet, cosa que els va semblar molt bé ja que significava que abans d'acabar el present mandat podien tenir un tram del tramvia en funcionament.

Considera que avui té tot el sentit del món mirar de millorar un problema concret de mobilitat a la ciutat, i perquè no confien que s'implenti el tramvia donen suport a aquesta proposta; afegeix que també haurien volgut parlar dels autobusos de barri.

Això no obstant, afirma que el seu grup no renunciarà a reivindicar el tramvia per la Diagonal, que no és només una qüestió de mobilitat sinó també de transformació social i, al seu parer, un projecte clau per a l'àrea metropolitana de Barcelona; però sembla que fa por a algú que el tramvia pugui unir municipis a través de la Diagonal.

Reitera que el vot favorable a la implantació de la D30 en cap cas no suposa una renúncia al tramvia, i assegura que si algun dia tornen a governar la ciutat faran el tramvia buscant el consens, i que es farà palès que el tramvia ultrapassa un mer mitjà de transport i que implica una transformació urbana de primer ordre.

La Sra. Lecha entén que el grup del PSC no temi que els serveis públics es privatitzin ja que durant molts anys és el que ha propiciat.

Considera, però, que cal expressar obertament que tal com està plantejat el Tram suposaria una privatització de serveis públics i, per tant, un traspàs de diner públic cap a una empresa privada; i remarca que més de vuitanta mil usuaris passarien d'emprar un transport públic a un altre de privat.

En conseqüència, valora que la D30 és una alternativa mentre no es reverteix la situació del tramvia, és a dir, que la seva gestió sigui pública. Puntualitza que amb això no neguen els avantatges d'aquest mitjà de transport, però mai a costa de la privatització.

La Sra. Vidal replica l'acusació de la Sra. Vila de tenir amagats a les cotxeres vehicles preparats per implantar la D30 confirmant que els autobusos elèctrics s'han posat en servei per tots els barris de la ciutat. Assegura que volen autobusos elèctrics i de qualitat per a tota la ciutat, no només a la Diagonal, i remarca que han invertit més del doble que el mandat anterior en vehicles nous.

Considera, doncs, que el grup de la Sra. Vila no els pot donar cap lliçó sobre autobusos si no és de retallades, que aquesta sí que se la saben bé.

Assegura que han planificat totes les opcions de transport públic per la Diagonal, i recorda que tots els estudis informatius contemplaven la connexió amb autobusos, i que sempre era la pitjor valorada. I es referma en què el tramvia serà una realitat si tots els grups hi aposten el proper Plenari.

La Sra. Vila diu que el govern haurà de posar-se a fer els deures per posar en marxa la D30 perquè és un encàrrec que avui li fa el Plenari del Consell Municipal. Afegeix que és un clam dels treballadors de TMB que s'implementi aquesta línia, i també de tots els grups municipals, alhora que hi ha suport tècnic per tirar endavant el projecte.

Conclou, doncs, que la proposició ha guanyat i confia que el govern posi en marxa la D30.

S'aprova aquesta proposició / Declaració de Grup amb dotze vots en contra –emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal-, i també pel Sr. Ardanuy– i vint-i-vuit vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: - Instar el govern municipal a implantar la línia D30 com a prova pilot, per optimitzar la xarxa de bus a la Diagonal fins que s'implanti una solució definitiva de transport públic per aquesta avinguda. - Que aquesta implantació es faci de la manera més rigorosa possible, cercant la màxima rendibilitat econòmica i social en base a un bon disseny del recorregut, el nombre de parades i la permeabilitat amb el territori i la xarxa de transport públic. - Que aquesta implantació es desenvolupi en el termini màxim de tres mesos, i que durant un any sigui sotmesa als escrutinis de qualitat necessaris (passatge, velocitat comercial, etc...) reportats trimestralment en el marc de la Comissió Informativa de Plenari d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat.

Del Grup Municipal Cs:

2. (M1519/8440) El Plenari del Consell Municipal acorda: Instar al Govern municipal al compromís de negociar amb els propietaris dels edificis buits al barri del Raval per destinar-los a habitatge social, i en el cas que s'arribi a aquest acord, que la gestió d'aquests sigui a través d'entitats socials que s'encarreguen de cercar, rehabilitar i mantenir habitatges socials a través dels seus programes de reinserció.

La Sra. alcaldessa anuncia que es tractaran conjuntament les proposicions presentades pels grups de Ciutadans, d'ERC i del PSC, i que les votacions es faran per separat.

La Sra. Barceló saluda els veïns de Ciutat Vella que avui els acompanyen, i agraeix que els hagin acompanyat en les visites que han fet al barri del Raval per copsar la realitat que viuen dia a dia.

Diu, adreçant-se a l'alcaldessa, que els veïns i veïnes de Ciutat Vella, sobretot els del Raval, pateixen la manca d'una gestió eficaç per part del govern municipal, se senten abandonats, ells i també el Districte.

Fa avinent que els veïns els han expressat aquesta preocupació moltes vegades arran de l'increment de l'ocupació il·legal de pisos per grups antisistema, màfies i delinqüents, així com per l'augment dels anomenats narcopisos.

Denuncia que i els veïns, famílies amb menors inclosos, estan obligats a sobreviure al seu barri. En aquest sentit, explica que ahir mateix una veïna els deia que tenia por en entrar i en sortir de casa seva; i demana a l'alcaldessa que no oblidí que darrere de les portes dels edificis del Raval hi viuen persones, famílies, que tenen por i que pateixen inseguretats i incertesa, i que només han trobat per part del govern municipal excuses i silencis.

Recorda que dimecres passat per la tarda, l'alcaldessa es va reunir amb una representació d'aquests veïns, i li retreu que arribi tard, perquè fa massa temps que esperen; i es pregunta si va aprofitar per fer un recorregut pel Districte i, si no ho ha fet, la convida a començar el recorregut pel carrer Reina Amàlia, on veurà edificis que no tenen porta a l'entrada; després, que segueixi pel carrer Robador, on hi ha edificis de titularitat pública ocupats per màfies i antisistema des de fa mesos. Continua el suggeriment de ruta pel Centre de Reducció de Danys, on no se salvaguarda ni la identitat de les persones que hi acudeixen a causa de les seves addiccions. Afegeix que pot continuar pel carrer Hospital, on recentment es va incendiar un narcopis, sobre el qual el govern encara no ha facilitat cap informe; i després pel carrer de la Cera, on veurà habitatges ocupats per narcotraficants que extorqueixen el veïnat. Finalment, li proposa que acabi la visita passant per on la va començar, pel carrer de la Reina Amàlia, on hi ha un edifici de titularitat municipal amb narcopisos i un assentament al terrat, des d'on extorqueixen els habitants de la finca veïna, que també pateix ocupacions il·legals i on viuen famílies amb menors.

Assegura que tot el que acaba d'explicar ho ha vist de primera mà, i dubta que sigui així en el cas de l'alcaldessa, ja que si ho ha fet i no ha disposat res encara la cosa encara és més preocupant.

Precisa que en les proposicions que presenten s'inclouen diverses propostes, amb les quals demanen mesures transversals, socials i de seguretat; i concreta que en el grup de treball de Drogues es farà una sessió monogràfica la setmana vinent per parlar de Ciutat Vella i la problemàtica causada, per exemple, per la proliferació de narcopisos.

Posa en relleu que tres grups del consistori presenten propostes avui sobre la realitat que es viu a Ciutat Vella, i concretament al barri del Raval; així els grups d'ERC i del PSC presenten propostes que el seu grup ja havia presentant anteriorment. En aquest sentit, en primer lloc,

fa saber al grup d'ERC que celebra que vulgui parlar de la venda de drogues a Ciutat Vella, però li recorda que una vegada va acusar el grup de Ciutadans d'emprar el Plenari per parlar de les drogues, cosa que a parer seu s'havia de fer al grup de treball de Drogues. Manifesta que, altrament, el seu grup considera que en el Ple de la ciutat s'ha de poder parlar de tots els assumptes que afecten Barcelona, sempre que es faci amb respecte.

En segon lloc, diu que celebra també que el grup del PSC vulgui presentar mesures socials, de seguretat i la demanda de convocatòria de la Junta Local de Seguretat, però li recorda que ha format part del govern fins al novembre passat, i que mentre hi va ser no va impulsar cap mesura per resoldre els problemes de Ciutat Vella. Afegeix que el Plenari extraordinari que aquest grup demana a fi de tractar aquest assumpte es començarà a treballar, a proposta de Ciutadans, el proper dilluns en el grup de treball de Drogues.

Reconeix que calen mesures socials i de seguretat, i remarca que a la ciutadania li preocupa la venda de droga a Ciutat Vella, no només perquè perjudica els veïns, sinó també les persones que pateixen una addicció. En aquest sentit, assegura que no volen tornar a veure imatges com en el cas d'una persona que va morir en un narcopis i que va passar diverses hores al carrer abans no es va fer l'aixecament.

Afegeix que també consideren essencial plantejar-se els horaris de les sales de venopunció a fi d'acabar amb l'augment del consum al carrer i als narcopisos; i remarca que les mesures socials han d'anar juntament amb mesures de seguretat. En aquest sentit, els anima a no tenir por d'aplicar mesures d'aquesta mena a Ciutat Vella, ja que són essencials perquè puguin funcionar les mesures socials.

Assenyala que, atès que el seu grup ja ha proposat en altres ocasions mesures socials i de seguretat, avui presenta una nova proposta, i aprofita per agrair l'esmena que hi ha formulat el grup Demòcrata. Explica que, segons les dades facilitades pel govern municipal del Districte de Ciutat Vella, hi ha 228 pisos buits al Raval i, fins ara, el govern ha estat incapaç d'aconseguir que aquests habitatges s'atorguin a famílies vulnerables; i encara més, l'assignació d'habitatges a la mesa d'emergència habitacional ha disminuït, ja que el 2016 es van assignar 367 habitatges, mentre que el 2017 només 218, i adverteix que en l'àmbit de l'habitatge sempre s'ha de sumar i no pas restar.

Manifesta un cert temor per part del seu grup, com també per part dels veïns, que aquests habitatges buits puguin ser ocupats per grups mafiosos, per delinqüents o per antisistema, o que es converteixin en narcopisos. Remarca que un problema afegit és que aquests habitatges ocupats, en molts casos, es revenen o són llogats a famílies vulnerables.

Fa referència a unes dades publicades avui mateix i que considera d'interès per al govern municipal, i és que dels habitatges buits localitzats al Raval, el 42,5% pertanyen a particulars, el 12% a immobiliàries, un 12,5% a entitats bancàries i un 4% a institucions; i destaca que ara és el moment de saber negociar aquests habitatges, i convida el govern a fer-ho.

En conseqüència, i atesa la situació, demanen un compromís al govern municipal perquè negociï amb els propietaris d'edificis buits al Raval a fi de destinar-los a habitatge social i assequible; i que en el cas que s'arribi a un acord, que aquests habitatges socials siguin gestionats per entitats socials, que s'encarreguen de rehabilitar i mantenir aquests habitatges

mitjançant programes de reinserció. Justifica aquesta petició perquè les entitats socials han fet molt bona feina en moltes zones de la ciutat com ara la Zona Franca; i puntualitza que no només fan de mediadores entre els propietaris i els llogaters, sinó que gestionen i s'encarreguen de les rehabilitacions i del manteniment dels habitatges.

Demana a l'alcalde que, a més d'asseure's a parlar amb els veïns, passi a l'acció i que els garanteix que no tindran més incertesa i que tindran tranquil·litat als seus barris i als seus habitatges.

El Sr. Bosch diu a la Sra. Barceló que ell també celebra que Ciutadans s'acosti al terreny social i que se centri en les persones vulnerables, que no culpabilitzi la gent malalta, i que focalitzi el problema on toca i que és la responsabilitat del govern de la ciutat d'assegurar la convivència, i creu que en això s'hi trobaran tots, com ja s'està posant de manifest.

Dit això, agraeix la presència dels veïns en aquesta sessió i els dóna les gràcies per tot el que han aguantat i aguanten, sorolls, baralles, portes rebentades, xeringues per terra, amenaces i por i, tanmateix, continuar creient en el barri. Fa avinent que això ho diu com a regidor de la ciutat i també com a veí de Ciutat Vella, i considera que els han d'agrair sincerament el que estan fent i que hauria d'haver fet el govern de la ciutat, com és cercar mesures per acabar amb aquesta crisi.

Fa avinent al govern de la ciutat que no li sembla just que es carreguin a les espatlles dels veïns solucions que correspondrien al govern de la ciutat, entre les quals impulsar ocupacions per part de veïns, o tapiar les entrades de pisos perquè no siguin ocupats.

Subratlla que fa més d'un any que dura la crisi i que s'ha fet pública, i que, finalment, l'alcalde hagi fet cas als veïns i hagi assistit a una reunió, atenent les peticions dels grups i del veïnat que alertaven de la crisi, i que l'alcalde ha acabat reconeixent. Celebra que sigui així, però avisa que ara cal passar a l'acció.

Assenyala que el govern ha explicat que està fent un cens i una cartografia de pisos buits –fa notar que fa tres anys que s'hi dediquen–, i que avui mateix ha publicat El Periódico; però alerta que aquest mapejat el fan molt ràpid els narcotraficants, que en tres dies s'apoderen de tot. Així doncs els emplaça a activar totes les eines i a actuar.

Manifesta que el seu grup té voluntat de ser propositiu i cercar possibles solucions a la situació, i tot i que són conscients que les fórmules màgiques no existeixen sí que cal un canvi d'actitud per part del govern municipal. Puntualitza que no estan culpant-lo de la situació, però sí que és responsabilitat seva; i aprofita per recordar que l'alcalde és la màxima responsable de seguretat de la ciutat, de manera que l'animen a assumir aquesta responsabilitat.

Quant a les solucions que es podrien aplicar contra la crisi que s'ha creat als carrers del Raval, però que s'està ampliant a la resta del districte, concreta, en primer lloc, que cal incrementar la pressió policial, cosa que significa fer confiança a la guàrdia urbana; suggereix que es pot fer patrullatge per saturació, les vint-i-quatre hores; establir serveis específics; incrementar la dotació de personal i d'equips; i, a mitjà i llarg termini, desenvolupar la idea

dels agents de proximitat, que coneguin el territori i, per tant, que puguin ajudar millor els veïns.

Apunta, en segon lloc, la convocatòria de la Junta Local de Seguretat per tractar l'assumpte, i que també consideren necessari convocar amb urgència el Consell Ciutadà de Seguretat, al qual s'haurien de convidar els representants dels veïns i els grups polítics, ja que està vist que tant uns com els altres poden ajudar a garantir que el govern faci la seva feina.

En tercer lloc, proposa negociar per arribar a acords amb els propietaris, grans i petits, ja que són els primers interessats a gestionar els seus pisos i les seves finques; diu que estan obligats a garantir que els petits propietaris també tinguin seguretat jurídica; mentre que també estan obligats a dialogar amb els grans propietaris perquè no incorrin en certes pràctiques i a fi de coordinar les actuacions amb l'Ajuntament.

I insisteix que, sobretot, aquest ajuntament ha de ser capaç de gestionar les seves propietats, ja que és intolerable que tinguin finques i pisos buits, que siguin ocupats i que s'hi produeixin altercats i s'hi trafiqui amb drogues. I fa notar que no poden exigir als privats allò que l'ajuntament de Barcelona no és capaç de fer amb les seves propietats, que considera una contradicció flagrant i, per tant, és la primera cosa que cal resoldre.

Creu que el govern coneix les diferents situacions que es produeixen en els pisos de propietat municipal, que il·lustra amb els casos de les finques del carrer de Sant Ramon 1, que va ser comprada el 2013 i habilitada per a habitatge social, i que després d'un any d'estar enllestida encara no s'havien adjudicat els habitatges socials; esmenta, també, la del carrer de l'Om 10, una finca del Patronat Municipal de l'Habitatge on s'hi fa tràfic de droga; la del carrer Reina Amàlia 10, en la qual hi ha diversos pisos que es dediquen al tràfic de drogues des de fa un any; o Robador 35, també una finca municipal, on es va produir un incendi causat per una connexió elèctrica irregular.

Es pregunta com pot ser que el govern municipal no controli els pisos que són propietat de l'ajuntament de Barcelona, i reclama que vetllin per les propietats municipals, ja que altrament se'ls descontrola la ciutat i també el mateix Ajuntament.

Retreu al govern que la seva negligència en la gestió faci mal a la ciutat, als veïns i veïnes que avui són en aquest Ple, i tots els que no han pogut venir, que allò que volen és que el govern compleixi i assumeixi les seves responsabilitats.

El Sr. Collboni comença la seva intervenció assegurant que no és la intenció del seu grup aixecar polèmica amb aquest assumpte; que no els agrada ni fer rodes de premsa ni haver de donar veu als veïns dels carrers Robador, Roig, Vistalegre, Picalquers, Duran i Sanpere, Ferlandina, La Lluna, Lancaster, Om, Cardona o Sant Gil, que durant el darrer any han patit les intervencions policials per combatre el fenomen dels narcopisos.

Assegura que no els agrada haver de demanar el que avui demanen amb la proposició, ni haver de parlar amb determinats termes d'un barri molt estimat per la ciutat com és el del Raval, al cor de Barcelona, i pel qual han vetllat molt els consistoris de l'etapa democràtica.

Observa que la Sra. Barceló en la seva intervenció ha al·ludit a l'etapa en què el seu grup va ser al govern, i li confirma que, sent Tinent d'Alcaldia, es va reunir amb els veïns i les veïnes

sense tenir competències directes en l'assumpte, tan sols perquè seguien el problema del Raval des de l'inici del mandat. Així doncs, atès que formaven part del govern van proposar un pla de xoc consensuat amb els veïns i veïnes, i que la regidora del Districte de Ciutat Vella coneix bé, i confirma que es van dur a terme algunes de les accions de caire social, de mobilització de recursos públics per a accions de mediació contingudes en el pla esmentat. No obstant això, reconeix que no va ser suficient, motiu pel qual amb la proposició que presenten avui volen posar l'accent en la seguretat, que és un dels aspectes més deficitaris, i que justifica la demanda d'una convocatòria urgent de la Junta Local de Seguretat.

Retreu al govern que no tingui miraments quan realment vol actuar en matèria de seguretat, tal com demostra que fa un parell de dies va desallotjar la plaça de Catalunya, que estava plena de maners; constata que ho van fer sense contemplacions, entén que pressionats per la proximitat del Mobile World Congress i perquè no volen donar una mala imatge de la ciutat.

Insisteix que el del Raval és un tema de ciutat, no només de Ciutat Vella, i en aquest cas el govern demostra novament la seva manca de rumb i que perd el control d'una part molt important de la ciutat. Afegeix que tot plegat genera imatges "preolímpiques", que ja consideraven superades.

Posa en relleu que el Raval, i Ciutat Vella, configuren un ecosistema social, econòmic i convivencial molt fràgil; i Barcelona en Comú, que va arribar al govern de la ciutat proclamant que ho canviaria tot, va construir part del seu relat i de la seva crítica del model Barcelona justament sobre el que s'havia fet a Ciutat Vella. En aquest sentit, posa en valor que allò que havien fet fins llavors al Districte els governs progressistes de la ciutat va ser la seva transformació i van aconseguir situar Ciutat Vella en primera línia des de la perspectiva cultural.

Fa avinent, però, que els errors en matèria de seguretat del govern actual han generat novament una crisi de reputació al Raval i a tota Ciutat Vella, provoca l'expulsió de veïns –allò que asseguraven que volen evitar–, i han negat informació als grups municipals, que s'han hagut d'assabentar de moltes coses que preguntaven al govern pel magnífic dossier publicat avui mateix per El Periódico, i que el govern deia que no podia explicar per seguretat.

Pel que fa a la política de drogues, remarca que en aquest ajuntament hi ha hagut un consens històric, molt delicat i fràgil atesa la facilitat de fer populisme i un discurs agressiu envers les persones que són víctimes de la drogoaddicció. Retreu al govern que també hagi fet saltar pels aires aquest consens des del moment que frivolitza aquesta qüestió, quan no crea alarma entre els veïnats. I adverteix que aquestes polítiques s'han d'aplicar amb molta cura i amb consens.

Destaca que aquest no és un assumpte nou a la ciutat, i fa referència a què el 1987, durant el mandat de l'alcalde Maragall, es va convocar una primera "cimera" de veïns, agents culturals i econòmics, artistes i d'urbanistes per parlar de la manera com tots plegats podien intervenir a Ciutat Vella; i remarca que fruit d'aquest primer impuls de l'alcalde Maragall, que va continuar l'alcalde Clos, el qual va ser primer regidor del Districte i va impulsar la transformació que l'actual govern criticava quan practicava l'activisme, avui estan en condicions de reivindicar el bo i millor de Ciutat Vella, sobretot els seus equipaments culturals com el MACBA, el Centre de Cultura Contemporània, la Filmoteca, la facultat de Geografia i

Història de la UB, el CIDOB, llars d'avis com la Josep Tarradellas, l'ampliació del pati de l'escola Milà i Fontanals o el centre de serveis socials Erasme Janer.

Esmenta, igualment, la política d'habitatge a Ciutat Vella, i al Raval en concret, que va dur a terme l'empresa pública Procivesa, que hi va arribar a gestionar 550 habitatges públics; afegeix que també s'hi va construir la comissaria de la guàrdia urbana, que es va situar al cor de la ciutat, a la Rambla; es va crear una junta de seguretat de Ciutat Vella, que és la que estan reclamant ara que es convoqui ja que no s'ha d'oblidar el vessant del control i de mantenir el principi del respecte a l'autoritat pública, que correspon d'exercir al govern, a l'alcaldeessa i a la regidora del Districte, però que és molt evident que els incomoda en excés. Això no obstant, adverteix que haurien de començar a entendre que es tracta d'un concepte perfectament homologable per a una força d'esquerres, ja que són els febles els qui no es poden pagar la seguretat, els qui no tenen recursos per instal·lar una alarma a casa seva, i són aquestes persones i famílies les que estan més exposades a tot allò que pugui succeir al carrer arran de la xacra del tràfic de drogues.

Considera, per tant, que defensar amb rigor i sense complexos la seguretat pública és perfectament d'esquerres, i entén que aquest és un aspecte que el govern hauria de superar d'una vegada.

Assegura que els veïns i les veïnes se senten expulsats del Raval, alguns comerciants i emprenedors hi resisteixen com veritables herois perquè creuen en el barri, i tots plegats necessiten un govern que mantingui l'aposta pel barri.

Indica que es tracta, també, d'un problema de salut pública pel que fa a la droga, però també és un problema d'espai públic i considera sobrer relatar ara escenes molt tristes i inhumanes que s'han viscut al barri les darreres setmanes.

Per tot plegat, reconeix que és positiu que, després de tres anys de mandat, finalment l'alcaldeessa hagi aparegut pel barri per conèixer quines són les conseqüències de l'absència d'una política decidida. En aquest sentit, recorda que li han proposat que convoqui la Junta Local de Seguretat i que la resposta ha estat negativa; li han demanat de convocar els grups municipals per fer el mateix que Pasqual Maragall el 1987, i la resposta també ha estat un no; li han suggerit que fes un cens de narcopisos a fi de saber com actuar i tampoc no l'han convençuda. En conseqüència, reclama a l'alcaldeessa que rectifiqui, ja que és quan el govern rectifica que l'encerta.

Justifica que amb la convocatòria d'un Ple extraordinari volen posar en comú el bo i millor de les iniciatives possibles per al barri del Raval, i assegura que hi ha molta gent disposada a treballar perquè el barri tiri endavant, molta gent que ha fet una aposta personal i patrimonial per revitalitzar-lo i que no poden decebre.

La Sra. Homs també agraeix la presència en aquest Ple d'una representació veïnal, però especialment tota la tasca que els veïns i veïnes del Raval estan duent a terme i tot el que han d'aguantar al seu barri.

Confirma, d'entrada, que el seu grup votarà a favor de les tres proposicions, i que en el cas de les presentades per Ciutadans i pel PSC hi han fet esmenes que han estat acceptades.

Agraeix a tots tres grups, per tant, que avui mantinguin viu el debat, ja que tots plegats no s'han cansat de denunciar el que succeeix al Raval, alhora que celebra que tot això acabi tenint efectes de reacció per part del govern. Es refereix, com han fet els ponents, al fet que fa poc l'alcaldeessa s'ha dignat a reunir-se amb els veïns del Raval, i aprofita per dir que els ha sorprès que no hi hagi cap fotografia que ho testimonii, però entenen que tal vegada és perquè no volia immortalitzar la vergonya de no haver-hi anat abans. Afegeix que saben que l'alcaldeessa va demanar discreció als veïns.

Referint-se a les esmenes que han presentat a les proposicions, esmenta la que van formular a la iniciativa del grup de Ciutadans i que té a veure amb el model de ciutat, el model de districte de Ciutat Vella que volen, i amb el concepte d'habitatges de lloguer assequible. Manifesta, en aquest sentit, que Barcelona ha de ser una ciutat equilibrada, i que al barri del Raval no ho és, de la qual cosa se'n deriven conseqüències.

Opina que els barris han de ser heterogenis, que han de disposar de serveis de tota mena i de tot tipus d'habitatges i de col·lectius, i considera que aquesta és la millor manera de fer una ciutat amb oportunitats per a tothom.

Esmenta que el barri del Raval té un 21% del total de la ciutat pel que fa a l'habitatge de lloguer social, mentre que l'Eixample en té tan sols un 1%, Gràcia un 1,7%, o Les Corts un 2,2% i, per tant, és essencial que s'equilibri el barri del Raval.

Quant a l'esmena que els ha acceptat el grup del PSC, i que aprofita per agrair, assenyala que incideix en el fet que el govern no sap emprar les eines que té a l'abast, i com també ha dit el Sr. Collboni, ja fa temps que es va crear la Junta Local de Seguretat a Ciutat Vella justament amb l'objectiu de tractar aspectes com els que avui els ocupen. Així doncs, reclama a la regidora del Districte que deixin de tirar pilotes fora i de culpabilitzar la Generalitat, i li recorda que ella en concret té la competència per acabar amb els narcopisos del Raval i en altres indrets del districte per on s'han començat a estendre; lamenta, però, que a més de la competència, el govern confirmi que també té la incompetència per fer-ho.

Demana, per tant, que el govern aprofiti aquesta competència per prevenir fenòmens com aquest, ja que si ho haguessin fet, avui no s'haurien de lamentar; igualment, els demana coordinació, que s'asseguin en una mateixa taula amb mossos d'esquadra, que com la mateixa guàrdia urbana tenen un coneixement profund de la seva feina, i tan sols necessiten prioritats i que se'ls faci confiança.

Posa de manifest que, quan va començar a aparèixer el fenomen dels narcopisos, va dir que lamentava molt haver de parlar-ne, atès que contribuïa a estigmatitzar novament el barri. Adverteix al govern que ha perdut el Raval, i amb ell el districte, i li retreu que no hagi sabut aprofitar l'oportunitat que tenia al davant menystenint tot el que s'havia fet fins aleshores, i ara en paga les conseqüències, però també les paga el conjunt dels barcelonins.

Remarca que el problema dels narcopisos només es pot combatre amb una perspectiva transversal; en aquest sentit, recorda la campanya "Raval cultural", que ara ha desaparegut del mapa. Precisa que el projecte implicava veïns, entitats i cultures, en majúscules i en minúscules, i el veïnat estava orgullós que en els edificis culturals lluis la placa identificativa Raval Cultural a la façana i que posava en relleu tot el potencial del barri, que recorda que és

un indret únic a Europa pel que fa a oferta cultural per metre quadrat. Assegura que, si s'ho proposessin, encara són a temps de treure l'etiqueta de barri estigmatitzat per la de barri cultural, on tothom hi cap i de manera digna.

Pregunta, igualment, què se n'ha fet del pla Dintres, que incloïa accions molt remarcables en edificis envellits de propietat privada, exigint tota mena de reformes i establint sancions més que contundents si no es duïen a terme. Explica que el pla no només servia per rehabilitar i embellir les finques, sinó que, a més, permetia descobrir què hi havia dins. Per tant, demana al govern que controli no només el totxo sinó també les persones que viuen a les finques.

Retreu al govern que també hagi deixat en un calaix el projecte Ciutat Vella per als Emprenedors, mentre feia bandera del projecte de baixos de protecció oficial i que ha quedat en no-res. Comenta que l'edifici del carrer Sant Ramon 6, un dels primers que van adquirir durant el mandat anterior, avui dia té el baixos tancats i deixats.

Destaca que el barri i el Districte tenien molts projectes, treballats, i tot i que reconeix que a l'actual govern li podien agradar més o menys, allò que no havia de fer és aturar-los tots sense tenir-ne d'altres per substituir-los; altrament, el govern no en té, de projectes, i es limita a recollir píflies.

Adverteix que aturar Ciutat Vella significa anar enrere; i que el més greu de tot plegat és que costarà molt de recuperar tot el terreny que hi han guanyat les màfies, els ocupes i els traficants.

Demana confiança en els cossos de seguretat, que es convoqui la Junta Local de Seguretat, que es coordini la guàrdia urbana amb els mossos; que acceptin que és un districte cèntric, amb veïns i visitants, i que actuïn en conseqüència; que apostin pel creixement i no pas pel decreixement, per la qualitat. Recomana que no els faci por atreure-hi talent i empenedoria, que optin per les polítiques socials, d'habitatge real i, en aquest sentit, remarca que la compra de 550 pisos ha estat gràcies al projecte del mandat de l'alcalde Trias 100x1000. Reclama que desallotgin les ocupacions, també les polítiques, i que acarin la invasió descontrolada de l'espai públic.

Confia que avui sigui el darrer Ple en què han de parlar del fenomen dels narcopisos, i reclama a l'alcaldesa que faci la feina i que, si no en sap, que plegui.

El Sr. Fernández Díaz lamenta que avui novament es vegin obligats a reproduir un debat que han reiterat al llarg dels darrers mesos entorn de la situació que es pateix al Raval vinculada a l'existència dels narcopisos, però també a altres aspectes arran de la deficient gestió municipal.

En aquest sentit, comenta que el seu grup ha plantejat diverses propostes i ha fet denúncies; així, recorda que en ple estiu de l'any passat, el dia abans de l'atemptat de la Rambla, va fer un recorregut pel barri del Raval i es va reunir amb veïns per constatar allò que, malauradament, encara és una realitat avui. En conseqüència, diu que el seu grup va presentar una proposta al Ple del setembre, que va ser aprovada, amb la qual suggerien un seguit d'actuacions que novament hauran de reiterar avui.

Constata, doncs, que la situació al barri del Raval es manté i s'agreuja cada dia; que la degradació del barri demostra que el Raval i altres barris de la ciutat han escapat de les mans del govern, cosa que ratifiquen aquestes tres proposicions, que s'afegeixen a les que ha anat presentant el seu grup.

Avança que votaran favorablement la iniciativa presentada per Ciutadans, i puntualitza que el seu grup considera que la gestió d'edificis i locals municipals també la poden assumir directament mitjançant les eines administratives de què disposa aquest ajuntament.

Afegeix que votaran a favor de la proposta del grup d'ERC, que tracta d'acords incomplets pel govern municipal; i també la del grup del PSC, sobretot perquè li reconeixen la valentia de fer una autoesmena a la seva gestió en el govern municipal, i perquè comparteixen la petició d'un Plenari extraordinari per tractar la situació del barri. Aprofita per recordar al Sr. Collboni que, quan el PSC formava part del govern, va desestimar la seva petició de convocatòria del Consell de Seguretat Urbana, i confia que ara hi hagi més predisposició a fer-ho.

Describeix la realitat dels narcopisos com una tràgica situació de drogues, exclusió social, ocupacions irregulars, manca d'accessibilitat a l'habitatge social, incivisme i inseguretat, que afecta greument la convivència al Raval. Recorda que, inicialment, quan els grups municipals denunciaven aquesta situació i alertaven de la preocupació que generava entre el veïnat, l'alcalde o bé negava la realitat o bé deia que la culpa era de factors externs, entre els quals l'especulació i el turisme incívic, que admet que sí que hi tenen a veure, però no són els factors exclusius. Retreu a l'alcalde que negués la realitat de la seva responsabilitat.

Precisa que el seu grup demanava amb les propostes que ha presentat sobre aquest tema prevenció i acció social i, alhora, un pla de xoc policial de guàrdia urbana i mossos, ja que únicament amb una actuació transversal de tots els àmbits de l'administració municipal es pot donar resposta a la degradada situació del Raval a causa dels narcopisos. Puntualitza que això suposava fer un pla contundent i de continuïtat, sense complexos, amb dos objectius, d'una banda, l'atenció a les persones que ho necessiten i, d'altra banda, garantir la seguretat del veïnat. Indica que per això era imprescindible que l'alcalde perdés la seva al·lèrgia a la policia, i li demana que no temi exercir l'autoritat, ja que és democràtica. Altrament, adverteix que amb les seves reserves envers la policia aconsegueix que els únics protegits siguin els delinqüents, els incívics o els qui no respecten les normes de convivència i, a canvi, els qui estan insegurs són els veïns.

Remarca que l'objectiu és evitar que el Raval esdevingui un referent de màfies, de drogues, de prostitució, d'ocupacions irregulars de pisos i de locals, malbaratant i fins i tot menystenint inversions milionàries que en el passat s'han fet al barri. Considera que és evident que el Raval d'avui recorda molt el dels vuitanta i dels noranta, o altres barris com Can Tunis. En aquest sentit, diu que repassant l'hemeroteca corresponent als noranta del segle passat es poden trobar els mateixos titulars que avui sobre el Raval.

Avisa que hi ha un evident efecte contagi, cada vegada més palès, i és el traspàs dels problemes als barris veïns o a altres de la ciutat; per tant, considera que es tracta d'encarar els problemes dels barris perquè no es pugui reproduir el fenomen en barris de Ciutat Vella que ara estan en risc, com és el cas del Gòtic, o en altres com Maresme-Besòs o Ciutat Meridiana.

Insisteix que per posar fre a tot això cal que l'Ajuntament funcioni com cal, que es presti tot el suport que la guàrdia urbana mereix, i també a serveis municipals com el de neteja, els vinculats a la lluita contra l'incivisme i la restitució del bon estat de l'espai públic; igualment, diu que cal una bona gestió del patrimoni municipal d'habitatge públic, ja que és una realitat que aquest ajuntament té propietats buides o que no són ben administrades.

Reconeix que també s'haurà de treballar en altres àmbits com el de la justícia per afavorir desnonaments exprés, que no es retardin determinades decisions ja que el sistema judicial és tremendament garantista, cosa que és bona en principi, però que en certes ocasions pot tenir efectes contraris als desitjables.

Convida l'alcaldeessa a deixar els complexos de banda i a donar suport a aquests desnonaments exprés de les ocupacions irregulars de propietats tant privades com públiques. Afegeix que també hauran de vetllar perquè no hi hagi reocupacions immediates dels habitatges desnonats.

En conseqüència, confirma que el seu grup votarà a favor d'aquestes proposicions, segurs que els veïns del Raval hi volen continuar vivint, ara i en el futur; però el problema no és només la seva expulsió pel cost de l'habitatge, sinó perquè consideren que el barri no reuneix les condicions adients.

La Sra. Rovira destaca que novament han de tornar a parlar de la situació de Ciutat Vella, i assegura que allò que els preocupa realment són els discursos simples que no contempen la integritat i la complexitat del problema que estan abordant, i que a parer seu estigmatitzen el districte.

Reitera allò que ja han expressat en la comissió de Drets Socials, i és que es barregen diverses problemàtiques i actuacions i, per tant, el seu grup considera que cal ser més curosos a l'hora d'abordar la situació que es viu a Ciutat Vella.

Fa referència, en primer lloc, i com ja han fet en altres ocasions, al conjunt del veïnat organitzat del Districte, que arrenca hores i esforços de les seves jornades per posar el conflicte en relleu i, a base de mobilitzacions, fer evident que es tracta d'un problema de model de ciutat i, sobretot, vinculat a l'especulació urbanística i a l'habitatge.

Entenen, doncs, que quan s'ha d'abordar la situació que es viu al districte s'ha de fer des d'aquesta perspectiva i, per tant, que s'imposa una reflexió sobre models econòmics i de relacions que estan defensant i que provoquen situacions com les de Ciutat Vella.

Considera essencial parlar de la situació en conjunt, des de totes les seves cares, i que es posi l'accent sobre la propietat dels pisos de què estan parlant, i precisa que els narcopisos que han estat censats pel moviment veïnal pertanyen a fons voltor, entitats financeres i bancàries; en conseqüència, entén que és evident que la situació està propiciada per l'especulació urbanística i el neoliberalisme ferotge que està destruint la ciutat.

Afegeix la necessitat de posar damunt la taula diferents qüestions. En aquest sentit, repeteix que no comparteixen l'estigmatització que s'està fent constantment del barri a base de titulars fàcils o de les propostes dels grups que no van a l'arrel de la situació que està vivint el Districte de Ciutat Vella i que, en definitiva, és conseqüència del model de ciutat que s'està

articulant, també, des d'aquest consistori; diu que es barregen diferents temàtiques i problemàtiques vinculades al model capitalista, al sistema de relacions patriarcal i al racisme institucional. Per tant, assegura que per al seu grup és essencial fer anàlisis complexes, que es vagi a l'arrel de la situació i abordar-la en funció d'això.

Assenyala, seguidament, que cal activar des d'aquesta perspectiva integral de la situació tots els recursos en matèria d'habitatge, que s'ha de crear un equip específic per a l'acompanyament de veïns i veïnes afectats, un altre per detectar i per resistir, i que també pugui arribar a acords amb els propietaris dels habitatges, malgrat que assegura que no hi confien. En conseqüència, apunta que també cal començar a posar de manifest les esclertes legals existents en el marc normatiu actual, com ara la possibilitat d'expropiar els edificis de grans tenidors i dels fons voltor. Demana a la regidoria d'Habitatge que explori aquestes vies que ja s'ha demostrat que són factibles.

Manifesta que la CUP-Capgirem Barcelona no tolerarà que es barregin les ocupacions per garantir el dret a l'habitatge amb aquelles que fan les màfies que trafiquen amb drogues; afegeix que tampoc no admeten que s'ajunti aquesta temàtica amb la situació de les treballadores sexuals del Districte de Ciutat Vella, i per aquest motiu insisteixen que calen abordatges diferents i que no comparteixen la manera com s'utilitza la situació de vulnerabilitat d'algunes de les persones de Ciutat Vella per fer partidisme a base de proclames i grans titulars demagogs.

Fa avinent que creuen que cal potenciar l'equip de drogodependències a fi que avaluï les millors estratègies per abordar la situació actual, i també que s'activi l'equip de salut comunitària, el d'atenció social, i també l'equip de seguretat amb interrelació dels diferents cossos.

Conclou que, en definitiva, l'actuació que cal va de més recursos, de més serveis públics, de més gestió comunitària; suposa una política de seguretat allunyada de les formes repressives actuals, i sí una política de seguretat d'acompanyament i de proximitat.

Concreta que allò que el seu grup vol posar avui damunt la taula és que el que s'està vivint al districte de Ciutat Vella palesa la cara més crua del model de ciutat neoliberal actual, de fer diners a costa de tot i de tothom.

Finalment, diu que no es vol estar de felicitar al conjunt del veïnat per la seva capacitat d'organització, per assenyalar i foragitar els intents d'introduir el discurs xenòfob al barri, per fer cultura de la desobediència civil i organitzar-se per ocupar, convertint problemes en solucions.

Posa en valor que és el veïnat qui ha estat una vegada més a l'altura de les circumstàncies.

I afegeix que estenen la mà a l'Ajuntament i confirma que el seu grup està disposat a col·laborar en totes aquelles polítiques que vagin en la línia de la transversalitat entre els àmbits de seguretat, de salut i d'atenció social a fi de revertir la situació actual, sempre transformant des de l'arrel i tenint ben clares quines són les causes de la situació.

El Sr. Ardanuy també al·ludeix al fet que novament debaten la problemàtica de Ciutat Vella en els darrers mesos; constata que es tracta d'una situació de crisi, d'emergència social, de

salut pública i de seguretat en un barri que ha estat castigat històricament per moltes situacions de dificultat, i que es tracta d'una conjuntura molt complexa de gestionar si els mitjans i la guerra entre els diferents punts de vista polítics influeix en l'escena.

Considera, doncs, que una primera part d'aquest debat hauria de partir de l'autocrítica i del lideratge municipal respecte a aquest tema, i entén que caldria reprendre aquest lideratge pel que fa a l'acompanyament als veïns i veïnes, recuperar-lo a l'hora de plantejar mesures que fossin avaluables. Afegeix que han de fer costat sense fissures als veïns, i tots plegats han de fer l'esforç de fer menys declaracions públiques i buscar una resposta conjunta a la situació, que corre el risc gravíssim d'enquistar-se i de perjudicar sense remei la convivència en l'entorn.

Ratifica, com ha dit el Sr. Collboni, que històricament hi ha hagut una estratègia conjunta pel que fa a l'abordatge de les drogodependències a la ciutat, i entén que cal recuperar aquest esperit.

Suggereix, per tant, que més enllà de les mesures proposades pels grups, i que avança que votarà favorablement, el govern plantegi un debat intern amb mesures concretes i clares que permetin allunyar del focus mediàtic determinats debats, i reprendre'l en el moment que les mesures es comencin a implementar a fi de fer-ne una avaluació.

Entén que l'objectiu de tots els presents és mirar de solucionar aquest problema i millorar la qualitat de vida dels veïns i veïnes d'aquest entorn actualment greument castigat per una situació absolutament intolerable.

La Sra. Pin saluda els veïns que avui els acompanyen, i als qui els segueixen per streaming. Seguidament, anuncia que el posicionament del govern serà favorable a les proposicions dels grups de Ciutadans i d'ERC, i contrari a la del grup del PSC. Puntualitza que aquesta votació respon al fet que la problemàtica els preocupa i remarca que en cap moment l'han negada.

En aquest sentit, fa avinent a la Sra. Barceló que discrepa absolutament amb la seva acusació que el govern municipal ha abandonat els veïns del Raval, i confirma que han fet i fan tots els esforços possibles per acompanyar-los, malgrat que reconeix que es tracta d'una problemàtica complexa, davant de la qual cal col·laboració entre les administracions.

Diu que els sorprèn que aquestes proposicions es portin al Plenari, ja que es va crear la comissió de seguiment justament per recollir iniciatives d'aquesta mena, i confia que en la reunió de la comissió del proper dilluns puguin sorgir noves propostes.

Apunta que la problemàtica del Raval no és nova, però sí que ara està en un moment molt preocupant. Precisa que hi intervenen diversos factors, entre els quals remarca l'existència del parc d'habitatge buit, i en aquest sentit advoquen per un canvi de legislació que impedeixi l'especulació i la possibilitat que hi hagi pisos desocupats. Observa, però, que això no s'aconsegueix de sobte i, en aquest sentit, assenyala que el Raval és un dels barris més castigats per l'especulació.

Indica que un altre dels problemes és el tràfic de drogues, tot i que remarca que aquest ajuntament no té camp competència per actuar malgrat la bona col·laboració entre guàrdia urbana i mossos d'esquadra al districte. Tanmateix, confirma que hi ha pisos al Raval que es

proveeixen de "pisos blancs" ubicats a l'Hospitalet, per posar un exemple, i en aquests casos no poden intervenir.

Constata, però, que el govern no s'excusa en les competències i, altrament, han posat en marxa un pla de xoc per intervenir en l'habitatge, en l'espai públic, i que ha augmentat els recursos destinats a la salut, i també les hores de guàrdia urbana destinades a abordar aquesta problemàtica de la venda de droga.

Precisa a la Sra. Barceló que l'alcaldeessa ha passejat més d'una vegada pel barri del Raval, no només aquesta darrera setmana, i li confirma que ella mateixa i el seu equip han fet molt de carrer al Raval i que coneixen molt bé la zona. I pel que fa al complex envers a la seguretat que no es cansen d'atribuir-los, remarca que han augmentat mil hores de guàrdia urbana el darrer semestre per a la problemàtica del tràfic de drogues; afegeix que estan donant tant de suport com poden, tant visible com no, amb reunions efectives i operatives amb altres cossos de seguretat.

Confirma, també, que també han aconseguit cessió de pisos per part d'entitats financeres, de particulars i de societats; puntualitza, però, que el mapa a què s'ha fet referència és el dels pisos on els cossos policials han fet entrada, que són 33 al Raval el darrer any; i indica que el 63% dels pisos buits pertanyen a bancs o societats d'inversió.

Fa referència a què el Sr. Collboni ha assegurat que no volien generar polèmica amb la situació del barri del Raval, però fa notar que el PSC és l'únic grup que no ha fet cap proposta que no vagi en la línia de desgastar el govern; així ha proposat celebrar un Ple extraordinari sobre aquest assumpte i abonar encara més en aquest desgast, però, altrament, no ha fet cap proposta concreta i efectiva per mirar de resoldre la problemàtica. Observa que també ha dit que el barri a tornat a l'època preolímpica, i recorda que durant el mandat de l'alcalde Hereu es van recollir cent cinquanta mil xeringues a la ciutat, i trenta mil en el que porten de l'actual.

Diu que no creu que el govern hagi comès errors en matèria de seguretat i, contràriament, confirma que es convocaran cent-cinquanta places noves de guàrdia urbana, i que s'han posat molts recursos en matèria de seguretat per poder abordar aquesta situació.

Recorda que la Junta Local de Seguretat de Ciutat Vella s'ha convocat de manera ordinària, la darrera vegada el 16 de gener; i remarca que abans de l'aplicació del 155 van avançar tres milions d'euros per a política de drogues que hauria d'haver posat la Generalitat, mentre que en el mandat anterior no es va voler fer el trasllat de la sala de venopunció Baluard, ampliant els seus serveis i permetent que hi hagués un servei d'atenció al tractament, ni tampoc no van voler obrir la sala del CAS de Lluís Companys.

Finalment, fa avinent al Sr. Collboni que estan plenament d'acord amb què s'ha de poder parlar amb els grups per buscar solucions i no pas fer servir aquesta problemàtica per estigmatitzar encara més el Raval.

La Sra. Barceló diu al Sr. Bosch que no es permeti de donar-li lliçons perquè ha passat tota la seva vida professional connectada al món social i emocional, i que també ha treballat amb

persones vulnerables. Assegura que se sent molt orgullosa d'aquesta tasca perquè aquestes persones li han ensenyat a veure el món des d'una altra perspectiva.

Observa que ha sortit molt el concepte estigmatitzar en aquest debat, i nega que estigmatitzin res ja que, altrament, allò que realment posa etiquetes és el l'abandonament, i fa notar que les explicacions no les han de donar als grups sinó als veïns, que només han rebut excuses i abandonament.

Diu a la Sra. Rovira que només ha de mirar les dades que publica El Periódico per adonar-se que hi ha una gran oportunitat de negociar amb els propietaris per fer habitatge social i assequible.

Seguidament, pregunta a la Sra. Pin si està satisfeta amb el que s'ha fet al barri del Raval, si rectificaria alguna cosa, si demanarien disculpes als veïns o els explicarien quines mesures pensen implantar per solucionar els seus problemes.

Havent renunciat a aquest torn de paraula els ponents dels grups d'ERC i del PSC, la Sra. Homs pren la paraula i demana a la Sra. Pin que lideri, com a regidora de Ciutat Vella, la resta d'administracions, perquè això és el que volen constatar els veïns, no pas que els digui que vagin a trucar a la porta de les altres administracions.

Remarca que si ha estat possible el trasllat de la sala Baluard a Lluís Companys és perquè es va iniciar el mandat passat considerant que no hi havia d'haver una altra sala de venopunció al Districte de Ciutat Vella mentre que en altres districtes no n'hi havia cap.

El Sr. Fernández Díaz manifesta el desig que aquest no sigui un debat estèril més i que realment serveixi per ajudar els veïns del Raval. Entén que ja fa massa temps que duren els debats en què es diu pràcticament sempre el mateix i que la situació continuï igual.

Considera que el Raval ja ha esdevingut la icona, equivocada, d'allò que ja comença a passar en altres barris de la ciutat; per tant, reclama a l'alcaldeessa que posi fi a la seva passivitat i inacció que està propiciant el pitjor Raval en anys, i que posi fi a les ocupacions, al tràfic de drogues i a la delinqüència.

La Sra. Rovira demana que el govern sigui curós a l'hora de posar l'etiqueta "narco" a certs pisos, i posa com a exemple la finca del carrer de Sant Ramon adquirida per aquest ajuntament, i en la qual un grup de joves van ocupar els pisos per dur a terme els seus projectes de vida; i remarca que van ser ocupacions en el sentit que defensa la CUP, com a eina per mobilitzar habitatges i garantir-ne el dret d'accés.

Per tant, demanen al govern que primer s'informi abans de fer determinats desallotjaments i de recórrer a la brutalitat policial, com va succeir en el cas que ha esmentat, i que es va difondre que els pisos eren ocupats per narcotraficants, sense que els tècnics del Districte ni tan sols es presentessin durant el desallotjament, de manera que la seva feina es va basar únicament en informes policials erronis, malgrat que activistes del districte de Ciutat Vella van alertar que s'estava cometent un error.

Insisteix en l'argument de l'estigmatització del Districte de Ciutat Vella fonamentat en l'abandonament dels veïns i les veïnes i, en aquest sentit, suggereix a la Sra. Barceló que hi

parli, també amb els dels altres districtes de la ciutat per adonar-se que el problema és global, que té nom, que no és altre que el sistema capitalista, el sistema patriarcal que explota el territori a cost zero.

Així doncs, diu que si tant els preocupa la situació han de començar per posar noms a les coses i a pensar altres sistemes que no provoquin que els veïnats es vegin abocats a vides de misèria.

La Sra. Pin explica a la Sra. Barceló que el govern ha posat tots els recursos que té a l'abast per abordar aquesta problemàtica, i reconeix que s'ha de fer molt més, però també que cal coordinació i una implicació al mateix nivell que té aquest ajuntament per part de les altres administracions. Precisa que l'Ajuntament ha invertit més d'1,1 milions d'euros els últims mesos per abordar la venda de drogues, això sense tenir les màximes competències ni en tràfic de drogues ni en habitatge; i creu que fóra molt positiu que la Generalitat i el govern de l'estat invertissin, com a mínim, la mateixa quantitat.

Confirma, però, que això no significa que tinguin intenció de quedar-se de braços plegats i assegura que faran tot el possible per acabar amb aquest problema.

Finalment, adreçant-se al Sr. Bosch i a la Sra. Homs, els diu que les seves formacions tenen a les seves mans la responsabilitat de muntar un govern efectiu de la Generalitat, de poder tenir un Conseller d'Interior amb qui establir interlocució –i aprofita per expressar tota la solidaritat amb el Conseller Forn, ara a la presó–; insisteix que necessiten un govern de la Generalitat per poder intervenir en matèria de salut, de drogues i de seguretat.

El Sr. Pisarello intervé per manifestar al Sr. Collboni que li sembla molt trist que una formació que s'anomena socialista sigui l'única que hagi fet servir el terme "narcobarris", que titlla de populista. Els demana, doncs, que abandonin els complexos davant de la dreta, perquè no és coherent que el Sr. Collboni jugui a ser Jeremy Corbin a Twitter i, a canvi, en aquesta cambra es col·loqui a la dreta de Ciutadans. Li demana, també, que acabi amb la cançó dels quatre mil pisos del govern de l'alcalde Hereu, i que deixi d'amagar que el govern actual ja ha posat en marxa 4.400 pisos.

Precisa que els quatre mil pisos del mandat de Jordi Hereu es van poder fer perquè els responsables d'habitatge de la Generalitat, que no eren socialistes, es van comprometre a què fos possible. I afegeix la qüestió que actualment aquests pisos no són al parc públic d'habitatge, ja que aquell va ser l'únic govern municipal de tota Europa que va fer habitatge públic en propietat i que va acabar produint la privatització del parc públic.

Assenyala, també, que els socialistes han propiciat el desnonament exprés o els rescats bancaris, que aquesta va ser la seva política d'habitatge; i diu que no pot evitar cada vegada que escolta el regidor Collboni constatar que tenen de socialistes el que ell té d'escandinau.

La Sra. Barceló respon al Sr. Pisarello que en comptes de desviar el debat hauria de donar solucions als veïns del Raval.

Seguidament, inquireix a la Sra. Pin com és que amb un milió d'euros no han estat capaços de resoldre el problema i, contràriament, s'ha agreujat amb l'actual govern. Diu que en política han de ser honestos, i que els veïns necessiten mesures concretes.

Replica a la Sra. Rovira que ella parla amb els veïns de Ciutat Vella i amb qui faci falta, perquè és la seva obligació i perquè, a més, li agrada perquè n'aprèn. Considera que si tots parlessin trobarien més solucions.

Reclama a la Sra. Pin que augmenti les mesures de seguretat al Districte, i que no li faci por coordinar-se amb els cossos de seguretat; que incrementi els horaris de les sales de venopunció; que abordi el problema a escala social i de seguretat.

Considera que allò realment lamentable i vergonyós és que els veïns s'hagin hagut d'organitzar per evitar que ocupessin els seus pisos. Adverteix que la política no és qüestió de frases ni d'eslògans, de titulars, sinó de fets concrets.

Acaba la seva intervenció agraint als veïns que els acompanyen el fet que puguin aprendre d'ells, haver conegut la realitat que viuen al districte i per fer la feina que correspon a un govern municipal que només busca excuses i delega les seves responsabilitats.

El Sr. Bosch, en primer lloc, se suma a la iniciativa apuntada pel Sr. Collboni de celebrar un Ple extraordinari sobre Ciutat Vella; i puntualitza que la voluntat d'aquesta convocatòria no és desgastar el govern municipal com ha dit la Sra. Pin sinó per no desgastar més el veïnat que està patint la situació al Districte.

Quant a les respostes que ha donat el govern sobre la situació generada al Raval, considera que s'espolsen les responsabilitats i atribueixen, sempre, la culpa a algú altre; així assignen part de la responsabilitat al fet que no es constitueix un govern de la Generalitat, sabent els motius pels quals succeeix això, qui va dissoldre el govern de la Generalitat i per què. I remarca que també saben que la Conselleria d'Interior i els mossos van fer bona feina al districte, i que aquest estiu, en un cas d'extrema gravetat, van fer una feina exemplar. Entén que la Sra. Pin sap també que el problema dels narcopisos és anterior a la dissolució del govern de la Generalitat.

Recorda que fa tres mesos el seu grup va presentar un pla de contingències alertant del que podria passar amb l'aplicació del 155, i que la resposta de l'alcaldeessa va ser que el 155 no havia de tenir gaire impacte a Barcelona. Altrament, ara és evident que sí que n'ha tingut d'impacte i, per tant, que se n'havia de parlar i que s'hauria d'haver previst.

Fa notar que el govern s'escuda amb la manca de competències, però remarca que menys en tenen els veïns i, a canvi, estan actuant molt més enllà del que la seva mateixa seguretat recomanaria. Indica que la guàrdia urbana té plenes competències en convivència veïnal, per tant, entenen que a partir d'això, i amb l'ajuda dels mossos, tenen molt de camp per córrer, i que juntament amb altres agents implicats podria donar molt bons resultats.

Remarca que als anys vuitanta és va resoldre la problemàtica a Ciutat Vella, que patia una situació tan greu com l'actual; per tant, entén que la determinació del govern s'hauria de palesar molt més.

Afegeix que també atribueixen les causes a l'especulació, i reconeix que aquests interessos agreugen la situació, però pregunta si no s'adonen que si no resolen el problema estan fent de col·laboradors necessaris dels fons voltor i de tots aquells que especulen al Raval i a Ciutat Vella en general; si permeten aquesta degradació en barris de la ciutat influiran en el preu

dels habitatges, cosa que atraurà els fons volor que justament el que volen és generar crisis per tal de comprar barat.

Demana al govern, en definitiva, que no es tiri més pedres a la teulada.

El Sr. Collboni vol fer saber als veïns i a les veïnes del Raval que no estan sols, que han recollit els seus neguits, les seves queixes i la necessitat que tenien de posar llum als problemes que pateixen; fa avinent a les entitats socials que continuaran tenint el suport d'aquest ajuntament, i a les entitats culturals que el Raval continuarà sent un focus d'irradiació de cultura a la ciutat. I afegeix que totes les aportacions, inversions i la transformació urbana que s'ha fet durant l'etapa democràtica i progressista a Barcelona serviran per resistir millor aquest moment baix d'un govern que no cal que ningú desgasti perquè ho fa tot sol per la seva inacció, o per intervencions absolutament extemporànies com la que acaba de fer el Sr. Pisarello, que intenten buscar culpables quan el responsable primer de mantenir segur i amb futur el barri del Raval és el govern de la ciutat.

S'aprova aquesta proposició / Declaració de Grup amb tres vots en contra –emesos per les Srs. Lecha, Rovira i Reguant–, i trenta-set vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: Instar el Govern municipal al compromís de negociar amb els propietaris dels edificis buits al barri del Raval per destinar-los a habitatge social i assequible, i en el cas que s'arribi a aquest acord, que la gestió dels habitatges socials sigui a través d'entitats socials que s'encarreguen de cercar, rehabilitar i mantenir habitatges socials a través dels seus programes de reinserció.

Del Grup Municipal d'ERC:

3. (M1519/8436) El Plenari del Consell Municipal acorda: - Abordar la problemàtica de les ocupacions il·legals en les que es desenvolupen activitats de compravenda d'estupefaents, concretament en el barri del Raval. - Activar un protocol d'intervenció en els habitatges ocupats il·legalment amb mesures de seguretat i atenció social. - Destinar tots els recursos necessaris per tal d'emprendre mesures d'urgència, amb l'objectiu de garantir la salubritat, seguretat i convivència veïnal, incloent l'acompanyament mèdic, social i comunitari de les persones drogodependents. - Agilitzar els terminis d'adjudicació i entrega dels pisos de propietat municipal de la zona.

S'aprova aquesta proposició / Declaració de Grup amb tres vots en contra –emesos per les Srs. Lecha, Rovira i Reguant–, i trenta-set vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal PSC:

4. (M1519/8447) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. Constatar el fracàs del govern municipal en l'abordatge del problema al barri del Raval i el Districte de Ciutat Vella referent als narcopisos, l'explotació sexual lligada a la prostitució a la via pública, la seguretat i d'altres fenòmens que es produeixen i que corren el risc de situar el barri i el Districte a l'època preolímpica. 2. Que l'alcalde, com a màxima responsable del govern municipal, assumeixi la problemàtica del districte, i concretament del barri del Raval, com a problema de ciutat i actuï amb el lideratge que li correspon. 3. Instar l'alcalde a convocar, en el termini

de quinze dies, un Ple extraordinari i monogràfic per tractar els problemes de Ciutat Vella i les seves solucions. 4. Instar l'alcalde, com a responsable última de la seguretat de la ciutat, a convocar de forma urgent la Junta de Seguretat Local de Barcelona per abordar la situació.

S'aprova aquesta proposició / Declaració de Grup amb catorze vots en contra –emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal-, i també per les Sres. Lecha, Rovira i Reguant- i vint-i-sis vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1. Constatar el fracàs del govern municipal en l'abordatge del problema al barri del Raval i el Districte de Ciutat Vella referent als narcopisos, l'explotació sexual lligada a la prostitució a la via pública, la seguretat i d'altres fenòmens que es produeixen i que corren el risc de situar el barri i el Districte a la època pre-olímpica. 2. Que l'alcalde, com a màxima responsable del govern municipal, assumeixi la problemàtica del districte, i concretament del barri del Raval, com a problema de ciutat i actuï amb el lideratge que li correspon. 3. Instar l'alcalde a convocar, en el termini de quinze dies, un Ple Extraordinari i monogràfic per tractar els problemes de Ciutat Vella i les seves solucions. 4. Instar l'alcalde, com a responsable última de la seguretat de la ciutat, a convocar de forma urgent la Junta de Seguretat Local de Barcelona per abordar la situació i a que es convoqui la Junta de Seguretat de Ciutat Vella.

Del Grup Municipal PP:

5. (M1519/8443) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. Instar l'alcalde a promoure una consulta sobre la implantació del carril bici a Barcelona que inclogui una pregunta relativa a la necessitat d'aturar per a revisar el desplegament actual dels carrils bici a la ciutat d'acord amb els veïns i els comerciants afectats per tal de reduir l'impacte sobre el trànsit i els vianants. 2. Traslladar al text de la pregunta al Consell Plenari per a la seva aprovació d'acord amb l'article 74 del Reglament de Participació Ciutadana.

El Sr. Fernández Díaz entén que ningú no dubta de la necessitat d'implantar i de desplegar el carril bici a Barcelona, però que la pregunta que es fan alguns grups, i sobretot bona part de la ciutadania, és si era indispensable fer-ho tan malament, amb tanta improvisació i precipitació.

Remarca que aquests carrils generen encara més embussos de trànsit arran d'un disseny equivocat, sense seguretat suficient per als ciclistes i que generen molèsties sempre reprotables als vianants.

Justifica, per tant, que la proposició que presenten trasllada el debat que hi ha al carrer sobre els carrils bici, i el fet que el govern està posant la directa en aquest tram final del mandat a fi de promoure una rectificació o que, en tot cas, es puguin pronunciar els veïns de la ciutat mitjançant la convocatòria d'una consulta ciutadana. Remarca que aquesta consulta cobra rellevància atès que s'acaba d'aprovar el reglament de participació ciutadana que l'avalua, però tenint en compte que no es tractaria d'una consulta inèdita perquè des del 2010 que es disposava de l'eina i que es va fer servir per consultar els veïns sobre projectes del govern municipal, concretament sobre el tramvia per la Diagonal.

En conseqüència, el seu grup sotmet avui a consideració del Plenari una proposició amb la qual insta l'alcalde a convocar una consulta per revisar la manera com s'estan implantant els carrils bici i que està generant divisió d'opinions i, també, un efecte contrari al que es pretén; així, lluny de promoure l'ús de la bicicleta, s'està provocant autèntica "bicifòbia" a Barcelona arran de la desídia del govern a l'hora d'escoltar veïns i comerciants i d'abordar les conseqüències en el trànsit que estan provocant aquests nous carrils bici.

La Sra. Vila anuncia l'abstenció del seu grup atès que la proposició és contradictòria amb la que van presentar demanant l'aturada immediata de la implantació de carrils bici, i que va ser aprovada per majoria en la darrera sessió de la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat.

Aprofita, però, per remarcar que aquesta iniciativa posa de manifest el problema del govern amb les polítiques de mobilitat, que obliga els grups de l'oposició a intentar resoldre una problemàtica que va in crescendo a la ciutat.

Concreta que les polítiques de mobilitat del govern es palesen en el tancament en fals de la comissió no permanent d'estudi del tramvia; avui ha hagut d'assumir a contracor la implantació de la línia D30; el model de pacificació de les superilles li ha esclatat a la cara; i a tot això s'hi afegeix que la implantació arbitrària dels carrils bici ha encès veïns i veïnes dels barris. En aquest sentit, explica que avui mateix a la ràdio els veïns de Sarrià-Sant Gervasi, conjuntament amb la Síndica, criticaven aquestes mesures pel que fa als carrils bici.

En aquesta línia, recorda que el seu grup s'ha compromès a encarregar una auditoria dels carrils bici que s'han implementat durant el mandat si aconsegueix arribar a l'alcaldia les properes eleccions municipals.

Aprofita la presentació d'aquesta iniciativa del grup del PP per formular algunes preguntes al govern, entre les quals quina política de mobilitat té; i assegura que si es tracta de prendre mesures unilaterals i sense consens, provocant el caos circulatori a la ciutat, no els donaran cap mena de suport. I afegeix que si, a més, l'objectiu és convertir Barcelona en una ciutat intransitable encara menys.

Cita el principi de mobilitat, reconegut per especialistes i institucions europees i internacionals, que estableix que rau en el foment del repartiment equitatiu de l'espai sense cap mode de transport que tingui preeminència sobre la resta. Altrament, constata que amb la implantació indiscriminada de carrils bici s'està contradient aquest principi fonamental, i que està provocant problemes greus de convivència.

El Sr. Alonso lamenta que novament hagin de parlar dels carrils bici en un sentit negatiu i crític ja que, altrament, voldrien parlar-ne en positiu, de la seva contribució a la millora de la mobilitat per fer una ciutat més sostenible i saludable. Afirmar que la resposta és que l'execució dels carrils bici ha estat un nyap que ha posat en peu de guerra bona part de la ciutadania. Remarca que aquest no és un debat liderat pels partits polítics, sinó que l'han propiciat els veïns. Així, confirma que cada vegada un nou barri se suma a les crítiques, i diu que el pecat capital del govern ha estat no escoltar-los i no analitzar l'impacte real de la implantació dels carrils bici en la mobilitat dels barris.

Observa que si s'implanta un nou carril bici i la mobilitat del barri empitjora això significa que alguna cosa es fa malament, i tot i les crítiques, el govern no ha estat capaç de dialogar i revisar aquests carrils. Fa notar que no es tracta de fer molts quilòmetres d'aquests carrils, sinó de millorar la mobilitat de la ciutat.

Constata que les polítiques de mobilitat estan fracassant i que cada vegada més porten a una ciutat més col·lapsada, per això, demanen al govern que rectifiqui i que comenci a fer allò que hauria d'haver fet de bon principi: escoltar els veïns i parlar-hi.

Expressa que el seu grup és partidari de l'ús de la bicicleta, però sempre que sigui per millorar la mobilitat de la ciutat.

Finalment, pel que fa a la proposició del grup del PP, indica que el seu posicionament és d'abstenció perquè consideren que la via a seguir és el diàleg amb els veïns de cada barri i no pas una consulta genèrica de sí o no als carrils bici, que entenen que no seria del tot positiva per a la ciutat.

El Sr. Coronas diu que, d'entrada, els sobta que sigui el PP demani posar les urnes per consultar si s'han de fer carrils bici o no; alhora que troben un pèl esperpèntic haver de consultar una qüestió d'aposta per una mobilitat sostenible, i per una xarxa de carrils bici que ja ha estat àmpliament debatuda, decidida i consensuada a la ciutat.

Dit això, es manifesta en nom del seu grup absolutament partidari de l'ús de la bicicleta, en benefici de la mobilitat sostenible i com a sistema de transport personal que, a banda d'afavorir la salut i de reduir la contaminació, contribueix a arribar més relaxats a destí.

Reconeix, tanmateix, que no tot és tan meravellós quan se circula en bicicleta, en aquest sentit, comenta que en un dels trajectes que fa des de la plaça Sant Jaume fins al barri d'Horta, que és on viu, va dedicar-se a comptar quantes incidències podia tenir en aproximadament cinc quilòmetres, i en va comptar setze; onze amb vianants que envaeixen els carrils bici, quatre amb altres ciclistes que no respecten les normes ni els altres ciclistes, i una incidència amb un cotxe aparcat al carril bici; i, tot això, amb cinc punts negres en el recorregut.

Admet que no tots els carrils bici estan ben fets, i no tots s'ajusten a les condicions de seguretat tant per al ciclista com per al vianant. Considera, en aquest sentit, que cal tenir clar que no s'han de fer carrils bici low cost i, altrament, han d'estar ben estudiats i projectats i ben implantats. Posa com a exemple d'aquesta mena de carrils el que s'ha fet al carrer de Montevideo, en una vorera de quaranta centímetres, on s'ha pintat el carril bici sense ni tan sols asfaltar el carrer. Posa de manifest que, altres, com és el del carrer Pujades, sí que estan ben fets.

Afegeix que és indispensable que tothom respecti les normes, tant ciclistes com vianants, que haurien d'aprendre a conviure amb les bicicletes, per a la qual cosa considera que cal pedagogia i campanyes perquè el vianant entengui que s'han de respectar els carrils bici, i no plantar-s'hi al mig a fer-se selfies, com passa als entorns de la Sagrada Família, ni que tampoc són vies per passejar ni per córrer.

En conseqüència, remarca que calen carrils bici segurs i respecte a les normes.

Finalment, anuncia que votaran en contra de la proposició.

El Sr. Mòdol alerta que no poden caure a reduir la qüestió de la bicicleta a un debat polític que no aportï res.

Manifesta que el seu grup des de bon principi va expressar que considerava que la manera de generar una millor cultura de la bicicleta no era la implementació forçosa de carrils bici, ni en contra dels veïns ni determinats sectors.

Assenyala que com a regidor de Sarrià-Sant Gervasi es va trobar, en l'any i mig en què van governar, amb gran quantitat de queixes de diversos àmbits, i no només de veïns que havien vist aparèixer de la nit al dia carrils de circulació o la desaparició de places d'aparcament, sinó també generades per la inseguretat que sentia la gent gran quan caminava pel carrer.

Diu que a la ciutat mai no s'ha fet política contra ningú, i ara sembla que el carril bici sí que vagi contra algú per afavorir una determinada mobilitat.

Altrament, consideren que disposen de les eines necessàries per poder implementar un sistema que, a poc a poc, anirà adquirint la cultura necessària per tenir sentit; altrament, lamenta que de moment només s'hagi generat rebuig.

Entenen que aprovar la proposició que presenta el grup del PP significaria posar en el centre del debat polític la bicicleta, i el seu grup vol posar-la per la via de la cultura i que cada vegada sigui més utilitzada, motiu pel qual es va posar en marxa el servei del Bicing, i per això es van implementar les zones trenta. Remarca que aquestes són estratègies que han funcionat, però que allò que no comprenen és per què el govern municipal ha triat la pitjor de les estratègies per reinventar un model que tenia cert èxit garantit.

Es pregunta per què han començat per Sarrià, que és la zona amb menys demanda de carrils bici, i diu que algú ha arribat a pensar que era per perjudicar els residents d'aquell barri. Remarca que, altrament, tenen demandes concretes de zones de la ciutat on el carril bici pot funcionar, i subratlla que és això el que genera cultura i civisme.

Retreu al govern haver optat per la pitjor estratègia; i constata que han visitats obres de carrils bici que avergonyirien qualsevol municipi, no per les molèsties que causen, sinó per la pèssima execució i perquè contravenen tota norma de bon disseny.

Observa que, com passa amb el tramvia, sembla que el govern pretengui més enfonsar el carril bici que no pas desenvolupar-lo; en conseqüència, consideren que és necessari reconsiderar la manera com s'està duent a terme la implementació actual, establir diàleg amb els veïns.

Acaba anunciant que faran una abstenció, ja que si bé entenen el fons de la proposta del PP, allò que no volen és convertir aquest assumpte en un debat polític.

La Sra. Lecha afirma que la implantació dels carrils bici és una necessitat imperiosa perquè hi va la salut de la ciutadania.

Dit això, manifesta que no vol dir res més sobre les bicicletes, ja que la proposició que planteja el grup del PP li sembla una broma de mal gust, una provocació per part d'un partit

que nega el diàleg, nega l'evidència i persegueix, en aliança amb el poder judicial, qualsevol consulta democràtica.

Remarca que es tracta d'un partit que, aliat amb Ciutadans i el PSC-PSOE, mentre aquests dos callen davant del mercadeig que el converteix en el partit més corrupte d'Europa, i s'anticipa a les resolucions judicials que, després, es compleixen fil per randa; és el partit que persegueix la llibertat d'expressió, que indulta corruptes i manté persones a la presó per les seves idees; aplaudeix la proclama "a por ellos", de matriu persecutòria i de ratificació borbònica com la definia ahir mateix un article; la consigna que se sentia quan sortien les forces d'ocupació cap a Catalunya per practicar la repressió i acabar amb una consulta.

Diu que el PP odia la democràcia, perquè és hereu del franquisme, i també ho demostra quan, sistemàticament, ha portat lleis aprovades pel Parlament de Catalunya al Tribunal Constitucional; ho va demostrar quan des de Madrid es van convocar les eleccions del 21 de desembre, amb la certesa que guanyaria el constitucionalisme. I subratlla que ho estan veient ara quan intenten dirigir quin govern ha de tenir Catalunya.

Reitera que no pensen parlar de la bicicleta perquè la proposició que presenta el PP és una burla a la situació que han provocat i continuen provocant, no només a Catalunya sinó als Països Catalans i en la resta de pobles de l'estat espanyol.

El Sr. Ardanuy considera que la xarxa de carrils bici s'hauria d'anar implementant, però amb un disseny i una aplicabilitat més tendent a la seguretat per aconseguir que els usuaris ocasionals es converteixin en habituals. Afegeix que la xarxa s'ha d'interconnectar millor, però també s'ha de proporcionar un grau d'explicació més acurat en barris en què s'implanta per primera vegada el carril bici.

Manifesta que, tot i que està plenament a favor de les consultes ciutadanes per resoldre diverses problemàtiques de ciutat, en aquest cas no, ja que estan tractant d'una política que ja fa temps que s'està desenvolupant i, per tant, entén que allò que cal és explicar-la millor.

La Sra. Vidal observa que el PP té molt d'interès a fer veure que la implementació dels carrils bici en aquesta ciutat és una improvisació i que es fa amb precipitació. Puntualitza que des del 2000 està aprovada una xarxa de carrils bici a la ciutat de 200 quilòmetres, i que aquesta xarxa es va actualitzar en el mandat anterior amb el Pla de mobilitat urbana i es va ampliar a més de tres-cents quilòmetres.

Per tant, remarca que la xarxa no se la inventada aquest govern, sinó que es tracta d'una política de ciutat amb gran consens polític des de fa anys, i que allò que fan ara és aplicar-la. Addueix que, tal vegada, allò que molesta al grup del PP és que hi hagi un partit disposat a apostar de debò per la mobilitat sostenible i no fer-ho únicament amb plans que fins ara es guardaven en un calaix.

Reconeix que tot és millorable, i remarca que han dialogat molt amb els grups, els Districtes i els veïns, i afegeix que són benvingudes totes les propostes que serveixin per millorar la implantació dels carrils bici, però no pas aquelles que pretenen obstaculitzar el desplegament de la xarxa, que sembla que és el que vol el grup proponent.

Posa de manifest que la Sra. Vila coneix quina és la política de mobilitat d'aquest govern, i el problema és que al seu grup no li agrada, malgrat que és la seva, ja que, repeteix, el Pla de mobilitat urbana el va aprovar el govern anterior, i creu que cada vegada es fa més evident que únicament ho van fer per quedar bé, per vestir-se d'un ecologisme en què no creuen. Remarca que el Pla es va fer per ser implementat, però el grup Demòcrata, a cada passa que s'ha donat en aquest sentit, ha volgut tirar-la enrere.

Agraeix el vot en contra del grup d'ERC i la seva aposta ferma per la bicicleta, però li recorda que en comissió van votar a favor d'una proposta del grup Demòcrata que demanava que s'aturés el desplegament dels carrils bici.

Manifesta que la política del govern continuarà buscant el màxim consens possible en tots els barris on s'implementi el carril bici, per fer-lo i millorar-lo, mai per aturar-lo.

El Sr. Fernández Díaz diu que sorprèn que la consulta per preguntar als veïns sobre el tramvia sigui considerada un avanç i, a canvi, que la consulta als mateixos veïns quant als carrils bici suposi un retrocés.

Diu que amb aquesta segona intervenció vol apel·lar als grups que han anunciat la seva abstenció, el grup Demòcrata, Ciutadans i el PSC, que reconsiderin el seu posicionament, atès que si hi voten a favor la proposició tirarà endavant, i és una oportunitat immillorable per reclamar a l'alcalde, mitjançant una consulta i amb el pronunciament dels veïns, que rectifiqui l'improvisat disseny i implantació dels carrils bici. Demana al grup Demòcrata que no posi excuses de mal pagador, com ara que ja es va aprovar una proposició per aturar la implantació dels carrils, perquè entenen que és una aturada per revisar-los, i creu que si no hi volen votar a favor és per altres raons.

Insisteix a demanar a aquests grups que no perdin l'oportunitat, ja que si no ho fan així entén que no poden anar després als barris a dir als veïns que estan indignats amb els carrils bici, quan no han donat suport a l'única possibilitat certa perquè quan d'aquí a unes setmanes es faci la multiconsulta s'hi inclogui aquesta qüestió.

Repeteix que tenen l'oportunitat de parar la imposició del govern de l'alcalde Colau, i avisa que si no és així serà per l'abstenció dels grups Demòcrata, de Ciutadans i del PSC.

La Sra. Vila diu que escoltant la Sra. Vidal gairebé està convençuda de votar a favor de la proposició, però ratifica que s'abstindran. Fa notar a la regidora que entre no fer una cosa i fer-la malament hi ha l'alternativa de fer-la ben feta, i això és el que demanen.

El Sr. Alonso replica al grup del PP que des de l'oposició s'ha de ser responsable amb allò que necessita la ciutat; i, en aquest cas, diu que una consulta sobre sí o no als carrils bici absolutament genèrica seria molt perjudicial per a la ciutat.

Repeteix que són del parer que cal dialogar amb els veïns dels barris on s'implanti un carril bici, atès que cada cas és diferent, i que allò que no s'ha de fer és una consulta demagògica.

La Sra. Vidal recorda al Sr. Fernández Díaz que el govern del PP té recorregut el reglament de participació que impulsa aquest ajuntament, de manera que li suggereix que s'aclareixi i que

parli amb el govern a fi de valorar quina mena de participació volen. I subscriu l'observació del Sr. Alonso que la consulta que proposen seria totalment demagògica.

El Sr. Fernández Díaz replica a la Sra. Vidal que el govern de l'estat ha recorregut només un punt del reglament quant a les majories i en cap cas n'ha demanat la suspensió, de manera que la consulta es pot fer sense cap problema.

Retreu als grups Demòcrata, de Ciutadans i del PSC que amb la seva abstenció permetin que no es pugui incloure la pregunta sobre els carrils bici en el procés de multiconsulta dels propers mesos. I observa que si allò que els preocupa és la pregunta, qüestiona per què no han fet cap esmena a la proposició; entén que no ho han fet perquè allò que rebutgen és la consulta en si, la possibilitat que els veïns es pronunciïn, i els avisa que això ho hauran d'explicar en els barris.

Remarca que el govern municipal anteposa la seva ideologia a una bona mobilitat, com queda palès amb les superilles, el tram central del tramvia per la Diagonal i també en el disseny, equivocant i precipitant, dels carrils bici, ja que per a l'alcaldeessa la Barcelona del segle XXI s'ha d'assemblar al Pequín comunista del segle XX, on hi cap tot i de qualsevol manera. Diu que estan configurant els carrils bici com a superilles encobertes pels problemes de mobilitat que estan generant, agreujant els embussos i causant molèsties innecessàries a veïns i comerciants. I afegeix que tot això ho fan sense que hagi entrat en vigor l'ordenança de la bicicleta, sense avaluar l'impacte en el trànsit d'aquests nous carrils bici –que es duplicaran els propers mesos–, i sense haver adjudicat el servei del Bicing.

Es rebutja aquesta proposició / Declaració de Grup amb vint vots en contra –emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal–, pels Srs. Bosch, Coronas i Puigcorbé i les Sres. Benedí i Capdevila, per les Sres. Lecha, Rovira i Reguant, i també pel Sr. Ardanuy–, disset abstencions –emeses pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Homs i Rognoni, pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, i també pels Srs. Collboni i Mòdol i de les Sres. Ballarín i Andrés–, i tres vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal de la CUP:

6. (M1519/8433) El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer.- Donar suport a la vaga general feminista convocada el proper 8 de març, facilitant que les treballadores de l'Ajuntament de Barcelona, així com a les treballadores de les empreses que donen servei al mateix que es puguin adherir a la vaga i difonent la convocatòria de la vaga general feminista a través dels mitjans corporatius. Segon.- Treballar per la remunicipalització i extensió dels serveis públics relacionats amb la sanitat, serveis socials i atenció a les dones i atenció de la infància: des d'escoles bressols i hospitals, fins als serveis de dependència i atenció a les persones. Tercer.- Establir clàusules per evitar l'esclatxa salarial entre homes i dones als contractes i licitacions que efectui l'Ajuntament de Barcelona, evitant la contractació amb aquelles empreses en les quals es detectin aquesta esclatxa salarial en qualsevol dels seus estaments. Quart.- Establir un protocol d'actuació per evitar la discriminació laboral de les persones trans. Cinquè.- Establir la necessitat de personació de l'Ajuntament de Barcelona en els casos penals d'assetjament laboral.

La Sra. Rovira recorda que el 8 de març se celebra la Diada Internacional de les Dones Treballadores, una jornada que expressa la lluita de milions de dones que no tenen res més que el seu treball com a mode de vida. Remarca que han estat les dones treballadores qui històricament han mantingut viva la flama de la dignitat contra l'explotació capitalista, l'explotació patriarcal i, també, contra el racisme; tres sistemes que neguen el dret a una vida digna i a una sobirania plena com a dones, tant als Països Catalans com arreu del món.

Assenyala que la divisió sexual del treball provoca que totes les tasques de la llar, de reproducció i cura que fan les dones, pràcticament en solitari, no tinguin reconegut ni el valor econòmic, ni el social, ni tampoc l'institucional, malgrat que són tasques imprescindibles per garantir el sosteniment, el manteniment i la reproducció de la mateixa vida.

Remarca que han estat les dones les qui han sofert la cara més dura de la crisi, les retallades de pensions, d'educació, de sanitat, de la no implementació de la llei de dependència, la regressió en drets socials. Indica que mentre això passava, l'estat i les empreses es beneficiaven de tot aquest treball invisibilitzat, imprescindible per sostenir la vida.

Afegeix que, com a treballadores, les dones també han de patir l'explotació a la feina, i encara més si està associada al paper de cuidadores que el capitalisme patriarcal ha destinat a les dones de les classes populars: netejar, rentar, cuinar i cuidar.

Constata igualment que les dones són qui tenen més contractes a temps parcial, jornades laborals més curtes, percepció de salaris fins a un 26% menors que els homes; menys reconeixement de la feina; i una pitjor percepció de la salut. I indica que tot això es produeix en el context d'unes institucions que, a dia d'avui, estan buides de sobirania, on prima la lògica dels mercats per sobre de les persones; que sostenen un sistema autonòmic que ofega, i que en comptes de garantir una vida digna, retalla llibertats, desposseeix i precaritza.

En conseqüència, l'alliberament del patriarcat només serà possible lluitant les dones organitzades per posar la vida al centre, i així es reivindica la vaga feminista del proper 8 de març. Assenyala que és en aquest marc que el seu grup vol proposar diferents qüestions competència d'aquest ajuntament; així, en primer lloc, que es doni suport a la vaga general feminista convocada per al 8 de març, facilitant a les treballadores municipals, així com també a les de les empreses que donen serveis a l'Ajuntament, que en són moltes, que es puguin adherir a la vaga, i que es difonguin pels diferents canals de comunicació interna els seus drets per poder realitzar aquesta vaga amb totes les garanties.

En segon lloc, demanen que es treballi per reforçar la qualitat i la cobertura dels serveis, així com valorar la possible internalització dels que estan relacionats amb la sanitat, serveis socials i atenció a les dones i a la infància. Precisa que es refereix, també, a escoles bressol i hospitals, però també a serveis de dependència i atenció a les persones. En aquest sentit, creu que és sabut que la CUP aposta per un sistema de remunicipalitzacions que permeti garantir la qualitat dels serveis, però també les condicions dignes de molts d'aquests serveis, que donen vida a la ciutat i que són imprescindibles i que estan externalitzats, i les seves treballadores estan en unes condicions precàries per desenvolupar aquestes tasques.

Posa de manifest que han acceptat l'esmena a la proposició de Barcelona en Comú a fi que s'estudiï aquesta internalització, tot i que l'aposta del seu grup és la municipalització.

Indica que reclamen l'establiment de clàusules per evitar l'esclletxa salarial entre homes i dones en els diferents contractes i licitacions d'aquest ajuntament. En aquest sentit, diu que no entenen que la guia de contractació social a dia d'avui encara permeti, malgrat que hi figurin indicacions contràries, aquesta bretxa salarial, i que empreses que donen servei a aquesta administració la mantinguin.

Afegeix que també consideren imprescindible establir un protocol d'actuació per evitar la discriminació laboral de les persones trans en el conjunt de serveis de la ciutat.

Finalment, apunta que demanen que aquest ajuntament es personi en els casos penals d'assetjament laboral, sempre que es consideri viable.

La Sra. Vila posa de manifest que l'esclletxa salarial entre homes i dones encara és una realitat a la societat; a Catalunya els homes guanyen anualment una mitjana de 6.500 euros més que els dones, cosa que significa que la bretxa salaria al país és d'un 24%.

En aquest sentit, confirma que estan d'acord que cal promoure mesures adreçades a la sensibilització social sobre aquesta esclletxa, especialment en el teixit empresarial; per aquest motiu, assenyala que van presentar en la darrera sessió de la comissió de Drets Socials una declaració institucional de denúncia d'aquestes desigualtats i que exigia al govern municipal de prendre un conjunt de mesures en el si de l'Ajuntament.

Posa en relleu que els actuals convenis col·lectius són una font important de discriminació salarial per raó de gènere, ja que permeten que per una mateixa categoria laboral i una activitat igual es puguin assignar salaris diferents entre homes i dones. Per tant, creuen que cal reforçar el paper de la negociació col·lectiva i estendre els plans d'igualtat a les empreses.

Remarca que una altra mesura important per corregir aquesta situació seria promoure una legislació més favorable a la transparència salarial a les empreses. I afegeix la necessitat d'incrementar el salari mínim interprofessional o establir-ne un d'específic per a Barcelona.

Indica que també és important corregir l'aspecte dels permisos de maternitat i de paternitat perquè siguin voluntaris i no transferibles.

En conseqüència, manifesta que el seu grup se suma a la crida en favor de la igualtat salarial i la no-discriminació per raó de gènere, i a les concentracions que durant el 8 de març tindran lloc arreu del territori, especialment davant dels ajuntaments.

En referència a la vaga convocada per a aquest dia, tot i estar d'acord amb molts dels arguments utilitzats per a la seva convocatòria, diu que consideren que hi ha mecanismes que són més eficients per assolir la igualtat salarial. Per aquest motiu, tenint en compte l'enfocament que fa la CUP d'aquesta vaga, avança que faran un vot en contra de la proposició. I afegeix que haurien volgut que la Declaració Institucional presentada pel grup del PSC hagués tingut format de proposició a fi de poder expressar el conjunt de matisos que el seu grup considera necessari posar de manifest.

La Sra. Barceló afirma que el seu partit treballa dia a dia per avançar en la igualtat entre dones i homes. Remarca la realitat que suposa l'existència d'un 23% de bretxa salarial i que les feines a temps parcial són un terç més entre les dones.

Comenta que l'informe sobre la feminització de la pobresa posa de manifest que les dones pateixen una incidència més elevada d'atur estructural i de llarga durada que no pas els homes. Considera, en aquest sentit, que la igualtat real entre homes i dones s'aconsegueix amb polítiques públiques que solucionin els problemes estructurals que causen la desigualtat, i no únicament amb eslògans i titulars.

Entenen, igualment, que es contraproductiu barrejar les reivindicacions feministes amb mesures de lluita contra el capitalisme a les quals s'apel·la en la convocatòria de la vaga del 8 de març. Creuen que és un error en la lluita per la igualtat barrejar un assumpte tan seriós amb altres disputes ideològiques.

Constata que el compromís de Ciutadans és ferm, tal i com han demostrat amb accions a les institucions; fa avinent que gràcies al seu partit els pares poden disposar de dues setmanes més de permís de paternitat, les mares autònomes reben més ajudes, i han aconseguit la signatura d'un pacte nacional contra la violència de gènere.

Remarca que el seu grup va demanar al govern municipal d'establir mesures a fi de reduir i evitar la bretxa salarial existent entre els treballadors i les treballadores de l'Ajuntament; i, alhora, també van sol·licitar la presentació de mesures per evitar aquesta bretxa salarial en els contractes d'aquest ajuntament amb empreses externes.

Manifesta que el seu partit té el màxim respecte per aquesta convocatòria de vaga i el dret d'exercir-la, però consideren que no és el camí més adequat. Altrament, entenen que per a la lluita per la igualtat entre homes i dones o per combatre la bretxa salarial no cal comprar un paquet anticapitalista o antisistema. Entenen que el feminisme ha de ser plural i obert a totes les dones i no excloure'n cap d'una lluita que afecta tothom.

Adverteix que ningú no es pot abrogar el repartiment de carnets de feminisme ni patrimonialitzar la lluita per la igualtat. Per tant, avança l'abstenció del seu grup, i confirma que continuarà treballant cada dia des del Congrés dels Diputats i les institucions pertinents per millorar la situació actual i perquè qualsevol persona tingui les mateixes aspiracions, oportunitats i salaris, independentment del gènere.

Expressa que Ciutadans creu que no només es tracta d'una qüestió de dones, sinó de justícia i d'igualtat. Això no obstant, confirma que estan d'acord amb què és necessari establir un protocol per evitar la discriminació laboral de les persones trans.

Finalment, anuncia que s'abstindran en aquesta votació.

La Sra. Benedí destaca que malgrat els avenços realitzats les desigualtats i les discriminacions envers les dones encara són ben presents i massa punyents. Posa en relleu que les situacions de vulnerabilitat són més crues entre les dones, i la major precarietat laboral o la feminització de la pobresa en són dos exemples clars.

Explica que un estudi recent d'Enginyers sense Fronteres fa evident que set de cada deu víctimes de pobresa energètica són dones; i assenyala que discriminació no queda en això, sinó que més d'un 70% dels contractes a temps parcial es fan a dones. En aquesta mateixa línia, comenta que l'Observatori Dona i Empresa posa de manifest que més del 70% de les empreses no tenen cap dona al consell d'administració.

Fa notar que aquesta situació contrasta amb l'àmbit educatiu, en què les dones representen el 60% de les llicenciades, però els càrrecs de més rellevància estan ocupats per homes majoritàriament.

Afegeix que segons el darrer informe de la Generalitat, l'escletxa salarial entre homes i dones se situa en un 26,6% a Catalunya, i tot indica que tendeix a eixamplar-se. Manifesta que el seu grup considera cal abordar molt seriosament aquesta qüestió per eradicar-la, i no pas obviar-la al·legant que no els pertoca ficar-s'hi.

Indica que cal aconseguir prestacions socials que permetin dur a terme les tasques de criança, de cura i d'acompanyament familiar en condicions d'igualtat de gènere i dignitat per a totes les persones implicades; i assenjala la voluntat que la cura sigui considerada com un bé social de primer ordre, ja que el sosteniment de la vida és cabdal i així s'ha de reconèixer.

Denuncia que les dones procedents d'altres cultures no siguin reconegudes com a subjectes de ple dret, i que hagin d'afegir a la seva condició d'immigrants la de ser dones, cosa que encara agreuja la seva vulnerabilitat. Igualment, també denuncia l'homofòbia i la transfòbia com a formes de violència masclista.

Fa avinent que el grup d'ERC dóna suport a la iniciativa de la vaga internacional convocada per al 8 de març per les feministes de diversos països. Igualment, confirma que coincideixen plenament amb la necessitat d'establir clàusules en contractes i licitacions d'aquest ajuntament per acarar l'escletxa salarial, establir protocols d'actuació per evitar la discriminació laboral de les persones trans, i la necessitat de personació d'aquest ajuntament en els casos d'assetjament laboral.

En conseqüència, confirma el vot favorable del seu grup a la proposició.

La Sra. Ballarín observa que fa massa temps que les dones es veuen obligades a fer declaracions institucionals i a aprovar mocions sobre els seus drets i que queden en paper mullat. Entén, doncs, que cal fer un pas més i aturar-se per demostrar que sense el seu treball el món s'atura.

Per aquest motiu, manifesta que donen suport a la vaga de dues hores convocada per UGT i CCOO i a les accions reivindicatives impulsades per diferents entitats. I indica que, en aquesta línia, el seu grup ha impulsat una Declaració Institucional en aquest Ple.

Reconeix, però, que falta recórrer molt de camí per assolir una igualtat real de drets entre homes i dones, especialment en el terreny laboral, on els motius reivindicatius són ben clars arran de la bretxa salarial del 24% a Catalunya, la precarització laboral que comporta que el 82% dels contractes a temps parcial siguin de dones, o la diferència a la baixa de les pensions que cobren les dones.

Agraeix als sindicats la convocatòria d'aquesta vaga general que respon a una crida global per reivindicar causes tan justes com la pujada de salaris, sobretot dels mínims, plans d'igualtat obligatoris en totes les empreses, l'aprovació d'una llei de transparència i d'igualtat real que posi fre a la bretxa salarial.

Quant a la proposició presentada pel grup de la CUP assenyala que en comparteixen alguns punts, però diu que els sembla curiós que aquest grup no se sumés a la Declaració presentada la setmana passada en comissió sobre la bretxa salarial en aquest ajuntament, on recorda que aquesta diferència encara és de gairebé un 16%.

Observa que quan es parla dels drets de les dones cal centrar-se en això i no introduir altres qüestions, que si bé són molt importants com és el cas de les internalitzacions, si no tenen eines per treballar és millor no entrar-hi. Afegeix que també són conscients que és un aspecte molt important la desigualtat amb les persones trans, però consideren que hi ha altres programes per treballar-ho, mentre que ara és el moment de parlar de les dones.

Pel que fa a l'assetjament laboral, consideren que no pertoca tractar-ho aquí, i tot i que reconeixen que és un assumpte molt greu, en aquest cas concret que els ocupa han de tractar de dones només, i entenen que l'assetjament laboral afecta tant homes com dones.

Conclou, doncs, que la proposició inclou aspectes que a parer seu s'haurien de deixar per tractar-los en una altra ocasió, mentre que, altrament, hi troben a faltar l'esment explícit de la violència masclista.

Per tot plegat, avança que faran una abstenció.

La Sra. Esteller diu a la Sra. Rovira que la demagògia i les polítiques de la CUP són les principals enemigues per aconseguir la igualtat entre homes i dones. Adverteix que per tractar l'assumpte de la bretxa salarial sobra la demagògia i l'enfrontament entre homes i dones ja que intoxica les possibles vies de solució i, altrament, cal unitat, diàleg i trobar acords per reduir i acabar amb aquesta bretxa salarial.

Manifesta que el seu grup fa anys que treballa per la igualtat real entre homes i dones, en el context d'un món i una societat reals, i no pas en l'imaginari en què habita la CUP.

Puntualitza que l'assumpte de la bretxa salarial s'ha de tractar amb molt de rigor, ja que la mitjana a Espanya se situa en 14%, però no s'ha d'oblidar que els darrers cinc anys s'ha reduït de quatre punts, cosa que la situa per sota de la mitjana europea; així, esmenta que el percentatge d'aquesta esclatxa a Espanya està set punts per sota d'Alemanya, mig punt per sota de França, i sis per sota del Regne Unit. Remarca, doncs, que tenen molt de recorregut i accions per fer, però entén que aquest assumpte no s'ha de tractar com si fossin els pitjors d'Europa perquè no és així.

Remarca que per reduir la bretxa salarial és indispensable que les dones treballin i, per això, amb les polítiques del PP s'han recuperat llocs de treball destruïts per la crisi durant els governs socialistes a l'estat, i un 1,3 milions de dones s'han incorporat al món laboral i el darrer any s'han creat tres-cents mil llocs de treball. Per tant, reconeix que cal millorar els llocs de treball de les dones i eliminar la bretxa salarial amb rigor.

Observa que el grup de la CUP no parla mai de les dones autònomes, de les qüestions que els afecten, i els recorda que també estan en el mercat laboral i han de fer front a moltes dificultats.

Fa avinent que en tot això cal abordar les causes en el seu origen, i millorar les negociacions col·lectives; en aquest sentit, recorda que el novembre passat la ministra va presentar als sindicats i a les patronals mesures per modificar la legislació en aquest sentit per promoure la igualtat real a les empreses, amb auditories, amb transparència a fi que es proporcioni informació segregada, i un canvi de la legislació en aquest sentit. Insisteix que cal treballar amb accions i amb propostes reals, i no pas mitjançant aquestes vagues, que no fan altra cosa que generar tot el contrari d'allò que interessa per avançar en l'eradicació de la bretxa salarial; i reitera que cal molt diàleg, negociació col·lectiva i modificació legislativa a fi que les empreses incorporin la igualtat.

El Sr. Ardanuy expressa que el farà una abstenció en aquesta proposició, que justifica perquè tot i que conté elements que comparteix, n'hi ha d'altres que no. Precisa que està plenament d'acord amb la lluita contra la bretxa salarial, per evitar la discriminació laboral de tots els col·lectius i considera que les relacions laborals s'han de basar més en la meritocràcia. Altrament, diu que està en contra de la remunicipalització sistemàtica de qualsevol tipus de servei, ja que s'ha de valorar de quina manera es pot prestar millor.

Afegeix la consideració que la igualtat real d'oportunitats de les dones s'ha de fomentar en tots els àmbits.

La Sra. Pérez ratifica que el govern municipal, sense complexos, sempre ha expressat que el feminisme i les polítiques feministes signifiquen un moviment de transformació social cabdal; un moviment que planta cara a un sistema econòmic que no valora la vida ni el medi ambient; un moviment que lluita contra la violència de gènere, que defensa la justícia, el dret a decidir sobre el propi cos; igualment, reivindica l'accés a recursos bàsics, la sobirania alimentària i el pacifisme perquè, subratlla, el feminisme ha treballat de la mà amb moltes altres lluites col·lectives que proposen models socials més justos.

Nega que el feminisme es pugui fer al gust del consumidor, ja que les reivindicacions, la història i la teoria feminista no estan fetes perquè, a conveniència, s'acoblin a Ciutadans o al PP; altrament, remarca que el moviment feminista és global, transcultural, internacional i divers, i assegura que no serà allò que ara alguns pretenen que sigui per sentir-s'hi còmodes.

Quant a la vaga feminista convocada per al 8 de març, manifesta que el govern municipal creu que cal facilitar-la durant tot el dia i, per tant, diu que intentaran no organitzar actes públics, i convocaran a la concentració del migdia a la porta de l'Ajuntament. Precisa que es garantiran els serveis mínims durant les dues hores per torn de vaga convocada pels dos sindicats majoritaris.

I aprofita per fer-se ressò d'una demanda a Proféminas que els ha fet arribar una treballadora negra, que feia una reflexió sobre les dones que no podran unir-se a la vaga perquè, com ella, no es poden permetre no acudir a un lloc de treball precari per por de perdre'l; i fa avinent, també, que quan es parla d'escletxa salarial s'oblida dir que moltes dones negres i racialitzades només poden optar a una mena de treballs, ja que la primera frontera que troben a l'hora buscar una feina digna és el color de la seva pell. En conseqüència, insta a tenir en compte aquests col·lectius durant la jornada de vaga.

Fa referència a què la proposició de la CUP esmenta també les clàusules de contractació, que a banda de lluitar contra l'esclletxa salarial també han d'establir eines per lluitar contra l'assetjament sexual per motiu de gènere, i fa avinent que el govern està treballant un protocol per a la no-discriminació de les persones LGTBI en aquest ajuntament, que inclou un apartat específic per a persones trans. Afegeix que també han augmentat la cobertura de serveis que menciona la proposició; han fet la remunicipalització dels serveis que han considerat viables i adients, com és el cas de les escoles bressol i oficines d'habitatge, mentre que altres estan sent estudiades, i destaca que també han fet moltes accions en el terreny de la justícia de gènere.

La Sra. Rovira assegura que estan cansades de fer declaracions i propostes que quedin en no-res, com apuntava la Sra. Ballarín, ja que han comprovat que l'esclletxa salarial ha anat augmentant, que la percepció de la salut entre les dones continua sent pitjor que la dels homes, que la feminització de la pobresa és una realitat. Per tant, consideren que cal anar a l'arrel de la situació que provoca tot això, i que és el fet que hi regeix el sistema econòmic capitalista i les relacions patriarcals, que la seva formació vol canviar de soca-rel.

En conseqüència, consideren que cal assenyalar les violències, la feminització de la pobresa, la divisió sexual del treball fruit del sistema capitalista que relega les dones a les tasques de cura, i de reproducció i de sosteniment de la vida, i que no les reconeix.

Consideren, per tant, que al vaga del 8 de març, no l'aturada de dues hores sinó de tot el dia, és més necessària que mai i està vinculada directament amb els serveis públics municipals.

La Sra. Benedí manifesta que per solidaritat amb totes les dones del món ERC se suma a la vaga del 8 de març.

S'aprova aquesta proposició / Declaració de Grup amb onze vots en contra –emesos pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Homs i Rognoni, i també pels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller–, deu abstencions –emeses pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, pels Collboni i Mòdol i de les Sres. Ballarín i Andrés, i també pel Sr. Ardanuy– i dinou vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer.- Donar suport a la vaga general feminista convocada el proper 8 de març, facilitant que les treballadores de l'Ajuntament de Barcelona, així com a les treballadores de les empreses que donen servei al mateix que es puguin adherir a la vaga i difonent la convocatòria de la vaga general feminista a través dels mitjans corporatius. Segon.- Treballar per reforçar la qualitat i cobertura dels serveis així com valorar la seva possible internalització d'aquells relacionats amb la sanitat, serveis socials i atenció a les dones i atenció de la infància: des d'escoles bressols i hospitals, fins als serveis de dependència i atenció a les persones. Tercer.- Establir clàusules per evitar l'esclletxa salarial entre homes i dones als contractes i licitacions que efectui l'Ajuntament de Barcelona, evitant la contractació amb aquelles empreses en les quals es detectin aquesta esclletxa salarial en qualsevol dels seus estaments. Quart.- Establir un protocol d'actuació per evitar la discriminació laboral de les persones trans. Cinquè.- Establir la necessitat de personació de l'Ajuntament de Barcelona en els casos penals d'assetjament laboral sempre que sigui viable.

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

Del Grup Municipal BnComú:

Única. (M1519/8450) El Plenari del Consell Municipal acorda: - Instar l'Estat a impulsar una reforma legal urgent de la Llei d'Arrendaments Urbans, per tal de protegir els drets de llogaters i llogateres. Aquesta reforma hauria de permetre: - Allargar la durada dels contractes dels 3 anys actuals a un mínim de 5, tal i com establia la LAU abans de la reforma de 2013. - Establir una limitació de l'augment dels preus entre contracte i contracte que impedeixi lloguers abusius. - Per tal d'aplicar aquest sistema: - Barcelona i els municipis afectats per pujades indiscriminades en el preu del lloguer es declararan com a àrees de mercat tensionat. - A les àrees declarades de mercat tensionat el sistema de contenció de lloguers vindrà determinat per un indicador que establirà preus de referència en funció de variables: renda familiar disponible, superfície del pis, estat de conservació, any de construcció, qualificació energètica, característiques de la zona, accés a serveis públics i privats, etc. Si l'Estat no està disposat a reformar la Llei d'Arrendaments Urbans en el sentit esmentat que atorgui les competències en matèria de lloguer a les Comunitats Autònomes i grans municipis que ho sol·licitin.

La Sra. alcaldessa indica que presenta aquesta proposició a instàncies del regidor Colom, a qui aprofita per agrair la feina que està fent juntament amb tot l'equip d'Habitatge per posar la maquinària al màxim a fi de recuperar el dèficit històric des de fa dècades en política d'habitatge, no només a Barcelona sinó al conjunt de l'estat.

Dit això, assenyala que amb aquesta proposició es volen centrar, atès que avui ja han tingut ocasió de tractar diversos aspectes relacionats amb l'habitatge, en la qüestió específica de la regulació del lloguer. En aquest sentit, comenta que diàriament tenen notícies del fet que el preu del lloguer supera el nivell de la bombolla en onze capitals de l'estat, entre les quals Barcelona i Madrid. Remarca, però, que això afecta especialment Barcelona, ja que és una de les ciutats que té un parc de lloguer de més del 30%.

Assenyala que, com ja va anunciar en la conferència de ciutat que va fer pel gener al Col·legi de Periodistes, tenint en compte que la ciutat nota més la situació abusiva de la mercantilització i especulació amb l'habitatge practicada durant dècades, i que provoca unes pujades desorbitades i descontrolades, cal que atenguin la petició del sindicat de llogaters, de la PAH i de les entitats veïnals, que plantegen fer moltes actuacions, entre les quals subratlla la que fa referència al lloguer, sotmès a la LAU, llei que té dos aspectes que van ser desregularitzats: la durada dels contractes i el fet que no existeixi cap control de preus.

Per tant, indica que han volgut centrar la proposició en aquests dos aspectes per afrontar la pujada de lloguers, ara mateix el principal problema en matèria d'habitatge a Barcelona; i a fi de cercar el màxim consens possible, s'han centrat en una proposta que inclou dos punts que poden defensar conjuntament al Congrés de Diputats i on calgui.

Estén la mà als grups, doncs, amb una proposició que a parer seu centra molt bé l'assumpte: la durada dels contractes de lloguer, actualment de tres anys –reclamen que, com a mínim, sigui de cinc anys–; i que s'estableixi un control mínim de les pujades abusives.

Insisteix que aquests dos punts els semblen de mínims, i convida els grups municipals a posicionar-se, si pot ser unànimement, per defensar-los en la reforma de la LAU, tal com demanen els afectats.

El Sr. Martí observa que el govern els porta una proposició molt concreta per abordar el principal problema de la ciutat que és l'accés a l'habitatge digne i assequible, i diu que celebren aquest interès.

Puntualitza que aquesta qüestió afecta la voluntat del govern de l'estat i el Congrés dels Diputats. En aquest sentit, remarca que el seu grup –i així ho recordava avui el seu ponent en la intervenció arran de l'informe de l'estat de la ciutat– ha governat la ciutat i, per tant, coneix de primera mà el problema i és responsable per presentar iniciatives que serveixin per pal·liar-lo.

Fa notar que les decisions al respecte es prenen a sis-cents quilòmetres de distància, i assenyala que els efectes de la modificació de la LAU no seran immediats; per tant, cal tenir presents quines són les responsabilitats immediates del govern de la ciutat.

Confirma que el seu grup dóna suport a aquesta iniciativa, a la qual han presentat dues esmenes que han negociat amb el regidor Montaner i que precisen l'increment anual dels lloguers, que hauria de ser el de l'IPC –tal com establia la llei abans de la modificació del 2013–; i que s'implanti un topall a fi d'evitar els increments abusius i injustificats dels preus.

Posa en relleu que el que succeeix ara com ara és que l'increment dels preus dels lloguers a Barcelona ha estat del 30% en tres anys, i adverteix que quan puguin notar els beneficis d'aquesta possible modificació de la LAU, l'increment potser ja està en un 40% o un 50% i, per tant, han d'actuar mentrestant.

Subscriu plenament l'afirmació de l'alcaldeessa que cal el màxim consens, però adverteix que el govern municipal ha de fer la seva feina i fer-la millor. I es pregunta què hauria passat si durant els tres primers anys de mandat de l'alcalde Trias s'haguessin produït uns increments del preu del lloguer com ara; qui estaria fent escarnis.

No obstant això, confirma que donaran suport a la proposició.

El Sr. Blanco assegura que comparteixen la preocupació i els objectius expressats en la proposició, però creu que el govern municipal hauria de saber que una regulació dels lloguers no és la panacea, i comenta que molts experts dubten de l'eficàcia d'aquestes mesures, especialment en el cas de ciutats com Barcelona, on el parc públic d'habitatge és molt escàs i, per tant, depèn molt del sector privat. Afegeix que els experts diuen que regulacions massa intervencionistes podrien ser contraproductives, de manera que qualsevol mesura s'hauria de prendre amb molta precaució. Puntualitza que el seu grup no s'oposa a què s'estudiïn regulacions, però sí que alerta que cal fer-ho amb molt de rigor i precaució.

Posa a tall d'exemple el cas de la ciutat de San Francisco, on el resultat d'establir regulacions no ha estat satisfactori; afegeix que a França els tribunals acaben de suspendre les regulacions; i a Berlín, ciutat en què s'emmiralla sovint Barcelona, resulta que té un parc de vegades més gran d'habitatge protegit, però es constata que els preus dels lloguers també puja excessivament.

En conseqüència, alerta que no hi ha una solució fàcil per al problema de l'habitatge. Tanmateix, assegura que estan d'acord amb què cal estudiar mesures en el conjunt d'Espanya, i locals en l'àmbit de Barcelona, a fi de fomentar el lloguer assequible i l'estabilitat dels preus.

Conclou, per tant, que comparteixen l'objectiu de la proposició però no el contingut en considerar que les mesures no haurien d'estar imposades pel govern central, sinó adoptades pels governs locals atès que els ajuntaments són qui millor coneixen la situació social i econòmica dels seus municipis.

Afegeix que també creuen que és oportú enviar un missatge a altres administracions, ja que el govern d'Espanya i el de Catalunya estan fent molt poca cosa en polítiques d'habitatge, i res per ampliar el parc públic d'habitatge, altrament, han reduït dràsticament les aportacions i les inversions els darrers anys.

Per tot plegat, avança que el seu grup farà una abstenció.

La Sra. Benedí celebra que el govern municipal presenti una proposició sobre la reforma de la LAU, atès que fa temps que cal fer-ho a fi de dificultar que s'especuli amb el dret a l'habitatge.

Aprofita per recordar que aquest mes en el Congrés dels Diputats el grup parlamentari d'ERC, conjuntament amb el grup parlamentari confederal Unidos Podemos- En Comú Podem- En Marea, i el grup mixt van presentar una proposició de llei d'emergència habitacional en famílies vulnerables en l'àmbit habitacional i de la pobresa energètica que, entre altres aspectes, aborda reforma de la LAU.

Observa que en la justificació de motius de la proposició es fa una anàlisi en què es parla de Barcelona com a la ciutat amb més quantitat d'habitatge de lloguer, un 31%, i per tant la que pateix més pujades de preu, un 30% d'ençà del 2014; igualment s'aborda el desastre de la LAU, impulsada pel PP el 2013; i també s'esmenta que altres ciutats europees compten amb normatives per impedir la pujada indiscriminada dels lloguers, i on els contractes són de major durada. Diu que troben a faltar en aquesta anàlisi, però, l'esment a la rebaixa dels salaris, i repeteix, com ja han fet en altres ocasions, que cal implementar un salari mínim de ciutat.

Quant a la necessitat d'augmentar la durada dels contractes que planteja la proposició, i que proposa en cinc anys, manifesta que el seu grup és del parer que cinc anys no solucionen el problema, atès que no permeten fer un projecte de vida, i tampoc no fan rendibles les millores de l'habitatge.

Estan d'acord, també, amb què cal una regulació dels preus, ja que el llogater ha de saber en llogar un pis quant li costarà si renova el contracte, i també perquè la propietat sigui conscient que no s'hi val tot.

Pel que fa a determinar àrees on el mercat està tensionat i establir un indicador de preus de referència segons diverses variables, observa que caldrà afinar molt aquestes variables, ja que, per exemple, el govern afegeix el concepte d'antiguitat, i alerta que cal tenir en compte

que la majoria d'habitatges antics tenen una qualitat estructural major i funcionen millor que els nous, tot i que l'estat de conservació és una altra cosa.

Anuncia que el seu grup votarà a favor de la proposició i demana, també, que Madrid es faci responsable de les seves competències, i confien que el govern municipal faci el mateix i sigui responsable i acceleri la maquinària ja que no arriben als objectius en l'àmbit habitacional a què es van comprometre. I afegeix que la mateixa demanda també la traslladen a la Generalitat.

La Sra. Andrés coincideix amb què porten dècades de retard en assolir un parc d'habitatge de lloguer i que això impacta, juntament amb la LAU, en els preus, els màxims ara d'ençà del 2008.

Considera que aquestes dècades de retard no són perquè sí; així, molts països a què al·ludeixen contínuament posant-los com a referents de parc públic d'habitatge construït, el tenen perquè la Segona Guerra Mundial va causar una gran destrucció i es van haver de bastir edificis de nova planta; altrament, aquí, es vivia en una dictadura que feia habitatge públic de mala qualitat i que, literalment, ha caigut damunt de les persones. Remarca que allò que han fet els governs d'esquerres quan han governat aquest ajuntament ha estat atorgar dignitat a la vida de les persones treballadores tornant a refer aquells habitatges; precisa que es refereix concretament al barri de Verdum, al del Turó de la Peira o a la Trinitat Nova, entre més barris de la ciutat on s'han hagut de fer habitatges de nova construcció.

Replica al Sr. Pisarello que, certament, gran part del que van promoure governs anteriors era habitatge de propietat, ja que era l'únic patrimoni de què podien disposar moltes famílies treballadores. Confirma que en el mandat de l'alcalde Hereu es van fer quatre mil pisos, dels quals mil tres-cents van ser dotacionals per a joves i gent gran, dos mil es van adreçar, en part, a reposar els habitatges precaris, i la resta van passar al parc de lloguer i vuit-cents es van destinar a real·lotjaments.

Remarca que són socialistes i, per això, van fer aquestes operacions en benefici de la dignitat de la gent, especialment de les persones treballadores maltractades per la dictadura.

Diu que no entenen per quin motiu es presenta aquesta iniciativa en aquest Ple, ja que el grup parlamentari confederal Unidos Podemos- En Comú Podem- En Marea, i el grup mixt la van presentar idèntica fa sis mesos en el Congrés dels Diputats, i el seu grup parlamentari en aquella cambra hi va donar suport i hi van formular algunes esmenes. Reitera, doncs, que no entenen el motiu de presentar-la novament en aquesta cambra i demana a l'alcaldesa que els ho expliqui.

Assenyala que el seu grup subscriu plenament el contingut de la proposició, atès que fa referència a la modificació de la LAU, que és el mateix que es demanava el 2013 des del Consell de l'Habitatge Social d'aquest ajuntament; tanmateix, adverteix que no poden demanar una cosa impossible com és que es reformi la Constitució per transferir una competència sobre el lloguer a una comunitat autònoma, ja que si el govern de l'estat no està disposat a modificar la LAU, menys encara transferirà competències. Per tant, confirma que el seu grup no està per fer brindis al sol.

El Sr. Fernández Díaz observa que l'alcaldeessa ha justificat la seva intervenció en aquesta intervenció, que qualifica d'inèdita, perquè està molt preocupada per l'habitatge com, d'altra banda, ho estan tots. Entén que en el seu cas hi ha el petit detall que ella és l'alcaldeessa de la ciutat i, per tant, a més d'estar preocupada, hauria d'estar ocupada gestionant amb eficàcia les competències pròpies de l'Ajuntament en matèria d'habitatge, que remarca que s'han demostrat com un autèntic fracàs.

Observa que, tal vegada amb la intenció d'eludir el resum del debat sobre l'Estat de la Ciutat que han fet avui, i que s'ha centrat bàsicament en les polítiques d'habitatge del govern municipal, l'alcaldeessa ha pretès desviar l'atenció culpant, amb aquesta proposició, el govern de l'estat per la política de lloguers; i afegeix que amb aquesta argücia, intenta evitar que es parli de desnonaments, o de l'increment d'un 24% dels preus del lloguer durant aquest mandat.

Addueix que si la Sra. Colau no fos l'alcaldeessa de Barcelona, i la mateixa situació d'ara es donés amb algú altre a l'alcaldia de la ciutat, està ben segur que assistiria a aquest Ple amb la samarreta reivindicativa i fent escarnis a la porta de l'Ajuntament. Observa, igualment, hi ha la possibilitat que es faci un autoescarni i que es reclami responsabilitats a ella mateixa, que a parer seu és el que hauria de fer si fos coherent.

Diu que el seu grup no està disposat a caure en el parany que els vol parar el govern municipal plantejant aquest debat; i considera que no cal reproduir aquí els debats s'han fet al Congrés dels Diputats arran de les iniciatives presentades pels grups parlamentaris. Recorda que el govern d'Espanya està a punt de presentar el Pla estatal d'habitatge 2018-2021, que la seva aprovació per part del consell de ministres és imminent, i que inclou ajudes per al lloguer, el suport a col·lectius vulnerables i a les persones desnonades, i més d'ajudes a la compra i rehabilitació d'habitatges.

Confirma que és aquest el marc i que si, altrament, l'alcaldeessa es cregués el que avui ha traslladat al Ple per espolsar-se les responsabilitats, hauria d'explicar quines mesures adoptarà el govern municipal en l'àmbit de les seves competències per minimitzar l'impacte dels lloguers a les butxaques de la ciutadania. Entén que en aquest sentit podrien arribar a un acord, tot i que no ho veu factible perquè es tracta de governar i assignar recursos públics, cosa que l'alcaldeessa ni fa, ni sap fer, ja que la seva manera de governar és sempre donar la culpa als altres de tot allò que el govern de la ciutat no és capaç de fer.

La Sra. Reguant considera evident que el lloguer s'ha convertit en el principal problema de l'habitatge a Barcelona; constata, com ja deien avui en el debat sobre l'Estat de la Ciutat, que els blocs de lluita es multipliquen setmanalment i que cal posar-hi una solució decidida, que no significa anar a demanar als altres que facin coses, perquè amb això només no n'hi ha prou.

Reconeix que els municipis no tenen la totalitat de les competències, però entenen que es poden explorar els límits, ja que cal trobar totes les vies possibles per acabar amb la total impunitat amb què operen els especuladors, les entitats financeres que es dediquen a jugar amb el dret a l'habitatge i el preu del lloguer de bona part de la ciutadania.

Remarca que parlar de sobirania és, també, parlar de sobirania residencial i, per tant, del dret de la població a un habitatge digne i a decidir sobre el sistema, i no pas delegar-ho en altres perquè ho facin, quan són plenament conscients que no hi estan disposats.

Precisa que existeixen vies, que també els demanen els moviments socials de la ciutat, com és el registre d'habitatges, solars i propietats verticals desocupades; assenjala que el seu grup sistemàticament reclama al govern de la ciutat el registre de pisos buits, que no aconsegueixen mai de tenir, que cal per fer un mapa, a partir del qual aprofitar les esclotxes de la Llei d'urbanisme o altres per poder començar a recuperar habitatge buit.

Afegeix que cal que l'Ajuntament es posi al costat dels qui lluiten i que reconegui clarament les legítimes i necessàries resistències immediates que estan duent a terme els veïns i les veïnes de la ciutat, practicades per llogaters i que inclouen la permanència en l'habitatge a precari quan el propietari rebutja la renovació del contracte, de manera que es força l'ocupació de propietats verticals buides. Indica que en aquests casos cal que l'Ajuntament, si realment vol abordar el problema de l'habitatge i donar solucions als veïns, els faci costat.

Considera que ni el PP ni la majoria dels grups parlamentaris del Congrés dels Diputats modificaran mai la LAU en el sentit que necessita la gent, entenent que allò prioritari és que siguin els municipis qui tinguin, o s'agafin, les competències; per tot plegat, avança que el seu grup donarà suport a la proposició.

El Sr. Ardanuy diu que està fonamentalment d'acord amb què, com a mínim, s'hauria de tornar a la fórmula dels 5 + 3, i fugir clarament del nou model 3 + 1 pel que fa als terminis dels lloguers, i afegeix que, fins i tot, caldria tornar a una nova versió dels lloguers de llarga durada, amb altres tipus d'incentius per a propietaris i arrendataris.

Considera que també s'hauria d'establir el màxim d'increment anual dels lloguers vinculant-los a l'IPC. Precisa, en aquest sentit, que convindria definir clarament què significa lloguer abusiu o desproporcionat a fi de valorar si les rendibilitats obtingudes ho són, però sense provocar grans pèrdues de rendibilitat o, fins i tot, rendibilitats negatives per evitar perdre pisos en el mercat de lloguer.

Afegeix que també s'hauria de definir correctament què significa pujada indiscriminada.

I, finalment, es mostra plenament partidari que les administracions locals i autonòmica puguin prendre decisions en aquest àmbit i no deixar-ho en mans de l'estat.

La Sra. alcaldessa agraeix els suports obtinguts per la proposició i també les esmenes que hi ha formulat el grup Demòcrata.

Confirma que es compromet com a alcaldessa a lluitar per això que avui aprovaran allà on calgui, i especialment al Congrés dels Diputats, a més de continuar fent el màxim possible en el marc de les competències municipals.

Reconeix a la Sra. Andrés que està molt bé haver refet barris de mala construcció, però discrepa amb què amb diners públics es facin pisos de compravenda, que es privatitzen i que acaben entrant en la dinàmica especulativa, i ho considera clarament un fracàs que els allunya de les polítiques europees de les grans capitals del nord d'Europa, que tenen parcs

d'habitatge públic d'un 15%, 20% i fins i tot 30%. Així, tot això que aquí no s'ha fet durant dècades ara està invertint la tendència, tot i que també costarà dècades recuperar tot allò que no s'ha fet abans.

Posa de manifest que novament la portaveu del grup del PSC ha parlat dels quatre mil pisos, i confirma que han demanat les dades als responsables tècnics municipals, de les quals se'n desprèn que, d'aquests quatre mil pisos que atribueixen al mandat Hereu, l'Ajuntament només en va fer mil, dos-cents cinquanta a l'any, i molt pocs de lloguer, ja que gairebé tots estaven destinats a la compravenda, de manera que s'acaben privatitzant i no resten per a les persones que realment els necessita.

La Sra. Andrés replica a l'alcaldeessa que quan faci mil pisos en poden tornar a parlar, ja que a dia d'avui només n'ha fet 168.

El Sr. Fernández Díaz demana a l'alcaldeessa que els informi de les mesures previstes per modular els preus dels lloguers a Barcelona i que estan a l'abast de les competències municipals.

La Sra. alcaldeessa puntualitza a la regidora Andrés que el 2017 han incorporat gairebé nou-cents pisos, no només de nova construcció, sinó provinents d'operacions de compravenda per sota del preu de mercat i de cessions, de manera que confirma que estan utilitzant totes les estratègies per incorporar el màxim nombre de pisos de lloguer social al parc d'habitatge, que és el que no va fer el PSC quan governava.

Seguidament, retreu al Sr. Fernández Díaz el seu to burleta i arrogant per referir-se a les polítiques d'habitatge del govern municipal, que admet que poden ser insuficients i que són els primers a reconèixer que en calen més, però entén que no pot pretendre fer-los creure que s'estan impulsant lleis des del Congrés dels Diputats, quan la realitat és que el govern del PP ha reduït d'un 70% el pressupost d'habitatge, mentre que aquest govern l'ha multiplicat per quatre. Constata que el govern del PP se situa a la cua d'Europa en ajudes i inversions en habitatge.

I afegeix al regidor que ella no faria befa dels col·lectius que batallen al carrer pels drets de tothom, ja que el PP ja ha regalat més de quaranta mil milions d'euros als bancs que han arruïnat la vida de milers de persones, i que el mateix govern reconeix que dona per perduts.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració Institucional amb deu abstencions –emeses pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, pels Srs. Collboni i Mòdol i per les Sres. Ballarín i Andrés, i també pel Sr. Ardanuy–, tres vots en contra – emesos pels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller, i vint-i-set vots a vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda:

Instar l'Estat a impulsar una reforma legal urgent de la Llei d'Arrendaments Urbans, per tal de protegir els drets de llogaters i llogateres. Aquesta reforma hauria de permetre: - Allargar la durada dels contractes dels 3 anys actuals a un mínim de 5, tal i com establia la LAU abans de la reforma de 2013 i establir un increment màxim anual de les rendes d'acord amb l'IPC. - Establir una limitació de l'augment dels preus entre contracte i contracte que impedeixi

incrementos de alquiler injustificados y alquileres abusivos. - Por tal de aplicar este sistema: - Barcelona y los municipios afectados por pujadas indiscriminadas en el precio del alquiler se declararan como a áreas de mercado tensionado. -A las áreas declaradas de mercado tensionado el sistema de control de alquileres vendra determinado por un indicador que establecera precios de referencia en funcion de variables: renta familiar disponible, superficie del piso, estado de conservacion, any de construccion, cualificacion energetica, caracteristicas de la zona, acceso a servicios publicos y privados, etc.

Si l'Estat no està disposat a reformar la Llei d'Arrendaments Urbans en el sentit esmentat que atorgui les competències en matèria de lloguer a les Comunitats Autònomes i grans municipis que ho sol·licitin.

c) Precs

Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/8453) Que el Govern municipal doni compliment a les iniciatives aprovades i als acords assolits en la negociació del pressupost 2018, i executi de forma immediata les accions i polítiques transversals necessàries per eradicar la venda ambulante no autoritzada a la ciutat de Barcelona.

El Sr. Trias observa que el top manta no és una problemàtica exclusiva de Barcelona, ni tampoc ho és del present mandat, malgrat que en aquest, fruit de la deixadesa de funcions del govern i de les contradiccions constants, entre les quals la desautorització de la guàrdia urbana, ha augmentat exponencialment. Així, constata que el top manta s'ha estès per tota la ciutat, tant en superfície com al subsòl, i també s'ha desestacionalitzat.

En conseqüència, formula el prec a fi que el govern executi amb immediatesa les polítiques i accions transversals necessàries per eradicar la venda ambulante en les condicions que ho fa el top manta.

La Sra. alcaldessa precisa que d'ençà del 2015 la guàrdia urbana opera en matèria de venda ambulante il·legal mitjançant el dispositiu Víctor-Alfa, que gradua les intervencions en funcion de la presència de venedors ambulants. Fa referència a la complexitat del fenomen, que com ha dit el regidor Trias no afecta només Barcelona, que té moltes cares, entre les quals la vulnerabilitat de les persones en situació irregular per causa d'una llei d'estrangeria absolutament racista.

Remarca que tot i aquesta complexitat, la guàrdia urbana no ha deixat d'actuar, tal com demostren les dades sobre el nombre de denúncies i incautacions de productes, alhora que també s'han augmentat les actuacions en origen en magatzems i punts de distribució de productes falsificats.

Concreta que ahir mateix es va fer un operatiu al subsòl de la plaça de Catalunya, una vegada més coordinat amb mossos d'esquadra, amb els quals s'han intensificat els operatius conjunts. Afegeix que dijous passat es va tornar a reunir el subgrup de la junta local de Seguretat, creat durant el present mandat amb l'objectiu específic d'abordar la venda ambulante irregular i a fi de millorar la cooperació dels cossos.

Confirma, doncs, que mai no s'ha deixat d'actuar, i en aquest sentit diu que pot acceptar aquest prec.

El Sr. Trias agraïx l'acceptació del prec, i està d'acord amb què no és fàcil resoldre el fenomen del top manta. Això no obstant, apunta que és bàsic tenir en compte la prevenció, i retreu al govern que no la faci i, altrament, abaixi la guàrdia, cosa que provoca l'arribada de més persones que practiquen aquesta activitat, de manera que el fenomen augmenta.

Destaca, igualment, el paper essencial de la guàrdia urbana en aquesta prevenció, malgrat que té ordres del govern de no actuar en aquest sentit. És a dir, entén que les actuacions es fan a mitges tal com demostra el fet que el top manta ha augmentat.

Considera que aquesta manca de control i de prevenció ha anat bé al govern durant una època, però ara es troba amb què s'hi ha passat de la ratlla i que en determinats moments es creen problemes de seguretat greus, i això és el que demana el seu grup que s'abordi eficaçment.

La Sra. alcaldessa observa que el Sr. Trias ha estat alcalde de la ciutat i coneix les responsabilitats de govern i, per tant, és conscient de la complexitat dels aspectes de seguretat, així com també que en el fenomen del top manta hi ha aspectes de vulnerabilitat. Per tant, diu que li sorprèn que faci afirmacions que no són certes com que el govern ha donat ordre de no actuar a la guàrdia urbana. I remarca que les dades avalen que la prevenció existeix i que, de fet, i han promogut l'impuls d'una estratègia nova que és ampliar la taula que van establir amb la Sindicatura de Greuges, i a la qual s'han apuntat molts municipis de Catalunya, entre els quals hi ha ajuntaments governats per la formació del Sr. Trias, i que celebren la col·laboració amb Barcelona, amb el Síndic de Greuges i amb les forces policials per abordar d'una manera àmplia aquesta problemàtica, conscients que només amb l'actuació policial, ni en aquesta ciutat ni enlloc, el problema no es resol, i que s'ha d'acarar també des del vessant social.

Del Grup Municipal Cs:

2. (M1519/8441) Que el Govern municipal elabori un estudi per a la viabilitat de traslladar a l'edifici dels antics jutjats de Barcelona a l'avinguda Lluís Companys les comissaries de la Guàrdia Urbana de Barcelona dels districtes de Ciutat Vella i Eixample, el Centre de Control d'Emergències i el de policia judicial de Zona Franca. I que així mateix es consideri en l'estudi que en els espais que ara ocupen aquestes comissaries més el CECOR es dediquin a equipament municipals per als districtes de l'Eixample i Ciutat Vella.

El Sr. Sierra retreu a l'alcaldessa que eludeixi les qüestions de seguretat, i diu que voldrien que, com a responsable de seguretat d'aquest ajuntament, respongués les preguntes que es plantegen en aquest sentit.

Dit això, formula el prec amb què el seu grup demana l'elaboració d'un estudi per al trasllat a l'antic edifici de jutjats del passeig Lluís Companys de la sala de control d'emergències, de les comissaries de Ciutat Vella i de l'Eixample i del centre de denúncies de la Zona Franca.

La Sra. Pin justifica el rebuig del prec presentat pel grup de Ciutadans bàsicament perquè ja els van respondre aquesta qüestió en comissió. Torna a explicar, doncs, que els terrenys

pertanyen a l'Ajuntament i que els anys vuitanta es va fer un conveni amb la Generalitat com a usufructuària sempre que els destinés a usos judicials, i que la Generalitat ha anunciat que pensa instal·lar-hi l'Audiència Provincial i, per tant, no està en mans d'aquest ajuntament decidir-ne el destí, i que durant cinc anys i mentre no estigui elaborat el projecte d'aquest equipament, els terrenys es destinen a ús públic.

Afegeix que el Centre de Coordinació (CECOR) s'instal·larà a l'antic Palau d'Esports, segons la decisió que es va prendre en la Junta Local de Seguretat després de l'atemptat de l'agost. Indica que com ja van dir en comissió, s'intentarà negociar amb la Generalitat que els terrenys puguin ubicar la comissaria de la guàrdia urbana, i confirma que estan treballant en aquest sentit.

Remarca que com a ajuntament també estan assumint una operació que correspon a la Generalitat.

El Sr. Sierra replica que l'acord és justament al contrari del que acaba d'assenyalar la regidora Pin, i que no és traslladar el CECOR a un equipament esportiu, tal com ja va dir el grup del PSC quan formava part del govern, així com també era un acord amb un grup municipal en la negociació del pressupost.

Destaca, però, que el que demana el seu grup respon a una necessitat vital, atès que l'actual ubicació és un perill per a la salut dels treballadors de la guàrdia urbana, bombers, del servei d'emergències i de mossos d'esquadra, ja que s'hi han confirmat problemes greus en aquest sentit.

Recorda que en aquest ajuntament es van aprovar propostes, entre les quals la del seu grup el juny de 2016, per traslladar el centre de control d'emergències a un espai adequat.

Remarca que amb aquest prec demanen que s'estudiï la viabilitat de traslladar-lo als terrenys esmentats; i retreu a l'alcaldeessa la manca de respecte envers la guàrdia urbana i que es palesa en casos com aquest, i en el fet que aquest ajuntament no es personi en els procediments judicials que ateny al cos, o en no fer un centre d'emergències adequat, amb què s'havien compromès; o el fet ocorregut avui mateix, quan un sindicat de la guàrdia urbana ha pretès entrar unes pancartes al Plenari i no se li ha permès, mentre que altres assistents com a públic sí que ho han pogut fer.

La Sra. Pin reitera allò que va ja es va dir en comissió, i és que posats a fer coses impossibles proposin que les forces armades destinin a habitatge social els edificis mig buits que tenen al final de la Rambla.

Insisteix que els terrenys del passeig de Lluís Companys tenen una cessió per cinc anys per a ús com a espai públic, però no per construir-hi un nou edifici ja que l'usdefruit és de la Generalitat; i demana al regidor que no generi expectatives on no es poden concretar.

No s'accepta el prec.

3. (M1519/8442) Que el Govern municipal dialogui amb els representants dels veïns que reclamen un replantejament dels carrils bici, estudiï les modificacions que siguin necessàries en la configuració i el disseny d'aquells carrils bici que hagin generat problemes de mobilitat,

consensuï aquestes modificacions amb les associacions veïnals i presenti en el termini de dos mesos un informe amb propostes d'actuació per millorar la configuració i el disseny dels carrils bici i la seva integració al sistema general de mobilitat de la ciutat.

El Sr. Blanco diu que la implantació precipitada d'alguns carrils bici està començant a generar certa alarma social, i que ja sovintegen les veus de refús contra ciclistes i bicicletes. Consideren que la situació, doncs, és preocupant, ja que una de les prioritats de la mobilitat a la ciutat hauria de ser el foment d'un ús de la bicicleta segur i compatible amb altres mitjans de transport.

Assenyala que la implantació dels carrils bici s'ha de fer amb sentit comú i amb consens, i no pot ser que aquests carrils obstaculitzin l'ús d'altres mitjans de transport com ja han denunciat algunes entitats. En aquest sentit, posa com a exemple l'avinguda de Vallcarca, que és la principal via de comunicació des de Gràcia i la ronda de Dalt, i que ha quedat reduïda a només un carril per a cada direcció de circulació, cosa que genera congestió en el trànsit i dificultats d'accés a equipaments i serveis públics, tal com denunciïn entitats veïnals. Afegeix que un altre cas és el dels carrers de l'entorn del Turó Park, que estan completament col·lapsats, i fa notar que, en ser carrers 30, les bicicletes ja tenien prioritats per circular i, per tant, no calien els carrils bici.

Confirma, també, que algunes entitats s'han arribat a qüestionar el tipus de pintura que s'utilitza per a la senyalització dels carrils, que no és antilliscant i, per tant, que pot resultar perillosa per als ciclistes.

Per tot plegat, justifica la presentació d'aquest prec, que llegeix.

La Sra. alcaldessa observa que quan es posa en funcionament un nou carril bici el seu ús augmenta gradualment i no d'entrada. Confirma que treballen perquè les afectacions als veïnats i als comerços per la implantació d'aquests carrils siguin les mínimes possibles, i així s'hi mantenen les zones de càrrega i descàrrega, les d'aparcament regulat i per a persones amb mobilitat reduïda, els girs, i es millora la regulació semafòrica. Remarca que tot això es fa amb diàleg amb el veïnat i, també, amb una visió general de ciutat pel que fa a l'increment de l'ús de la bicicleta en benefici d'una millora evident de la salut, i la necessitat urgent de reduir la circulació de vehicles privats de motor i, contràriament, promoure els desplaçaments a peu, en bicicleta i en transport públic, i això justifica l'increment de carrils bici.

El Sr. Blanco insisteix que cal una correcta implantació dels carrils bici, atès que si no es fa així provoquen més congestió i contaminació i, per tant, més mortalitat per aquesta causa; en conseqüència, no es tracta de fer molts carrils bici sinó d'ubicar-los bé, i dissenyar-los sempre d'acord amb els veïns i les entitats que els representen.

La Sra. alcaldessa subscriu plenament la necessitat de parlar amb els veïnats i de tenir en compte les seves peticions; això no obstant, indica que en alguns casos les demandes són contradictòries en un mateix veïnat, uns volen carril bici i altres aparcament davant de casa, i en aquests casos és imprescindible aplicar el model de ciutat.

Replica que no segueixen cap sistema arbitrari per implantar els carrils bici, i que existeix un pacte per a la mobilitat urbana aprovat per ampli consens polític –Pacte per la Mobilitat

Urbana 2013-2018– que conté criteris tècnics rigorosos en aspectes de mobilitat, i amb una visió global de ciutat pel que fa al disseny d'aquests carrils bici, que han d'estar connectats entre si.

Reitera que estan d'acord que cal escoltar els veïns i les veïnes, i que es poden produir molèsties en moments de transició, però insisteix que el sistema de carrils bici és una aposta de futur en benefici de la salut, de la disminució de la contaminació acústica, i l'increment de la seguretat en els desplaçaments urbans.

Del Grup Municipal d'ERC:

4. (M1519/8437) El Govern municipal es compromet a presentar una proposta per tal d'avançar el procés de reallotjament de les unitats de convivència afectades per la darrera fase de la MPMG de la Colònia Castells. Aquesta proposta s'haurà de presentar primer a la Comissió de Seguiment de la Colònia Castells en un termini màxim de tres mesos des de la resolució de l'actual assignació d'habitatges de reallotjament.

La Sra. Benedí recorda que el 2001 es va aprovar la modificació del PGM en l'àmbit de la Colònia Castells, construïda els anys vint del segle XX per acollir treballadors i treballadores de les fàbriques de la zona. Indica que d'ençà de l'esmentada modificació s'ha avançat molt lentament, bé per l'existència de contenciosos o bé per l'endarreriment provocat per la crisi econòmica que va començar el 2008, de manera que la fase de major envergadura encara està per començar. Per tant, posa en relleu que hi ha veïns i veïnes que després de disset anys de patir l'afectació de la modificació de PGM no saben encara quan s'executarà aquesta darrera fase i, en conseqüència, quan es podran acollir al dret de reallotjament o rebre la indemnització prevista per la legislació urbanística.

Afegeix que, paral·lelament, al carrer d'Entença hi ha 32 habitatges construïts de l'anomenada nova fase 1, i confien que es pugui resoldre al més aviat possible; i que el contenciós administratiu no suposi encara més demora per al desenvolupament de la modificació de PGM de la Colònia Castells.

Precisa que només hi ha 17 habitatges públics dels 32 esmentats en el Districte de Les Corts; per tant, allò que el seu grup demana amb aquest prec és que s'avancin aquests habitatges per a unitats de convivència afectades per aquesta fase de la Colònia Castells, encara pendent de calendari i pressupost, a fi d'evitar que al districte hi hagi habitatges buits de propietat municipal.

El Sr. Colom observa que la Sra. Benedí ha introduït en la seva intervenció algun aspecte diferent al del prec presentat, i puntualitza que accepta estrictament el prec registrat, i que respon en la línia del que va expressar en la darrera sessió de la comissió de seguiment, i que és, una vegada finalitzat el reallotjament, de portar una proposta de les actuacions per desencallar una situació que s'ha allargat massa, que ha estat enquistada.

Afegeix que ja s'ha iniciat el procés participatiu proposat en relació a la urbanització de la zona verda, i que s'està seguint el calendari establert en les darreres sessions de la comissió de seguiment.

La Sra. Benedí agraeix l'acceptació del prec, i demana que expliquin als veïns els aspectes legals que no acaben d'aclarir. Fa notar que hi ha aspectes contradictoris en la situació actual, en el sentit que hi ha persones afectades per una reforma urbanística des de fa més de quinze anys, mentre que hi ha disset habitatges municipals buits mentre es resol la nova fase 2, que se suma a la manca de promoció d'habitatge públic a Les Corts.

El Sr. Colom puntualitza que d'acord amb el protocol els habitatges del carrer d'Entença són per al reallotjament dels afectats de l'àmbit de la Colònia Castells. Afegeix que mentre vagi avançant aquesta fase es podrà disposar de més habitatge públic per als reallotjaments.

Del Grup Municipal del PP:

5. (M1519/8444) Que el Govern municipal expliqui l'estat d'execució del Pla Delta per part de l'Ajuntament, que l'alcaldeessa va anunciar al gener de 2017, detallat per projectes, pressupost i calendari d'actuació de cadascun.

El Sr. Fernández Díaz fa referència a la conferència de l'alcaldeessa al Col·legi de Periodistes d'ara fa un any en la qual va anunciar a bombo i platerets el Pla Delta, un projecte de desenvolupament de la ciutat. Així, entén que en una mostra de pura gesticulació va arribar a afirmar que el Besòs i el Llobregat no són fronteres per a la Barcelona; i constata que a dia d'avui no han plantejat res del pla esmentat, tot i que en la conferència d'ara fa un any va arribar a anunciar una inversió de mil cinc-cents milions d'euros, un calendari de deu anys, trenta projectes i, fins i tot, va anticipar que disposaven d'un esborrany del Pla.

El Sr. Pisarello precisa que els trenta projectes estratègics ja estan aprovats, i busquen treure el millor profit de la plataforma econòmica existent a la zona del delta del Llobregat; entre els objectius, esmenta l'aprofitament del sòl industrial per a l'activitat econòmica, reduir el greuge ambiental del delta i fer ciutat en aquest àmbit. Indica que hi ha cinc àmbits d'actuació concrets, que són l'impuls de l'activitat econòmica i l'ocupació, sostenibilitat, habitabilitat, infraestructures i governança.

Assenyala que no pot enumerar els trenta projectes estratègics per raons de temps, però en destaca alguns com el desenvolupament d'un parc industrial i tecnològic de Pime a la Zona Franca; la transformació de Mercabarna perquè pugui promoure circuits curts; i la promoció d'un barri a la Marina del Prat Vermell, on calculen que hi poden haver deu mil habitatges adreçats a col·lectius en situació de vulnerabilitat, però també per atraure talent científic i tecnològic.

Recapitula, doncs, que hi ha un seguit de propostes que estan elaborades i que les presentaran aviat. Remarca, però, que l'establiment d'aquest pla no depèn només d'aquest ajuntament i que s'ha de posar en marxa en coordinació amb altres municipis i amb diversos agents econòmics de la Zona Franca i del port.

El Sr. Fernández Díaz comparteix amb el Tinent d'Alcaldeia que es tracta d'un pla molt complex, però considera que no és encertat que el tema central de la conferència anual de l'alcaldeessa al Col·legi de Periodistes de fa un any hagi estat aquest pla i que, a més, anunciés una inversió de mil cinc-cents milions d'euros, trenta actuacions concretes i calendaritzades en una dècada, la construcció de dotze mil habitatges públics i privats, la transformació de

Mercabarna, el desenvolupament d'empreses d'economia social, o una passarel·la de vianants entre la muntanya de Montjuïc i el Morrot.

Remarca que ha transcorregut un any d'ençà d'aquell anunci i que els resta poc més d'un any de mandat, i diu que no entén que amb aquest temps es pugui concretar un calendari, el finançament o quins han de ser els operadors.

Retreu al govern que hagi generat unes expectatives immenses que, després d'un any, no ha pogut concretar més que amb vaguetats. I considera que es tracta de jugar en contra del ministeri de Foment, que presenta el projecte d'ampliació del nombre de carrils de la ronda Litoral en el tram del Morrot a fi que no sigui un tap en els accessos a la ciutat.

El Sr. Pisarello remarca que el Pla Delta és un projecte a deu anys, i reitera que els trenta projectes estratègics ja estan enllestits; però repeteix que tot depèn de la coordinació entre les administracions. Assegura que si tot plegat només depengués d'aquest ajuntament avui podria donar-los molta més informació.

I aprofita per replicar al Sr. Fernández Díaz que molts dels nombrosos plans directors que anuncia el ministeri acaben en no-res; en aquest sentit, fa referència al pla director de l'aeroport que proposa que la quarta pista sigui a l'aeroport de Girona, cosa que consideren molt encertada però que no està concretada.

Finalment, convida al regidor a acompanyar-lo a parlar amb els municipis metropolitans i amb els actors de la Zona Franca sobre l'assumpte.

d) Preguntes

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/8454) Quines accions té previstes el Govern municipal per commemorar al llarg d'aquest 2018 l'Any Pompeu Fabra?

El Sr. Ciurana fa referència a què dimarts passat va fer cent cinquanta anys del naixement de Pompeu Fabra, i que enguany també és el centenari de l'edició de la Gramàtica Catalana i, en aquest sentit, el març de 2017 el govern de Catalunya va decidir que el 2018 seria l'Any Pompeu Fabra.

En conseqüència, pregunta quines accions ha previst aquest ajuntament per commemorar aquests esdeveniments.

El Sr. Asens indica que hi ha un extens programa d'activitats per a la commemoració de l'Any Fabra, que el comissari Jordi Ginebra va anunciar en l'acte inaugural, juntament amb el comissionat municipal de Cultura.

Es felicita, doncs, que moltes de les activitats previstes es facin a Barcelona, entre les quals esmenta la ruta barcelonina, atès que el filòleg hi va viure durant vint anys, o la digitalització de l'obra completa de Fabra.

Concreta, igualment, que aquest ajuntament farà per Sant Jordi la Nit del Drac, actuació en què concentraran els majors esforços econòmics per dur a terme una proposta del dramaturg Marc Rosich.

Afegeix que a les biblioteques de la ciutat s'està treballant un programa d'activitats sobre la vida i obra de Pompeu Fabra, com és el cas de l'exposició a la biblioteca Jaume Fuster, i un cicle de conferències sobre la situació actual del català i també sobre la figura del lingüista.

El Sr. Ciurana puntualitza que amb la pregunta el seu grup també pretenia expressar una certa preocupació, ja que el govern municipal no va assistir a la reunió convocada pel govern de Catalunya el 12 de desembre a fi de coordinar tot aquest seguit d'actuacions. Entén que en aquell moment hi havia una crisi de govern municipal, i que el responsable de cultura va cessar en aquells dies i, per tant, era factible que hi hagués un buit.

No obstant això, reitera que els preocupa que Barcelona, com a capital de Catalunya, no tingui un paper central i més decisiu en la celebració de l'Any Fabra, com a mínim tan rellevant com el que hi té la ciutat de Badalona d'on era originari Pompeu Fabra.

Demana, per tant, més proactivitat d'aquesta ciutat en àmbits com Món Llibre, la Setmana del Llibre en Català o altres esdeveniments literaris i culturals que se celebren al llarg de l'any, o mitjançant l'IMEB i el Consorci d'Educació per aprofitar a les escoles els recursos didàctics i pedagògics continguts al web de l'Any Fabra.

El Sr. Asens comparteix la importància de la figura de Pompeu Fabra, que Josep Pla definia com el català més important d'aquests temps, i que té una dimensió clarament nacional, per tant, la institució més involucrada ha de ser la Generalitat.

Confirma al Sr. Ciurana que aquest ajuntament serà proactiu, més del que ho és l'ajuntament de Badalona; i afegeix que en els esdeveniments literaris de ciutat d'enguany es farà present la figura de Pompeu Fabra; alhora que fa avinent tota la predisposició del govern municipal a rebre les propostes dels grups municipals i de la mateixa Generalitat en aquest sentit.

Del Grup Municipal PSC:

2. (M1519/8448) Quins seran els criteris d'accés per optar als cubicles anomenats Allotjaments de proximitat provisionals APROP?

La Sra. Andrés indica que la pregunta fa referència als allotjaments de proximitat APROP amb la finalitat de saber quins col·lectius hi accediran i de quina manera.

La Sra. Ortiz destaca que l'Àrea de Drets Socials ha treballat molt en aquest projecte amb el conjunt d'entitats socials, i també l'àmbit d'arquitectura i d'experts tècnics.

Assenyala que estan parlant d'allotjaments de proximitat que responen a necessitats concretes i diverses de la ciutat, i que es vehiculen mitjançant registre de sol·licitants de lloguer, que inclou persones joves que demanen l'accés a habitatge; igualment, s'adrecen a sectors amb vulnerabilitat o sense llar que provenen de taules d'emergències; a demandants de refugi i que necessiten solucions habitacionals.

Concreta, doncs, que es tracta d'un projecte que respon a la diversitat de la ciutat, i que s'inscriu en diverses tipologies d'edifici.

La Sra. Andrés justifica la presentació de la pregunta perquè al seu grup li preocupa que aquests allotjaments no són pròpiament habitatges, ja que no podran obtenir una cèdula d'habitabilitat, així com i la mixtura que s'hi produirà. En aquest sentit, fa referència a què s'han dut a terme algunes d'actuacions per a la ubicació de diversos col·lectius, que han acabat sent estigmatitzats i diu que no voldrien que tornés a passar.

Afegeix que també els amoïna la itinerància, especialment en el cas de les famílies, atès que es tracta d'allotjaments temporals; i remarca que els inscrits en el registre de sol·licitants d'habitatge el volen estable a fi d'arrelar-se en un barri.

La Sra. Ortiz precisa que aquests allotjaments proporcionen més estabilitat que els de lloguer amb l'actual LAU, ja que en aquest cas estan parlant d'estades d'un mínim de cinc o sis anys; sense oblidar que es tracta d'una solució provisional mentre no s'aconsegueixi el parc d'habitatge públic planificat amb seixanta-sis promocions en marxa, i reconeix que cal accelerar els temps de construcció perquè existeixen urgències.

Considera, doncs, que els allotjaments APROP donen molta més estabilitat que el lloguer; i posa en valor que es tracta d'un projecte que ha estat molt treballat, especialment amb les entitats socials i també amb els sectors tècnics.

Finalment, convida la regidora Andrés a la jornada que se celebrarà el proper 1 de març sobre solucions innovadores en habitatge, i entén que podrà valorar més positivament el projecte.

3. (M1519/8449) Quin és el capteniment de l'alcaldeessa sobre la política de relacions laborals a l'Ajuntament de Barcelona i empreses i organismes municipals?

El Sr. Collboni formula la pregunta referida a l'opinió de l'alcaldeessa sobre la política de relacions laborals d'aquest ajuntament, de les seves empreses i organismes municipals atenent que, segons la Carta Municipal, és la màxima responsable també de l'administració municipal i d'exercir la direcció superior del personal municipal.

Posa de manifest l'existència de grans reptes i fites quant a les relacions laborals de l'ajuntament de Barcelona, i diu que voldrien saber com les acara l'alcaldeessa i quin paper creu que han de tenir els sindicats en aquestes polítiques.

La Sra. alcaldeessa observa que la pregunta és molt genèrica, i respon que les relacions laborals, dins i fora d'aquest ajuntament, són fonamentals per a la defensa dels drets de les persones treballadores.

Pel que fa a l'afirmació del regidor que ella és la màxima responsable de la direcció del personal, com també ho és d'exercir el govern de la ciutat, puntualitza que és obvi que no s'encarrega del dia a dia de les relacions laborals, i que Relacions Laborals es coordina amb la Primera Tinència d'Alcaldia, la regidoria de Presidència i la gerència municipal per fer-ho. Afegeix la consideració que els sindicats tenen una funció fonamental en fer que aquestes relacions laborals funcionin de la millor manera possible, i confirma que aquest ajuntament hi treballa en les taules específiques que existeixen per tractar tots els assumptes oberts.

El Sr. Collboni diu que, com a responsable d'un grup de l'oposició, volia conèixer l'opinió de l'alcalde, però també perquè hi estan molt interessats UGT i CCOO. En aquest sentit, apunta que els sindicats volen saber com afronta la negociació del conveni col·lectiu després de la pèrdua de catorze punts del poder adquisitiu acumulat els darrers anys; de quina manera s'aplica l'ampliació de la plantilla; què succeirà amb les jubilacions previstes a la guàrdia urbana, i de quina manera es reposaran; què ha significat l'anul·lació judicial del SOM i el seu impacte en la relació de llocs de treball; o aspectes més concrets com ara els canvis en l'Institut Municipal de Serveis Socials o l'IMI arran dels canvis d'organigrama; o com s'ha d'acabar produint el tancament del PAMEM i el seu traspass al CatSalut; o com s'estan fent les internalitzacions, especialment en les escoles bressol que van ser privatitzades.

Justifica aquest seguit de qüestions perquè els sindicats volen parlar amb l'alcalde, però no s'hi han pogut reunir ni una sola vegada en els tres anys que porta el mandat. Concreta que s'hi han adreçat en cinc ocasions, i han estat derivats, en primer lloc, al Primer Tinent d'Alcalde, posteriorment al regidor de Presidència i, d'aquest, a un assessor que, al seu torn, els ha derivat a un altre assessor.

Per tant, demana més respecte a l'alcalde per als representants dels treballadors, per als sindicats UGT i CCOO especialment, que històricament han demostrat que es comprometen amb el projecte de Barcelona, i que tenen aportacions per fer-hi. Entén que l'alcalde, com una persona d'esquerres sensible a la participació i a les organitzacions socials, no ha estat a l'altura del tractament que mereixen els sindicats.

La Sra. alcaldessa posa de manifest que el Sr. Collboni mai no va plantejar-li aquesta qüestió quan formava part del govern municipal, i diu que no sap per què, tot de sobte, té aquesta preocupació per un assumpte que mai no havia manifestat en la gran quantitat de reunions, públiques i privades, que van compartir.

Diu que li fa la sensació que el regidor pretén generar polèmica i cercar conflicte en un àmbit on, altrament, aquest govern està treballant bé, i que els sindicats saben que compten amb el seu màxim respecte, i remarca que s'hi ha trobat en infinitud d'ocasions, en actes per assumptes laborals de millora dels drets laborals de la ciutadania, tant si treballa a l'Ajuntament com si no; i demana al Sr. Collboni que li digui quin alcalde ha portat personalment la negociació del conveni col·lectiu.

Assegura, doncs, que es reuneix amb els sindicats i que prioritzen l'assumpte del conveni que, actualment, s'està negociant i li consta que s'estan fent passes endavant. Tanmateix, considera que en aquest moment s'ha de respectar el pla de treball establert i fomentar un bon clima, no pas al contrari com sembla que pretén el regidor.

Pel que fa a les jubilacions de la guàrdia urbana confirma no només es cobreixen amb reposició sinó que s'està ampliant la plantilla, de la mateixa que es fa a l'Ajuntament amb la convocatòria de noves places més important dels darrers quaranta anys, malgrat les limitacions que hi posa el ministre Montoro i la política del PP.

Destaca que estan millorant la contractació pública, i estan introduint i millorant en les guies de contractació, juntament amb els sindicats, les clàusules socials; i estan millorant les licitacions, per exemple, a Barcelona Activa.

Del Grup Municipal PP:

4. (M1519/8445) Considera vostè que com alcaldessa està complint les promeses que va fer com activista i dirigent de Barcelona En Comú?

El Sr. Fernández Díaz comença recordant-li a l'alcaldeessa el seu passat com a activista social i, fins i tot, d'ocupa, la seva participació en escarnis o impedit desnonaments. Fa avinent que ara que és alcaldessa els desnonaments continuen sent una realitat, els lloguers a la ciutat estan disparats; i, segons les dades del darrer baròmetre municipal, els barcelonins consideren que mes rere mes s'incrementa la dificultat per accedir a un habitatge a Barcelona.

Per tant, pregunta a l'alcaldeessa si considera que s'estan complint les promeses que va fer, primer com a activista, com a dirigent de Barcelona en Comú i ara com a alcaldessa.

La Sra. alcaldessa posa de manifest que no és la primera vegada que el regidor ridiculitza la seva trajectòria i la seva experiència com a activista, de la qual assegura que se sent profundament orgullosa, i en la qual ha après moltíssim de gent que ho dona tot amb tota la generositat, de persones sense recursos que se la juguen i impliquen la seva vida per conquerir drets i llibertats per a tothom.

Reitera que és un orgull per a ella la seva trajectòria activista, concretament en defensa del dret a l'habitatge, que actualment s'inscriu en un context de crisi d'emergència habitacional, acumulada durant dècades, i per la nefasta política de la bombolla immobiliària impulsada, entre altres, pel PP.

Manifesta, per tant, que en coherència amb aquesta trajectòria, en arribar a l'alcaldia de la ciutat el seu compromís és fer tot allò que sigui a les seves mans en matèria de dret a l'habitatge, i no només a escala municipal sinó també empenyent altres administracions perquè compleixin amb les seves obligacions.

El Sr. Fernández Díaz diu que es limita a constatar que la Sra. Colau va ser una bona activista i que ara és una pèssima alcaldessa; i justifica aquesta pregunta perquè fa tres anys va prometre que evitaria, literalment, els desnonaments per motius econòmics; i, fins i tot, la seva primera acció com a alcaldessa va ser aturar un desnonament. Remarca, tanmateix, que es produeix tres mil desnonaments anuals en habitatges socials a Barcelona.

Afegeix que també va prometre que garantiria el sostre a les persones sense llar, i aprofita per fer un breu balanç de l'estat de la qüestió, que retreu a l'alcaldeessa que vulgui defugir. Així, indica que el sensellarisme a Barcelona ha crescut durant el mandat d'un 41%; el lloguer d'un 24%; els desistiments i les renúncies de persones adjudicatàries d'habitatge social s'ha incrementat fins a un 69%; mentre que el registre de sol·licitants d'habitatge públic a Barcelona d'ençà de l'inici del mandat ha augmentat d'un 11,5%. Afegeix que proliferen els assentaments, les ocupacions irregulars, i amb elles les queixes veïnals, només el darrer any d'un 61%, mentre que aquest ajuntament té 82 solars buits permetrien de construir cinc mil habitatges públics.

Diu que li formula aquesta pregunta per obligar-la a presentar un pla d'habitatge real, no pas el que es va aprovar.

La Sra. alcaldessa reitera per enèsima vegada que els desnonaments depenen del poder judicial i d'una legislació estatal, la LAU, de la qual ha impulsat la seva darrera desregulació el govern del PP, mentre que, contràriament, aquí s'ha proposat canviar-la a fi de donar estabilitat al lloguer i que no es produeixi el nombre de desnonaments que hi ha a la ciutat, la gran majoria dels quals són per motiu de la pujada del preu del lloguer. Afegeix que el govern de l'estat ha abaixat el 70% del pressupost d'habitatge, mentre que ha regalat més de quaranta mil milions d'euros de la ciutadania per al rescat de la banca, i que té milers de pisos buits només a Barcelona sense que ningú l'obligui a posar-los en lloguer social perquè compleixin una funció social. Remarca que aquests diners que ara falten per a les pensions o l'habitatge el govern del PP els ha regalat a les entitats financeres i ni tan sols els ha demanat a canvi pisos que s'estan fent malbé.

Considera, per tant, que el PP també incompleix unes quantes promeses; i posa en relleu que el govern municipal treballa per revertir el desastre que ha generat el PP en habitatge.

Del Grup Municipal CUP:

5. (M1519/8434) Voldríem saber quines són les indicacions que rep el cos de la GUB sobre les manifestacions contra la repressió, com és penjar llaços grocs a arbres, papereres, baranes, façanes, etc. que en cap cas provoquen alteracions en el mobiliari urbà o en la vida de l'arbrat a la ciutat.

La Sra. Lecha considera sobrer remarcar que viuen un moment excepcional, en un context de repressió, amb persones d'un govern legítim i líders d'organitzacions civils pacífiques a la presó, així com mestres, artistes o ciutadans anònims acusats d'incitació a l'odi per haver fet una piulada o expressat una opinió per qualsevol altre mitjà.

Reconeix, tanmateix, que les mostres de suport i de solidaritat no s'aturen i provenen de tota mena de col·lectius; i tant és així, que molts CDR i associacions com l'ANC han optat per palesar aquest suport posant llaços grocs als carrers, en papereres, bancs, tanques, branques dels arbres o baranes, i remarca que això ha provocat molts incidents, concretament amb la guàrdia urbana. Explica que el 7 de febrer, de matinada, al carrer Gran de Gràcia unes persones grans van ser identificades i multades per posar cintes grogues de plàstic als arbres. Destaca que entitats de Gràcia com el Centre Moral, els Lluïsos o la mateixa seu del Districte llueixen aquests llaços o exhibeixen pancartes de suport als presos polítics a les façanes.

En conseqüència, diu que presenten aquesta pregunta amb la voluntat de saber quines són les indicacions que rep la guàrdia urbana sobre aquesta mena de manifestacions que, en cap cas, fan malbé el mobiliari urbà ni l'arbrat en què es lliguen les cintes grogues com a mostres de suport als presos polítics i en contra de la repressió.

La Sra. alcaldessa manifesta, d'entrada, que el govern municipal és absolutament contrari a la repressió i a la persecució judicial que estan patint dirigents polítics i socials independentistes, i que s'està estenent a a cantants o a la censura d'obres d'art; i recorda que fa ben poc van fer un acte de suport a les seves famílies, en el qual va coincidir amb la regidora Lecha, alhora que la façana principal d'aquest ajuntament i les de les seus dels Districtes també llueixen llaços grocs. Considera, per tant, que el posicionament del govern de la ciutat sobre aquesta qüestió és clar.

Assegura que la guàrdia urbana no té instrucció de perseguir cap cosa als carrers de Barcelona per motius polítics, i indica que el cas del carrer Gran de Gràcia a què ha fet referència la regidora és aïllat, i respon al requeriment de la presència de la guàrdia urbana per part d'un ciutadà perquè s'estava envoltant el mobiliari urbà, bancs i papereres amb cintes grogues. En conseqüència, la patrulla es va personar i va procedir a identificar les persones que ho estaven fent, i se les va denunciar per una infracció a l'ordenança general del medi ambient urbà. Precisa, doncs, que es va tractar una intervenció puntual arran d'una denúncia, no pas per iniciativa de la guàrdia urbana.

Insisteix, doncs, que estan parlant d'un fet aïllat, i que, evidentment, la guàrdia urbana no pot fer els ulls grossos arran d'una denúncia per infracció d'una ordenança municipal.

Posa en relleu, igualment, que Barcelona és una ciutat diversa on conviuen persones amb diferents sensibilitats i posicionaments i, per tant, l'administració general ha de ser escrupolosa i respectuosa amb totes les idees i sentiments que es puguin expressar als seus carrers, garantint sempre el dret de manifestació i d'expressió, però vetllant que el compliment de les ordenances sigui el mateix per a tothom; i confirma que no pretenen entrar en cap guerra de símbols, ja que tothom és lliure de poder expressar la seva solidaritat duent llaços grocs o penjant pancartes als balcons; però reitera que no es pot demanar a la guàrdia urbana que no atengui una denúncia per infracció d'una ordenança.

La Sra. Lecha pregunta quantes denúncies a atès la guàrdia urbana en sentit contrari, sobretot en el cas dels ultranacionalistes que van trencar la pancarta de la façana de l'Ajuntament.

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/8455) Que el Govern municipal informi sobre l'estat d'execució del prec acceptat al Plenari ordinari del Consell Municipal de 31 de març de 2017 (M1519/5928) amb el següent contingut: Que el Govern municipal informi sobre quines mesures ha pres per afavorir la paritat meritòria entre els alts càrrecs i eventuais de l'Ajuntament de Barcelona.

El Sr. Ciurana indica que fa gairebé un any que es va acceptar un prec que va substanciar Joaquim Forn, llavors regidor del consistori municipal, i amb què demanaven que es prenguessin mesures per tal que s'afavorís la paritat meritòria entre els alts càrrecs i eventuais d'aquest ajuntament.

Per tant, presenten aquesta pregunta de seguiment a fi que els informin del que s'ha fet en relació a aquesta qüestió.

El Sr. Badia indica, pel que fa al personal eventual, que hi ha plena paritat al 50% entre homes i dones; i fa notar que aquesta paritat és responsabilitat de tots els grups municipals ja que tots tenen personal assessor dins d'aquesta categoria.

Quant als càrrecs directius i els alts càrrecs, precisa que han pujat deu punts d'ençà del 2015, i s'ha passat d'un 31,2% de presència de dones a un 42,9%, de 48 directives a 63.

Assenyala que les mesures adoptades han estat bàsicament establir la paritat dels tribunals de selecció i les comissions de valoració, així com també s'han fet estudis amb l'objectiu d'eliminar el biaix de gènere de les proves selectives, cosa que ha afavorit l'entrada de més dones en els processos selectius. Tanmateix, diu que són conscients que encara queda camp per córrer, i afegeix que estan a l'espera d'un informe sobre la bretxa de desigualtat salarial.

En conseqüència, confirma que esperen disposar en breu de més informació i mesures per dur a terme.

El Sr. Ciurana recorda que els dos darrers comissionats que s'han nomenat, el Sr. Subirats i el Sr. Gómez, són homes, fet que palesa que no s'ha respectat aquesta paritat.

Pel que fa als càrrecs eventuais, observa que el Sr. Badia ha assenyalat que és responsabilitat de tots els grups municipals, i concreta que en el cas del grup Demòcrata hi ha més dones que homes.

I remarca que ara com ara dels dotze comissionats del govern municipal –fa notar que tenen més comissionats que no pas regidors i regidores– 8 són homes i 4 dones; i que dels 34 gerents municipals, d'instituts municipals i entitats públiques, només 10 són dones.

En conseqüència, diu que voldrien que el govern municipal, més enllà de fer grans proclames d'allò que ja se li suposa, establís mesures efectives a fi que la paritat dels alts càrrecs fos una realitat.

Consideren que no es pot abaixar la guàrdia en aquesta qüestió, i avança que d'aquí a un temps tornaran a formular una pregunta en aquest sentit a fi d'obtenir un balanç actualitzat de les actuacions del govern al respecte.

El Sr. Badia puntualitza que ara hi ha, a més, la comissionada d'Esports; i recorda que han passat d'un 31,2% de dones directives a un 42,9%.

Del Grup Municipal ERC:

2. (M1519/8439) Que s'informi de l'estat d'execució de la Proposició atesa al Plenari del Consell Municipal en data 30 de juny de 2017 amb el següent contingut: (M1519/6465) El Plenari del Consell Municipal acorda: Que el Govern municipal es compromet, en la mesura de les seves possibilitats i competències, a col·laborar i arribar a acords amb entitats i altres institucions competents, per tal de tirar endavant el futur Pla Director de Transformació de la Presó Model, amb la finalitat de garantir la construcció dels equipaments previstos en l'actual emplaçament, els quals han de permetre millorar qualitativament i quantitativament les dotacions públiques existents. Aquest futur Pla Director, hauria de recollir les propostes que contenia l'estudi de l'any 2009 Criteris i continguts per a la reacció del pla director de transformació de la presó Model de Barcelona, on es proposen actuacions que impliquen a les dues administracions competents, Ajuntament de Barcelona i Generalitat de Catalunya: - CEIP de dues línies amb una capacitat per a 450 alumnes, amb una superfície construïda de 4.703 metres quadrats en planta baixa més tres plantes. - Escola bressol d'una línia amb capacitat per a 80 infants, amb una superfície construïda de 460 metres quadrats en planta baixa. - Residència de gent gran i centre de dia, amb una superfície construïda de 5.089 metres quadrats en planta baixa més tres plantes. - Casal per a joves, amb una superfície

construïda de 2.551 metres quadrats en planta baixa més tres plantes. - Equipaments esportius amb una superfície construïda de 5.551 metres quadrats en planta baixa més dues plantes sota rasant. - Aparcament soterrat de 200 places en tres plantes soterrades amb una superfície construïda de 16.153 metres quadrats. - Equipament de salut mental a partir d'un estudi realitzat en el marc de la Taula de Salut Mental. Amb una superfície construïda de 5.753 metres quadrats en planta baixa més tres plantes. - Espai Memorial, que ha de tenir com a finalitat mantenir viva la memòria històrica de la presó Model. Serà un espai de divulgació però també de conservació i de recerca, amb un espai construït de 1.378 metres quadrats en planta baixa més dues plantes.

La Sra. Capdevila fa avinent que la voluntat d'aquesta pregunta de seguiment no és altra que saber en quin estat es troba el Pla director de Transformació de la presó Model, que havia de recollir les propostes que contenia l'estudi del 2009, que marcava els criteris i els continguts. I recorda que en la sessió plenària del juny passat el govern municipal es va comprometre a desenvolupar-lo.

Recapitula que, a partir d'una proposició presentada per ERC a l'inici del mandat, el 10 de gener del 2017 es va signar un conveni entre aquest ajuntament i la Generalitat amb l'objectiu de tancar la presó Model; i el Conseller Mundó va confirmar el tancament en sis mesos, que es va complir el juliol d'una manera absolutament escrupolosa. Per tant, indica que ara l'únic responsable de la Model és el govern municipal.

Fa avinent que quan el seu grup va presentar aquesta proposició de la qual avui fan el seguiment va avisar que no estava gens en contra d'obrir un procés participatiu, però respectant el Pla director de la Model, que va ser molt treballat per veïns i comerciants amb aquest ajuntament. En conseqüència, aquest pla d'equipaments de proximitat i de ciutat és absolutament vigent, i consideren que ja no es pot retardar més.

Posa en relleu la lluita de més de quaranta anys per part del veïnat per aconseguir equipaments, i que a hores d'ara no se n'ha fet encara cap ni un.

La Sra. Sanz ratifica que el govern ha assumit aquest compromís des del primer moment, i que està donant compliment a tots aquells acords a què s'ha compromès. Així, confirma que estan donant compliment a la proposició objecte de seguiment, sobretot perquè consideren que el procés de recuperació, d'obertura i de transformació de la Model s'ha de fer seguint uns criteris, amb el punt de partida del Pla director del 2009, però tenint en compte la necessitat d'actualitzar-lo amb les propostes que avui dia tenen damunt la taula; apunta, també, la necessitat d'establir mecanismes de participació amb les entitats de l'àmbit de la Model i de la ciutat a fi de consensuar les transformacions futures i assolir els objectius de ciutat d'obtenir més verd, més habitatge públic, més equipaments de proximitat i, sobretot, posar en valor la memòria històrica.

Afegeix que també estan treballant en la línia definida en la Mesura de Govern presentada el novembre passat; i el gener, una vegada van recuperar la titularitat de la presó, la Model es va obrir a la ciutadania. Diu que també estan treballant per habilitar determinats espais i poder desenvolupar activitats d'ús ciutadà i públic; així com també s'ha preparat una àmplia programació d'activitats desenvolupades per diverses entitats.

Finalment, confirma que estan fent el procés participatiu d'actualització del Pla director –un compromís assolit amb el Districte de l'Eixample–, i assenyala que tota la informació està a disposició en el web de la Model, que consisteix en la feina feta pel grup impulsor i de seguiment, format per la comissió de seguiment de la Model, la comissió de seguiment del Consell de Barri i la plataforma "Fem nostra la Model", entre més entitats. Precisa que fins ara s'han treballat les bases del debat ciutadà que es farà entre el març i l'abril d'enguany, i que s'ha de centrar en els eixos específics d'encabir entre dotze mil i divuit mil metres quadrats de sostre d'habitatge públic de lloguer, i mantenir els catorze mil metres quadrats de verd previstos en el PGM.

La Sra. Capdevila observa que ja van tard, ja que el procés participatiu s'havia de començar a mitjan del 2017.

Valora positivament l'obertura del pati de la Model, que se suma als interiors d'illa oberts al públic a l'esquerra de l'Eixample, però reclama que es posin a treballar en els equipaments que manquen al barri i que els veïns fa quaranta anys que esperen.

La Sra. Sanz confirma que ja s'hi han posat des de fa mesos, juntament amb les entitats, i assegura que ben aviat tindran propostes concretes per començar a encarregar projectes dels equipaments.

Del Grup Municipal de la CUP:

3. (M1519/8435) Quin és l'estat de l'acompliments dels següents acords aprovats al Plenari del Consell Municipal de 22 de juliol de 2016: El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer.- Instar al Govern de la Generalitat i de l'Estat a una paralització preventiva de la instal·lació dels nous comptadors telegestionables a causa dels incompliments del mateix Govern de l'Estat de la Directiva 2012/27/UE, del 25 d'octubre de 2012, relativa a l'objectiu del 20 % per al 2020 d'eficiència energètica, en tots els aspectes relatius a les dades obtingudes amb els comptadors telegestionables i amb l'aplicació de les recomanacions del Parlament Europeu sobre el principi de precaució sobre la salut en la instal·lació dels nous comptadors. Segon.- Instar el Govern de la Generalitat a que acordi una suspensió temporal en el desplegament de la instal·lació dels nous comptadors telegestionables degut a que el Govern central no ha donat cap resposta satisfactòria a les peticions de la Resolució del Parlament del 8 d'octubre de 2014 sobre els nous comptadors en relació a la protecció de dades dels consumidors, ni a la protecció sobre la salut dels ciutadans, i fins que no es realitzin estudis concloents sobre la no repercussió per a la salut, i la seguretat en la protecció de dades. Tercer.- Instar al Govern de la Generalitat a que la Direcció general de Qualitat Ambiental del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat s'ocupi de les afectacions de la contaminació electromagnètica sobre la salut de la població, igual que ho fa amb la contaminació acústica, la contaminació lluminosa, la contaminació odorífera i la contaminació atmosfèrica, de manera coordinada amb el Departament de Salut. Quart.- Instar al Govern de la Generalitat a que informi a través dels mitjans de comunicació a la població sobre els acords d'aquesta Comissió, destacant la petició a la Generalitat i al govern Central de paraitzar la instal·lació dels comptadors telegestionables, i del dret de les persones a oposar-se a la seva instal·lació, i del seu dret a sol·licitar a les empreses la seva restitució en el cas que s'hagi fet sense el seu consentiment i per no haver estat informats adequadament. Així mateix, informar els veïns i veïnes de Barcelona pels diferents canals de l'Ajuntament de la ciutat. Cinquè.- Instar

al Govern de la Generalitat a recolzar la paralització immediata de la instal·lació dels nous comptadors telegestionables d'Endesa i que els veïns i veïnes puguin triar si compren o lloguen el comptador, i exigir la compatibilitat dels comptadors instal·lats en tota la xarxa elèctrica de la Comunitat de Catalunya. Sisè.- Instar al Govern de la Generalitat a que, per mitjà de l'Agència Catalana del Consum, i per mitjà de les Oficines Municipals d'Informació al Consumidor, s'atenguin les reclamacions dels ciutadans en relació al seu dret a expressar la seva negativa a la instal·lació de comptadors intel·ligents, es a dir: l'opcionalitat. I la seva demanda de restitució del comptador antic en el cas de que s'hagi fet sense el seu consentiment per no estar informats. L'Agència Catalana de Consum i les Oficines Municipals d'Informació recolzaran la decisió dels ciutadans que desitgen mantenir el seu comptador antic i donar suport als ciutadans als quals se'ls ha canviat el comptador i vulguin tornar a tenir el seu antic, i se'ls restitueixi immediatament. Setè.- Instar al Govern de la Generalitat a que coordini les actuacions derivades d'aquests acords a la CONFAVC, als Grups Parlamentaris del Congrés dels Diputats i del Parlament de Catalunya, al Govern d'Espanya i a les associacions municipalistes FMC, ACM i AMI. Vuitè.- Instar al Govern de la Generalitat a que exigeixi a les empreses de llum, aigua i gas, que presentin en un termini de sis mesos, un estudi, amb anàlisi i verificació dels requisits imprescindibles que garanteixin la innocuïtat de tot el necessari per al seu desplegament i posada en marxa d'aquests aparells en relació a la salut de les persones. Havent-se demostrat la innocuïtat del sistema PLC, la protecció de dades, la compatibilitat en tota la xarxa elèctrica i el dret a decidir en un mercat a la "lliure competència". Novè.- Instar al Govern de la Generalitat a que exigeixi a les empreses de llum, aigua i gas, que presentin en un termini de sis mesos, per a una implementació real i consensuada amb els diferents agent socials un estudi que d'acord amb la lliure elecció de la instal·lació del comptador per part del client final: a) Garanteixi el compliment de la Directiva 2012/27 UE, del 25 d'octubre de 2012, relativa a l'eficiència energètica, en tots els aspectes relatius a les dades obtingudes amb els anomenats "comptadors intel·ligents". b) Asseguri que els sistemes de mesura facilitin informació sobre l'hora exacta d'utilització i que es tinguin plenament en compte els objectius d'eficiència energètica i els beneficis per als clients finals. c) Garantir la seguretat dels comptadors intel·ligents pel que fa a la transmissió de dades i a la privadesa dels clients finals. d) Que permetin que aquests aparells siguin emprats com a complement imprescindible per a l'autoconsum i assegurar que puguin donar compte de l'electricitat abocada a la xarxa des de les instal·lacions del client final. e) Que es tingui accés a informacions dels llocs i totes les seves antenes i concentradors així com mesuraments trimestrals de nivells de CEM fruit de la implementació d'aquests dispositius. f) Garanteixi la seva innocuïtat, que no emanaran immissions electromagnètiques o interferències per a tota la xarxa elèctrica dels habitatges posant en perill la salut de les persones. Desè.- Instar al Govern de la Generalitat a que, sobre la base del principi de precaució i tenint en compte l'existència de persones afectades per síndromes de sensibilització central (entre elles la hiperelectrosensibilitat), faci els estudis científics necessaris, amb professionals independents, per a avaluar si la utilització d'aquests aparells comporta cap risc per a la salut de les persones –inclosos també col·lectius sensibles com la població infantil i juvenil i les dones embarassades– i apliqui el principi ALARA (nivells tan baixos com sigui possibles), segons el qual el nivell d'exposició ha d'ésser tan baix com sigui raonablement possible tenint en compte els efectes tèrmics i els atèrmics o biològics. Onzè.- Crear la Taula de seguiment i estudi dels impactes que pugui tenir sobre la salut i la privacitat el desplegament dels anomenats comptadors intel·ligents, formada pels grups polítics del

Parlament de Catalunya, els departaments de Territori i Sostenibilitat, Salut, Empresa i Coneixement, l'Institut Català d'Energia, entitats veïnals, entitats municipalistes i universitats catalanes. Dotzè.- Instar al Govern de la Generalitat a propiciar els canvis legislatius necessaris i urgents, que ofereixin la possibilitat de tenir un entorn saludable, compatible amb el desenvolupament de les tecnologies i aconseguir l'aplicació del Principi ALARA (nivells tan baixos com sigui possibles) i el Principi de Precaució recollit en la Llei, 33/2011, general de Salut Pública. Tretzè.- Instar al Govern de la Generalitat a promoure els canvis legislatius necessaris i urgents que facin operativa la Resolució 1815 (27 maig 2011) de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa sobre perills potencials dels camps electromagnètics i els seus efectes sobre el Medi Ambient i la Salut de les persones. Així mateix, exigir la revisió d'aquesta resolució de gairebé 5 anys i analitzar estudis posteriors i proposar nous valors per protegir i defensar la salut dels ciutadans. Catorzè.- Constituir una Comissió Municipal de seguiment de l'aplicació d'aquests acords de la Comissió de Presidència, Drets de ciutadania, Participació i Seguretat i Prevenció on hi estiguin presents tots els grups polítics municipals i organitzacions socials promotores de la proposta com ara Plataforma Stop comptadors, AFIFAC (Associació d'Afectades de Fibromiàlgia i Síndrome de Fatiga Crònica), Associació de Disminuïts, Associació ADAMUJER, Sindicat SIPCTE i Observatori de Salut Ambiental (OSA).

La Sra. Reguant recorda que fa més d'un any que es va aprovar una proposició a petició de les persones afectades pels comptadors telegestionables, i no només per qüestions de salut, i amb la qual aquest ajuntament es comprometia a un seguit de coses.

Així doncs, diu que, transcorregut un any i mig d'ençà d'aquella aprovació, volen saber en quin punt estan els acords presos en aquell moment.

El Sr. Badia confirma que pràcticament tots els acords s'han dut a terme; així, s'ha instat els governs de la Generalitat i de l'estat a assumir els acords continguts en la proposició; s'ha instat igualment a fer-ho a la Direcció de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic de la Generalitat, l'Agència Catalana de Consum, l'Agència de Salut Pública, els ministeris d'Economia, Indústria i Competitivitat, d'Energia, Turisme i Agència Digital. Afegeix que també s'ha instat la Generalitat perquè convoqui una taula de seguiment que incorpori tant les administracions com els moviments veïnals; i també se li ha demanat que en el cas de substitució de comptadors per Endesa els faci arribar còpia a fi de fer un seguiment atent de com es desenvolupa el pla de substitució. Indica que també s'ha establert la taula per a les síndromes de sensibilitat central, que inclou l'electrohipersensibilitat, la fibromiàlgia, la síndrome de fatiga crònica i la sensibilitat química múltiple, i de la qual formen part moltes de les entitats que integren la plataforma, a la qual també convida a formar-ne part.

Finalment, explica que s'ha donat a l'OMIC informació referent als comptadors, en el sentit de reforçar els drets dels usuaris a disposar de tota la informació relacionada amb la substitució de comptadors i orientar-los en el cas que consideren que hi ha hagut vulneració dels seus drets.

La Sra. Reguant indica que la proposició incloïa la constitució d'una comissió de seguiment de l'aplicació en què participessin tant els grups polítics com les entitats afectades, i constata que no els n'han dit res.

Entenen que aprofitant la situació de bloqueig de la Generalitat per part de l'estat i, per tant, de cert buit legal, s'ha aprofundit en el xantatge i les amenaces, enviant sistemàticament burofax i fent trucades intimidatòries a les persones que es neguen a canviar els comptadors; en aquest sentit, consideren que el municipi és un espai de proximitat i de garantia de drets per a la ciutadania i que, a més d'instar la Generalitat i el govern de l'estat, proporcioni un espai i, per tant, que constitueixi d'una vegada la comissió de seguiment esmentada, i que alhora prengui la iniciativa en la defensa dels drets de la ciutadania enfront d'una empresa com Endesa, que amenaça i intimida pel simple fet de mantenir un negoci com són els telecomptadors.

El Sr. Badia diu a la regidora que rebran amb molt de gust els experts en salut que vulguin participar a la taula per a les síndromes de sensibilitat central, ja que entenen que l'assumpte requereix de la participació d'experts.

Confirma que aquest ajuntament, en el cas que realment es trobin davant d'infraccions, dóna tot el suport a la ciutadania. I puntualitza que s'ha de tenir en compte que es tracta d'una transposició d'una directiva europea, i que la competència, que és estatal, s'ha traslladat a la Generalitat; per tant, posa de manifest que tenen poc marge per recórrer, i que hi ha un mal protocol de substitució.

Comenta que en altres països la transposició de la directiva europea s'ha fet d'una altra manera, i entenen que és per aquí per on es poden canviar les coses i tenir més marge. Això no obstant, afirma que l'únic marge que ara com ara té aquest ajuntament és que quan detecten que la substitució es fa amb una mala praxis, assessorar mitjançant l'OMIC i PAES, a més de disposar de la comissió per estudiar els efectes que els telecomptadors tenen sobre la salut.

El Sr. Ardanuy s'absenta de la sessió.

Moció

Única. Designar com a presidenta i vicepresident de la Comissió no permanent d'estudi que analitzi la situació econòmica actual de Barcelona a l'Ima. Sra. Sònia Recasens Alsina i l'Im. Sr. Agustí Colom Cabau, respectivament.

S'aprova la moció precedent, la urgència de la qual va ser apreciada pe la Junta de Portaveus, amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i de la Sra. Esteller, i també de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

DECLARACIONS INSTITUCIONALS

1. La ciutat de Barcelona ha patit en els últims 3 anys 12.322 desnonaments. L'11% s'han produït a causa de la crisi hipotecària i d'una legislació injusta i anòmala dins del marc europeu. Per l'altre cantó, el 84% dels desnonaments de 2016, dades del CGPJ, estan directament relacionats amb el règim de lloguer, tant per la precarització de la Llei d'Arrendaments Urbans (LAU) com per la legislació que facilita l'especulació amb l'habitatge convertint un dret bàsic en un actiu per a rendibilitzar la inversió, obviant la funció social de l'habitatge consagrada en la legislació vigent.

Les polítiques públiques d'habitatge han configurat un parc d'habitatges a la ciutat de Barcelona que ha fet difícil garantir el reallotjament a les persones o unitats de convivència desnonades. Barcelona compta amb un parc públic de lloguer que ronda l'1,5% (segons el Pla Local d'Habitatge de Barcelona), lluny del 15% o 20% que acumulen altres ciutats europees.

La ciutat compta amb 811.106 habitatges familiars, dels quals el 84% són habitatges principals (només un 25% en lloguer), un 5% secundaris i a manca de les dades del cens total d'habitatge de pisos buits de Barcelona, segons el Cens de Població i Habitatge de l'Institut nacional d'estadística (INE) de 2011 l'11% es troben buits. Aquestes dades constaten la necessitat d'ampliar el parc públic de lloguer en 100.000 habitatges.

En l'actualitat, estem vivint una bombolla especulativa sobre els preus del lloguer. Només en els últims tres anys, el preu mitjà del lloguer a la ciutat ha augmentat un 24%, arribant aquest increment en alguns barris fins al 66%. Pujada de preus, fixats en funció d'un altre tipus d'usuaris: els de temporada, els turístics o els pisos de luxe; significa l'expulsió diària de més de 9 famílies dels nostres barris, obligades a exiliar-se fora de la ciutat o a ocupar habitatges buits.

A tot això hem de sumar la compra frenètica d'edificis sencers, amb veïnes que seran expulsades, per part de fons d'inversió nacionals i estrangers. És a dir, patim diàriament la mercantilització del dret a l'habitatge i el dret a la ciutat a Barcelona i al conjunt del país. És evident que a Barcelona vivim una situació d'excepció que requereix d'un pacte de ciutat que assegurí el dret a l'habitatge de totes, que garanteixi el dret a la ciutat, posant al centre d'atenció la funció social de l'habitatge. En definitiva, la ciutadania ha de recuperar la ciutat. En aquest sentit, Henri Lefebvre, va teoritzar en 1968 sobre el dret a la ciutat a partir de l'estudi de l'impacte negatiu patit per les ciutats de països d'economia capitalista en els quals la ciutat s'havia convertit en una mercaderia al servei exclusiu dels interessos d'acumulació de capital. Lefebvre proposa que la ciutadania torni a ser la propietària de la ciutat. Tanmateix, la realitat actual tendeix a crear ciutats sense ciutadanes. Per canviar aquest model és necessari començar a realitzar canvis estructurals pel que fa a la forma d'abordar el tema de l'habitatge de protecció pública. Considerem com a prioritat fonamental la recerca de solucions alternatives a l'actual manca d'habitatge assequible que s'està produint en la ciutat de Barcelona. La present proposta té com a finalitat última que la protagonista principal de la ciutat torni a ser la ciutadania que viu, gaudeix i sovint pateix la ciutat que ella mateixa ha creat i construït.

L'habitatge públic constitueix una de les principals garanties de l'Estat de Benestar, és per això que presentem aquesta proposta, alhora que seguim exigint l'aplicació de la moció que vam presentar per sancionar els pisos buits de manera permanent i injustificada en mans d'entitats financeres. Un mercat de l'habitatge regulat constitueix una de les principals garanties de l'Estat Social atès que estarà protegit de les fluctuacions del mercat immobiliari. La provisió d'habitatges no és una qüestió de mercat sinó que constitueix un tema cabdal en el qual les administracions han d'intervenir directament i de manera coordinada.

El dret a l'habitatge s'ha d'estructurar a partir de principis de diversitat social i habitacional; s'han d'utilitzar els mecanismes que tenim a l'abast per posar fi a la segregació que causa desigualtats socials. La diversificació de l'ocupació d'un barri o un immoble evitarà crear una

ciutat habitada per una població flotant de turistes que fan perdre l'autenticitat de la vida de la ciutat, creant barris artificials assimilats a qualsevol parc temàtic.

Atès que una ciutat com Barcelona no té capacitat per cobrir la demanda d'habitatge dels seus habitants mitjançant el potencial creixement de nova construcció perquè l'existència de solars o noves zones d'edificació és limitada, seran necessaris nous processos de generació o reformulació del teixit urbà consolidat, per fer front a les necessitats d'habitatge assequible de la població. Això suposa aplicar en tota la seva extensió les eines i la legislació vigents.

Tenim les eines, l'oportunitat i exigim la voluntat política per buscar propostes diferents per crear una ciutat on totes puguem viure en condicions de benestar, accés a l'habitatge digne així com als subministraments bàsics inherents al mateix.

L'Ajuntament de Barcelona ha pres algunes mesures recentment en aquesta línia. El Pla pel Dret a l'Habitatge de Barcelona 2016-2025 o la modificació de l'Ordenança Reguladora dels Processos d'Intervenció Municipal en les Obres en són un exemple, però és ben cert que es tracta d'eines que no donen una resposta completa a la greu emergència habitacional que vivim a la nostra ciutat.

Als països i ciutats més avançats en la matèria disposen un 15% o inclús 20% del parc d'habitatges és públic. Tenint en compte que el parc d'habitatges principals actual és de 684.078 habitatges, el 15% aplicat a Barcelona, equival a assolir 102.612 habitatges públics. Actualment n'hi ha 11.842, que són els que sumen el parc de lloguer protegit, els privats cedits al municipi i els d'inclusió; i que correspon al percentatge de l'1'5% al que ja s'ha fet referència. D'acord amb aquestes dades la ciutat necessita 90.770 habitatges per tal d'aconseguir que el 15% del parc sigui assequible de forma permanent, objectiu que han assolit els països i ciutats més avançades al respecte.

És urgent i necessari buscar noves fórmules i establir mecanismes per arribar al 15% en el termini de 10 anys a comptar des de la data de la present Moció. Objectiu que ha de ser marcat i implementat amb plans bianuals que assegurin l'assoliment dels habitatges que manquen per arribar al 15% l'any 2027, és a dir, uns 18.000 habitatges cada dos anys.

La forma més eficaç i estable d'aconseguir aquests habitatges que falten, és augmentar-los amb habitatge de protecció oficial permanent, que és el que proposa la present Moció.

El marc legal vigent però inaplicat a Catalunya, coincideix amb la tendència que marca l'anterior objectiu, a través del principi de solidaritat urbana recollit en la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. Aquest principi, recollit a l'article 73 de la norma, estableix que els municipis de més de 5.000 habitants i les capitals de comarca (és a dir, municipis com Barcelona) han de disposar en el termini de 20 anys, d'un parc mínim d'habitatges destinats a polítiques socials del 15% respecte del parc principal mitjançant nova construcció, rehabilitació o mobilització.

Per tal de retallar la distància amb la resta de ciutats de la Unió Europea pel que fa a temes d'habitatge protegit (Estocolm amb un 20% o Viena amb un 25%), tenint en compte les esmentades peculiaritats de la ciutat de Barcelona, on la quasi totalitat del sòl està qualificat com a sòl urbà, la forma de destinar superfície per a habitatge s'ha de realitzar a través de

les següents actuacions: establir reserves de sòl en actuacions de rehabilitació integral d'edificis o de noves construccions, així com destinar part del sostre dels establiments i habitatges turístics a habitatge públic (malgrat que ens posicionem totalment en contra de la seva ampliació a la ciutat) i ampliar les àrees de conservació i rehabilitació, així com la declaració d'àrees de tanteig i retracte.

Per dur a termes les actuacions proposades, l'Ajuntament de Barcelona té les eines com a administració competent en matèria de planejament urbanístic així com atorgant de les llicències d'obres necessàries per a executar-les. Aquestes estan recollides en el títol VI, capítol II de les competències municipals en matèria urbanística.

Per tant, només depèn de la voluntat d'aquesta Administració local, implementar la proposta que presentem a través d'aquest document.

Per tot això i d'acord amb l'article núm. 60.6 i l'article núm. 65 del Reglament Orgànic Municipal formulem la següent Declaració Institucional:

Primera.- Destinació del 30% del sostre dels edificis de nova construcció i els sotmesos a rehabilitació integral a habitatges de protecció oficial.

Amb la finalitat d'arribar a assolir el 15% de parc públic en 10 anys cal activar la coresponsabilitat del sector privat en l'assoliment d'aquesta fita dins la ciutat construïda. Per aquest motiu, proposem que tot nou edifici d'immobles residencials construït en sòl urbà consolidat hagi de realitzar una reserva del 30% del seu sostre per habitatge amb protecció oficial, el qual es destinarà prioritàriament a lloguer social. A més, caldrà establir les vies necessàries perquè l'Administració municipal pugui participar de la seva gestió, així com les entitats del Tercer Sector.

Per altra banda, i atenent a les especificitats d'aquesta ciutat estimem necessari ampliar aquesta mesura a aquells immobles en sòl urbà consolidat que siguin objecte de rehabilitació integral o gran rehabilitació, pels quals caldrà preveure igual percentatge i destinació mitjançant la qualificació urbanística d'habitatges amb protecció oficial. També s'articularen els mecanismes necessaris perquè la seva gestió sigui pública o per part d'entitats del tercer sector social. Aquesta és definida a l'article 119.3 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme, com el conjunt d'obres que constitueixin una actuació global en tot l'edifici i que comportin, a més, alguna de les actuacions següents: increment de volum o sostre edificable, increment del nombre de departaments o unitats funcionals anteriorment existents, redistribució general d'espais i canvi de l'ús principal de l'edifici, la substitució de l'edifici, encara que es mantingui la façana o algun altre element estructural així com l'execució simultània o successiva d'altres obres de reforma o rehabilitació que tinguin un cost igual o superior al 50 per cent del valor d'una construcció de nova planta de característiques similars i amb el mateix sostre que l'edificació existent general de l'edifici o l'habitatge rehabilitat; sens perjudici de les determinacions més específiques establertes per la normativa sectorial o local.

En relació a aquestes mesures, l'article 17.3 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, de dret a l'habitatge estableix que:

"La qualificació urbanística de sòl que efectui el planejament general pot establir que l'edificació d'ús residencial es destini totalment o parcialment a habitatge amb protecció oficial, tant en el cas de noves construccions com en el de gran rehabilitació dels edificis existents".

La legislació catalana, concretament l'article 57.3 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, i l'article 17 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge preveuen que el mecanisme per a dur a terme aquesta regulació són els plans urbanístics, i ja contempnen l'obligació de destinar el 20% com a mínim del sostre qualificat per a l'ús residencial de nova implantació a habitatge amb protecció oficial. Alhora caldrà considerar els canvis legals necessaris per realitzar un pas més enllà i aconseguir augmentar l'habitatge amb protecció oficial de propietat pública al sòl urbà.

Per a implementar les mesures caldrà endegar les modificacions pertinents en l'àmbit de planejament i les altres que siguin necessàries per tal d'establir l'obligació de destinar el 30% del sostre dels edificis sotmesos a rehabilitació integral i de nova construcció a la ciutat de Barcelona a habitatges amb protecció oficial.

Tenint en compte les casuístiques concretes que requereixin admetre excepcions, caldrà establir criteris objectius i justificats que possibilitin exempcions d'aquesta obligació per a aquelles actuacions sobre edificis d'immobles que siguin propietat de persones físiques que acreditin la necessitat d'ús propi d'habitatge. A tal efecte, es podran definir límits i topalls de sostre o de nombre d'habitatges per sota dels quals no operaria l'anomenada obligació.

Segona.- Regulació de la implantació d'establiments d'allotjament turístic, d'albergs de joventut i d'habitatges d'ús turístic (HUT) i reserva de l'equivalent del 40% del seu sostre a habitatge públic.

El Pla Especial Urbanístic d'Allotjaments Turístics (PEUAT), en vigor des del passat mes de març de 2017, estableix una regulació de les diferents tipologies d'allotjaments turístic i una sèrie de zones en algunes de les quals no es poden donar noves llicències i d'altres en què sí en certes condicions. Concretament, en el cas dels habitatges d'ús turístic (HUTs) s'estableix un creixement zero a tota la ciutat amb la finalitat de garantir els drets fonamentals de les ciutadanes de Barcelona.

En relació als establiments d'allotjament turístic s'estableix que, per a la implantació d'aquests, s'haurà de destinar l'edifici sencer a les activitats regulades amb excepció de la planta baixa que es podrà destinar a altres usos sempre que no siguin el d'habitatge. Aquesta normativa inclou també els HUTs.

Reprement la necessitat d'augmentar el parc d'habitatge públic de lloguer, el sector de l'allotjament turístic s'ha de coresponsabilitzar també en aquesta necessitat de tota la ciutat. Proposem, per tant, que els citats establiments, els nous albergs de joventut i els habitatges d'ús turístic apliquin de forma anàloga allò establert a la normativa urbanística i cedeixin l'equivalent al 40% del seu sostre a habitatge públic en un altre immoble del mateix districte. És important que el percentatge de sostre reservat no es trobi al mateix immoble, sinó a un altre situat al mateix districte, a fi d'evitar qualsevol possible conflicte de convivència. Posat

que el mateix PEUAT estableix clàusules per ser revisat, seria suficient amb una modificació del seu articulat actualitzant-lo en aquest sentit.

És important indicar que aquesta proposta no persegueix fomentar ni dificultar nous projectes d'allotjament turístic a la ciutat, sinó que apunta a la necessitat que aquells que es puguin fer participin en l'esforç per augmentar el parc públic d'habitatge.

Tenint en compte que l'articulat del pla indica que tot nou allotjament ha de destinar un edifici sencer (excepte baixos) a la seva activitat, aquesta mesura presenta diferents opcions. Una és que la mateixa parcel·la aculli dos edificis: l'establiment turístic i el destinat a habitatge; una altra, adquirir l'equivalent a aquest 40% de sostre en un altre immoble dins del mateix districte i destinar-lo a habitatge públic, prioritzant en aquest sentit immobles destinats a oficines per tal de guanyar sostre residencial a la ciutat.

La mesura no és estranya a altres grans ciutats del nostre entorn. A París, per exemple, mitjançant la Llei ALUR, existeix l'obligació de cedir locals comercials o oficines i modificar el seu ús a habitatge si es vol modificar l'ús d'un habitatge perquè esdevingui un allotjament turístic.

Aquesta reserva de sostre ve justificada per la necessitat d'habitatges assequibles per a les ciutadanes de Barcelona, i la seva regulació es pot assimilar a les actuacions de remodelació integral i de nova implantació regulades a la normativa urbanística en tant que són noves edificacions que han de donar compliment a l'obligació de reserva de sòl destinat a habitatge públic.

Tercera.- Declaració de certes zones de la ciutat susceptibles de ser catalogades com a Àrees de Conservació i Rehabilitació a partir d'un informe previ en l'àmbit de tot el municipi.

Amb l'objectiu de garantir un ús adequat de l'habitatge, de promoure la regeneració del teixit urbanístic i la conservació de l'habitatge en estat molt deficient, així com d'evitar processos d'especulació immobiliària o que comportin riscos per a la cohesió social, es proposa l'impuls de les àrees de conservació i rehabilitació (ACR), d'acord amb els articles 15, 36 i 37 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre.

En primer lloc, cal destacar el cas de Ciutat Vella com a paradigma dels efectes de la turistificació i la degradació de l'espai urbà. Amb una alta densitat de població i amb el 68% del parc immobiliari anterior al 1900, es tracta del districte que històricament ha suportat i patit més la pressió turística i especulativa. Per aquest motiu, és completament necessari que seguint les petjades de l'informe Estudi i detecció a la ciutat de Barcelona d'àmbits de vulnerabilitat residencial es creï una llista d'espais al districte susceptibles de ser declarats com a Àrees de Conservació i Rehabilitació per a posteriorment estendre aquesta iniciativa a la resta del municipi.

La delimitació "porta implícita la declaració d'utilitat pública de les actuacions i la necessitat d'ocupació dels terrenys i els edificis afectats als fins d'expropiació i imposició de servituds o d'ocupació temporal dels terrenys". Per altra banda, pot comportar mesures de foment com l'aprovació de normes i programes de rehabilitació i conservació, programes de detecció d'estat d'edificis i habitatge, l'adopció d'ordres d'execució d'obres per a garantir el

compliment del deure de conservació o subscripció de convenis, i en cas de ser necessari l'execució subsidiària o l'expropiació, l'obligació d'incorporar al mercat els pisos desocupats amb la possibilitat de fer lloguer forçós, o declaracions d'infrahabitatge, o vetllar pel compliment del dret d'informació, real·lotjament i retorn dels ocupants legals, o la imposició de les multes coercitives i sancions corresponents en cas d'incompliment.

També s'incorporarà la delimitació d'àrees subjectes als drets de tanteig i retracte a favor de l'Ajuntament de Barcelona, és a dir, que les finques subjectes a aquesta figura estiguin obligades a comunicar a l'Ajuntament qualsevol oferta de compra-venda perquè el Consistori pugui igualar l'oferta i adquirir preferentment l'immoble, o en cas que s'hagi produït sense la pertinent comunicació, es podrà retrotreure-la i adquirir la finca pel preu estipulat. Alhora, aquest instrument podrà servir per a detectar les infraccions, d'acord amb la normativa vigent, en les transmissions patrimonials garantint els drets de les veïnes en processos de gentrificació impulsant mesures de cohesió social.

Aquesta figura ha de facilitar a l'administració la promoció de mesures de foment en relació a la conservació i rehabilitació dels immobles però també resoldre situacions d'ús anòmal dels habitatges, en relació als articles 42, 43 i 44 de la Llei 18/2007 i millorar l'ús dels habitatges ja existents per tal de posar fre als processos mercantilistes en relació al dret a l'habitatge.

Quarta.- Conversió d'edificis de titularitat pública destinats a usos no residencials en edificis d'ús residencial

Amb l'objectiu d'estendre el parc públic d'habitatge, cal prioritzar l'ús residencial de certs edificis de titularitat pública, sense que això vagi en detriment de la provisió necessària d'equipaments públics que són garantia del dret a la ciutat. Prenent com a punt de partida l'exemple de l'antic Edifici de Tabacs (Via Laietana, 8-10), que havia de tenir ús econòmic i finalment serà destinat a 160 habitatges públics en règim de lloguer gràcies a la campanya ciutadana #VidaLaietana, és necessari que l'Ajuntament estudiï en profunditat l'opció de traslladar aquesta iniciativa a altres immobles de la seva titularitat i de totes les administracions públiques presents a la ciutat, ja que prendre mesures per fer efectiu el dret a l'habitatge és una responsabilitat de totes les administracions.

Cinquena.- Creació d'un grup de treball de seguiment de la implementació de la moció.

Amb l'objectiu d'avaluar el compliment efectiu de totes les mesures incorporades al present text, proposem la creació d'un grup de treball de seguiment de la moció. Entenem que és necessària la revisió i fiscalització de totes aquelles iniciatives que tinguin un impacte directe en la ciutadania, per tant, el citat grup de treball no només hauria d'estar integrat per les entitats promotores de la proposta, sinó també per tots aquells actors socials de la ciutat que centrin la seva activitat en l'àmbit del dret a l'habitatge i puguin aportar la seva experiència en la matèria, així com els diferents grups polítics amb representació al consistori.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida pel Sr. Montaner, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i del Sr. Ardanuy, excepte el del grup del Partit Popular.

2. Davant la nova ofensiva de l'Estat Espanyol contra el Sistema Educatiu de Catalunya i contra la llengua catalana, com a llengua vehicular de l'ensenyament a Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona vol manifestar que:

L'escola catalana és un model d'èxit, tal i com ha estat avalat per organitzacions internacionals en repetides ocasions. El model d'immersió lingüística està avalat per institucions europees i diverses instàncies científiques pel seu alt valor cohesionador i equitatiu, perquè permet que els infants que s'incorporen al Sistema Educatiu, al Servei d'Educació de Catalunya, puguin aprendre de manera ràpida la llengua catalana, sigui quin sigui el seu origen. L'escola catalana ha permès cohesionar un poble divers com el català i assolir competències imprescindibles per mantenir activat l'ascensor social i garantir la igualtat d'oportunitats.

Al llarg de tots aquests anys, l'alumnat català ha assolit els objectius lingüístics del coneixement de les dues llengües oficials del nostre país, el català i el castellà. En aquest segon cas, fins i tot millorant la mitjana estatal per sobre de comunitats monolingües, segons dades del mateix Ministerio de Educación, Cultura i Deporte.

Durant les darreres setmanes s'ha fet evident l'estratègia d'assetjament i difamació del model d'escola catalana amb l'objectiu d'imposar un model de segregació als centres catalans per tal d'instrumentalitzar la llengua. Estratègia que ha trobat en la via de la imposició de l'article 155, una gran finestra d'oportunitat.

La immersió lingüística està recollida a la Llei d'Educació de Catalunya, que específicament recull en l'article 11 que el català és la llengua pròpia de Catalunya i la llengua vehicular i d'aprenentatge del sistema educatiu i que les activitats educatives, tant les orals com les escrites, el material didàctic i els llibres de text, i també les activitats d'avaluació de les àrees, les matèries i els mòduls del currículum, han d'ésser normalment en català, excepte en el cas de les matèries de llengua i literatura castellanques i de llengua estrangera, i sens perjudici del que estableixen els articles 12 i 14, que fan referència a les llengües estrangeres i al Projecte lingüístic que ha d'elaborar cada centre educatiu.

La LEC també estableix específicament que els i les alumnes no poden ésser separats en centres ni en grups classe diferents per raó de llur llengua habitual.

I és important remarcar que la LEC estableix que en el curs escolar en què els alumnes iniciïn el primer ensenyament, les mares, els pares o els tutors dels alumnes la llengua habitual dels quals sigui el castellà poden instar, en el moment de la matrícula, i d'acord amb el procediment que estableixi el Departament, que llurs fills hi rebin atenció lingüística individualitzada en aquesta llengua.

Les nostres escoles, avalades pel llegat de l'escola catalana de principis de segle XX, han ajudat a generar la societat actual plural i amb uns principis de convivència sòlids. Els nostres infants i joves viuen en una societat culturalment diversa i han après vivencialment els principis de ciutadania, democràcia, llibertat i respecte. La llengua i la cultura de Catalunya han determinat el procés de desenvolupament d'aquestes capacitats, dins una escola catalana, amb valors democràtics i integradors, que els han permès poder exercir la ciutadania de ple dret.

La defensa del model d'escola catalana és compartit avui per una amplíssima majoria de la societat catalana, més enllà de les opcions polítiques de les famílies i del conjunt de la ciutadania, així com de les diferents perspectives dels agents educatius. Pretendre trencar aquest consens i generar un problema on no n'hi ha és una irresponsabilitat que situa a aquells qui ho defensen al marge de la centralitat i del sentit comú.

Tenim anys d'història. La trajectòria de l'escola catalana ve de lluny, de les escoles i les colònies del Patronat Escolar de Barcelona, les Montessori i Escoles d'Estiu de la Mancomunitat, el moviment d'Escola Nova i els Institut-escola de la Generalitat republicana, els moviments de renovació pedagògica dels anys 60, les escoles d'iniciativa social i el CEPEPC, les mobilitzacions per l'escolarització de tots els infants i pels drets laborals, el treball per l'escola inclusiva, el consens social i polític i de la comunitat educativa del model d'immersió lingüística.

Cal fer una especial defensa i tasca de cura dels i les docents. Els i les nostres pedagogues i educadores fan possible dia a dia que aquest model educatiu català superi dificultats com la manca de finançament o la complexitat socioeconòmica que genera enormes desigualtats entre els estudiants i mantenen la funció de cohesió social i de convivència democràtica en un context de tensions vinculades a la crisi econòmica. Aquests professionals de l'educació tenen el suport del conjunt de la societat que en els diferents estudis publicats de forma reiterada han valorat la feina dels pedagogs amb les notes més elevades. Aquest prestigi social ha estat guanyat de forma merescuda i és indigne que s'hagin de veure atacats i acusats per propagandistes i difamadors que a través de campanyes mediàtiques intenten desprestigiar la seva tasca.

No permetrem aquest atac a un dels tresors més valuosos que el nostre País té per treballar per l'equilibri i la cohesió social. No permetrem més atacs cap als professionals docents, famílies o altres actors de la comunitat educativa que s'ha d'enfrontar cada dia a acusacions falsàries de manipulació i adoctrinament.

Som un sol poble. Eduquem en valors democràtics. Tal com s'ha manifestat des de la plataforma SomEscola en diferents ocasions "Defensem una escola que educa des dels valors democràtics i aposta per una formació integral de la persona i la seva capacitat per a convida democràticament en la pluralitat, des d'enfocaments pedagògics que possibiliten la construcció crítica del coneixement i l'autonomia de pensament i d'aprenentatge de tots i cadascun dels infants, independents d'origen, llengua o condicions individuals".

Davant una agressió d'aquesta magnitud, l'Ajuntament de Barcelona, que participa del Consorci d'Educació de Barcelona, juntament amb la Generalitat, no pot restar indiferent:

És per això i d'acord amb els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.3 del Reglament Orgànic Municipal, el Plenari del Consell Municipal aprova la següent Declaració Institucional:

1) Condemnar rotundament els atacs polítics, injustificats i contra normativa, que el nostre sistema educatiu i concretament la immersió lingüística està patint per part d'alguns partits espanyols amb excusa de l'aplicació del 155. I mostrar el rebuig frontal del Consell Plenari a qualsevol intent de construir un model educatiu que separi els i les alumnes per raó de llengua o qualsevol motiu.

- 2) Reiterar el compromís amb l'escola catalana com a eina clau per a la cohesió social, la igualtat d'oportunitats i la qualitat educativa, a través del consens que hem construït els darrers 30 anys.
- 3) Apostar i defensar un model integrador que aposti per la coeducació i permeti superar desigualtats i exclusions, ja siguin lingüístiques, econòmiques, culturals o de valors.
- 4) Denunciar que els plantejaments que propugna el govern espanyol i alguna entitat clarament minoritària al nostre país són un atac directe contra el model d'escola catalana i representen un intent d'involució educativa uniformitzadora. I que les acusacions d'adoctrinament ideològic, la generació de sospites i denúncies i la voluntat de segregar lingüísticament volen posar en risc el model educatiu català compromès amb la igualtat d'oportunitat dels infants i amb els valors cívics i democràtics de convivència de la nostra societat.
- 5) Expressar el suport i agraïment i donar tot el suport als educadors i educadores i professionals de l'educació de tots els àmbits (escolar, de lleure, de l'educació al llarg de la vida), i encoratjar-los a seguir realitzant la seva tasca amb la mateixa determinació de sempre.
- 6) Posar en valor la tasca de la comunitat educativa en ple i de les entitats que formem SomEscola i fer extensiva la seva crida al conjunt de la societat per defensar el model educatiu català, i que es comprometin a consolidar-lo, protegir-lo i contribuir-ne a la millora.
- 7) Manifestar el suport del Consell Municipal de Barcelona a tota la comunitat educativa en les seves accions en defensa de la consolidació, protecció i millora del model educatiu català i refermar el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb la immersió lingüística i que mitjançant el Consorci d'Educació, garantirà que aquest model continuarà intacte a la ciutat de Barcelona.
- 8) Comunicar el present acord al Govern de l'Estat Espanyol, al Congrés dels Diputats, a la Generalitat de Catalunya i al Parlament de Catalunya.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Benedí, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i del Sr. Ardanuy, excepte el dels grups de Ciutadans i del Partit Popular.

3. L'Associació Espanyola contra el Càncer estima que cada any hi ha uns 931 infants menors de 14 anys que emmalalteixen de càncer. El càncer és una malaltia infreqüent entre els infants i adolescents, però tot i això és la segona causa de mort infantil després dels accidents. Els més freqüents són les leucèmies, seguits pels tumors en els sistema nerviós, limfomes, tumors ossis i sarcomes.

El 15 de febrer de 2018, Dia Internacional del Nen amb Càncer ha estat el dia en què l'Ajuntament de Barcelona ha fet un acte en el qual ha rebut totes les entitats que donen suport i lluiten contra el càncer. Com a Dia Internacional, és un dia per conscienciar tothom de la necessitat de conèixer, atendre i explicar els diferents tipus de càncer que afecten els infants, i la de la necessitat de continuar investigant per acabar amb aquesta malaltia. És

també un dia per agrair i donar suport a tots els professionals que lluiten contra el càncer infantil.

Les administracions públiques han de ser conscients i conèixer els problemes diaris de les persones que pateixen aquesta mena de malalties i de les seves famílies. Problemes relacionats amb diagnòstic i el tractament d'aquestes malalties. És per això que com a administració més propera a la ciutadania hem de garantir, facilitar l'atenció i l'accés d'aquestes persones als serveis públics.

És per això, i en conformitat als articles 60.6, 65, 73.5 i 101.3 del Reglament Orgànic Municipal, que formulem la següent Declaració Institucional:

1. Atès que el 15 de febrer està declarat com a Dia Internacional del nen amb càncer, que l'Ajuntament de Barcelona commemori cada any el Càncer Infantil i que se sumi als diferents actes que es realitzen en el marc del Dia Internacional. 2. Que l'Ajuntament de Barcelona segueixi participant en campanyes de sensibilització per tal de conscienciar la ciutadania d'aquest tipus de malaltia. 3. Que l'Ajuntament de Barcelona es comprometi a continuar donant suport a totes aquelles entitats que dia a dia milloren les condicions de vida dels menors que pateixen càncer infantil i dels seus familiars. 4. Que l'Ajuntament de Barcelona segueixi donant suport a les iniciatives que promouen la investigació, juntament amb les entitats i associacions que lluiten amb el càncer al marc dels òrgans de govern de les institucions sanitàries en què participa. 5. Remetre el contingut d'aquesta declaració a totes aquelles entitats que tenen com a objectiu conscienciar la població sobre el càncer infantil.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Mejías, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i del Sr. Ardanuy, excepte el del grup CUP-Capgirem Barcelona.

4. El proper 8 de març, dia internacional dels drets de les dones, les entitats feministes han promogut una vaga a nivell internacional. Al nostre país, diversos sindicats han convocat vaga laboral, com UGT i CCOO, amb una aturada de 2h i diverses entitats promouen vagues i aturades de cures, de consum i estudiantil.

La vaga feminista té les seves arrels en la històrica reivindicació de la "vaga de dones: qui mou el món, l'atura" i que s'ha anat consolidant gràcies a la major conscienciació social respecte de les múltiples discriminacions i violències masclistes que pateixen les dones.

Les diverses convocatòries reivindiquem prioritzar a l'agenda social i política la lluita per la igualtat real de drets i oportunitats entre dones i homes i, especialment, les polítiques contra violència masclista i la discriminació laboral (d'accés, promoció professional, bretxa salarial...).

La vaga laboral vol posar en relleu les discriminacions al món del treball. Les dones guanyem prop de 6 punts anuals menys que els homes. La taxa d'activitat femenina és prop de 10 punt menor i la taxa d'atur és 4 punts superior. La bretxa salarial és del 23% i el treball a temps parcial en les dones és un terç més que en els homes. El 67% de l'ocupació temporal a temps parcial és realitzat per dones. El 81,89% dels contractes indefinits a temps parcial són de dones. Quan hi ha càrregues familiars disminueix la taxa d'ocupació de les dones enfront de

la dels homes, que augmenta. 1 de cada 3 dones entre els 18 i els 29 anys i el 24% de dones d'entre 30 i 39 anys han patit assetjament. Les pensions de les dones són de menor quantia que les dels homes.

La vaga feminista de cures vol posar en valor el treball domèstic, de cures, no remunerat, que no només és menyspreat pel sistema econòmic, sinó que és utilitzat per ocultar retallades dels serveis de l'Estat del Benestar. També vol visibilitzar la manca de coresponsabilitat real a les tasques de cura i la necessitat vital de polítiques de coeducació i de fomentar les noves masculinitats.

La vaga de consum vol recordar a les empreses que han d'incloure la visió de gènere en totes les seves accions, des de la producció fins al màrqueting, passant, per descomptat, per les condicions laborals de les treballadores.

La vaga estudiantil vol recordar que la lluita feminista s'ha de fer en xarxa intergeneracional, implicant els i les joves.

Per aquests motius i d'acord amb el que estableix l'article 55.1 del Reglament Orgànic Municipal, formulem la següent Declaració Institucional:

- Donar suport a la vaga laboral convocada pels sindicats majoritaris, UGT i CCOO, de 2 h de duració durant el 8 de març i facilitar la informació de la mateixa, difondre els objectius d'aquesta convocatòria, que reivindica entre altres millores salarials, mesures contra la precarietat laboral i el compliment dels plans d'igualtat a les empreses. - Adherir-nos a la concentració a les 12 h del 8 de març a la porta de l'Ajuntament. - Instar al Congrés de Diputats a l'aprovació d'una llei de transparència i d'igualtat salarial que posi fi a la bretxa salarial real entre dones i homes. - Donar suport a la Jornada reivindicativa convocada per al proper 8 de març, i per aquest motiu treballar, conjuntament amb el Consell de Dones: la realització d'una campanya específica per difondre els objectius d'aquesta Jornada, accions a les xarxes socials denunciant les múltiples situacions de discriminació que pateixen les dones a la nostra societat (en especial sobre la bretxa salarial de gènere i la violència masclista), així com d'altres activitats per la mobilització i visualització de les dones més invisibilitzades, que ha estat objectiu de la històrica reivindicació de la "vaga de dones": les mestresses de casa, que realitzen sense sou ni drets laborals un treball vital per a les famílies i la societat i fomentar i donar suport a la lluita contra la xacra social de la violència masclista.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Ballarín, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i del Sr. Ardanuy, excepte el dels grups de Ciutadans, del Partit Popular, i CUP-Capgirem Barcelona.

5. Aquest any se celebra a Barcelona la 13a edició del Mobile World Congress, des del 26 de febrer a l'1 de març, la gran fira de la tecnologia del mòbil.

Aquesta gran fira de la tecnologia del mòbil suposa un gran número de visitants per a la ciutat de Barcelona. Només l'any passat la ciutat va rebre més de 108.000 visitants, 7.000 que l'any anterior.

En conjunt, el retorn econòmic per a Catalunya va ser de més de 450 milions d'euros.

Aquest any l'organització quantifica la generació d'ocupació en més de 13.000 llocs de treball eventual, entre els que figuren des de perfils tècnics fins altres altrament especialitzats.

Es preveu la presència de 2.300 empreses de tot el món, i millorar els resultats d'ocupació i econòmics aconseguits en la passada edició del Congrés.

És per això i d'acord amb els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.3 del Reglament Orgànic Municipal, que presentem la següent Declaració Institucional:

1. Dóna la benvinguda a tots els congressistes del Mobile World Congress 2018, la gran fira de la tecnologia del mòbil, que es celebra a la ciutat de Barcelona del 26 de febrer a l'1 de març. 2. Expressa el suport a la 13a edició del principal Congrés en tecnologia de telefonia mòbil, que representa un instrument important de creació d'ocupació i de renda, tot reforçant l'important ecosistema d'innovació tecnològica que existeix a Barcelona. 3. El Govern municipal actuarà amb tots els recursos disponibles per assegurar l'èxit de la present edició i les futures, així com vetllarà pel normal i bon funcionament de la ciutat i dimensionarà adequadament tots els serveis públics de la ciutat, en benefici dels propis ciutadans, així com dels congressistes que ens visitaran en aquestes dates.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida pel Sr. Fernández Díaz, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i del Sr. Ardanuy, excepte el del grup CUP-Capgirem Barcelona.

6. El 27 de febrer de 2017 el cantant mallorquí Josep Miquel Arenas, més conegut com Valtonyc, va ser jutjat a l'Audiència Nacional per suposat delictes d'amenaces, injúries a la corna i enaltiment del terrorisme a les lletres de les seves cançons. Fou condemnat a tres anys i mig de presó, condemna que ha estat confirmada per una sentència del Tribunal Suprem el passat 20 de febrer.

El seu cas no és l'únic que hi ha hagut a l'Estat espanyol d'actors, músics i cantants jutjats per les seves expressions culturals. Amb ell, més de vint artistes han estat jutjats a l'Audiència Nacional, entre els quals el cas recent dels dos titellaires de Madrid, el dels cantants Pablo Hasel o César Strawberry. Molts d'ells han estat condemnats igualment amb sentències dures que posen de manifest una escala repressiva dels poders de l'Estat espanyol dirigida contra aquells que manifesten lliurement les seves idees.

La persecució de la llibertat d'expressió a Espanya s'ha mogut en uns estàndards preocupants des de fa ja temps, però està arribant a cotes inaudites a partir del 2015, quan el govern del PP va aprovar la Llei de Seguretat Ciutadana i endurir el Codi Penal. Aquesta reforma ha permès, d'una banda, l'ús expansiu de la legislació antiterrorista per perseguir part de la dissidència política. Així ho denunciïn organitzacions com Amnistia Internacional en l'informe "UE: Las orwellianas leyes antiterroristas privan de derechos bajo el pretexto de defenderlos", publicat el gener de 2017. L'informe revela que a l'Estat espanyol les reformes del Codi Penal de 2015 sobre l'enaltiment del terrorisme han ofegat ja opinions i comentaris legítims, constituint una "limitació absolutament desproporcionada de la llibertat d'expressió". I és que l'ús de tipus delictius relacionats amb el terrorisme tan sols és acceptable quan l'expressió corresponent pugui ser efectivament vinculada a una voluntat i efecte de donar lloc o provocar accions terroristes. Les expressions genèriques de desitjos o altres formes de

provocació en aquest terreny, per molt ofensives que siguin per a alguns sectors de la població, no poden ser perseguides mitjançant aquest tipus penal sense incórrer en el risc de crear un ambient de censura i intimidació entre aquells que volen expressar opinions extremes, provocadores o xocants. En el mateix sentit s'ha manifestat el Relator especial de les Nacions Unides per a la llibertat d'expressió, que ha alertat que amb aquesta reforma del Codi Penal es podrien penalitzar comportaments que fins aleshores no constituïen delictes de terrorisme.

D'altra banda, aquesta deriva autoritària que s'expressa també en l'ús del delicte d'injúries a la corona tipificats en els articles 190 i 491 del Codi Penal que ha anat augmentant els darrers anys. I és que la mateixa existència d'aquest parteix d'un concepte de sacralització de la imatge del rei i la seva família que és incompatible amb una democràcia moderna. En aquest sentit, la jurisprudència del Tribunal de Drets Humans (reflectida, entre d'altres, en un cas contra Espanya, precisament per suposades calúmnies al Rei) assenyala que els ordenaments jurídics no poden atorgar una protecció especial i qualificada als seus càrrecs i institucions més importants, sinó més aviat al contrari, permetre un major grau de crítica i fins tot atac per tractar-se d'institucions públiques que han de trobar-se subjectes al qüestionament i escrutini ciutadà en el marc de la democràcia.

Per això, manifestem:

1. Que el dret a la llibertat d'expressió no consisteix només en tolerar allò innocu, autoritzat, que pugui deixar indiferent al poder. El que es protegeix en democràcia "és precisament quan es presenten idees que ofenen, xoquen, o pertorben l'ordre establert quan la llibertat d'expressió és més preciosa". Així ho recull el Tribunal Europeu de Drets Humans que va condemnar l'Estat espanyol en el denominat "Cas Otegui", amb sentència del 15 de març de 2011.

2. Que la privació de llibertat, o fins i tot, l'ús del dret penal per perseguir meres expressió o idees (llibres, cançons, tuits, etc.) constitueix de per si una mesura desproporcionada i, en conseqüència, condemnada per part d'organismes rellevants de Nacions Unides, el Consell d'Europa i el mateix Tribunal Europeu de Drets Humans. L'art expressat en qualsevol de les seves formes –literatura, pintura, teatre, cinema o, com fa Valtonyc, amb música–, no pot ser limitat per la seva ideologia i ha de poder expressar-se amb un marge de llibertat ampli. Cada condemna a un artista per les seves expressions és un atac a la llibertat d'expressió del conjunt de la ciutadania i al pluralisme polític que és un valor fonamental i pressupòsit d'una societat democràtica.

Per tot això exposat, el Ple de l'Ajuntament de Barcelona adopta els següents acords:

1. Manifestar la preocupació per la deriva autoritària de l'Estat expressada en la modificació del Codi Penal de 2015 que habilita l'extensió del delicte d'enaltiment del terrorisme i d'injúries al Rei a casos com el de Josep Miquel Arenas, més conegut com Valtonyc.

2. Mostrar el suport al cantant de rap mallorquí Valtonyc, condemnat a tres anys i mig de presó, cal recordar-ho, per meres expressions o idees.

3. Instar el Govern de l'Estat i les Corts espanyoles a impulsar els canvis legislatius necessaris per la derogació de la Llei de Seguretat Ciutadana i la reforma del Codi Penal per tal de garantir el ple exercici de la llibertat d'expressió, especialment en les expressions artístiques.

4. Mostrar el recolzament a aquelles iniciatives ciutadanes d'artistes, músics, i veïns i veïnes en general que s'organitzen al voltant de la defensa de la llibertat d'expressió en Plataformes com "No Callarem".

5. Traslladar aquests acords del Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona a Josep Miquel Arenas, conegut com Valtonyc, el Congrés dels Diputats i al Govern de l'Estat Espanyol.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Reguant, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i del Sr. Ardanuy, excepte el dels grups de Ciutadans i del Partit Popular.

No havent-hi altres assumptes per a tractar, la Presidència aixeca la sessió a les disset hores i vint minuts.